

การวิจัย
เรื่อง

โครงการวิจัยการศึกษาเชิงธุรกิจในปริมนทลรอบ มศว

คณะผู้ดำเนินการวิจัย

18 พ.ค. 2549

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพีร์	ลิ้มไทย	รองศาสตราจารย์ สำอางค์	งามวิชา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กวี	วรกวิน	รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ	เสวีรัตน์
รองศาสตราจารย์สุพาดา	สิริกุดตา	รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาพรรณ	สิรินพทย์พิสุทธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดารา	ภาคสุชน	อาจารย์ ทศนีย์	เจตสันต์
อาจารย์ ปัญญา	มีถาวรกุล	อาจารย์ รัช	สาเรือง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เจนจินดา	โกวิทยานนท์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปิยดา	สมบัติวัฒนา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กาญจน์วี	อนันต์อัครกุล	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผจงศักดิ์	หมวดสง
อาจารย์ สุวรรณี	ตรีวัฒนาวงศ์	อาจารย์ ณีรญา	ประดิษฐสุวรรณ
อาจารย์ ภาวดี	เขาวรสิทธิ์	อาจารย์ พรประภา	ชาราศักดิ์
อาจารย์ นवलฉวี	เรืองศรี	อาจารย์ พิพัฒน์	นวลอนันต์
อาจารย์ สุชาติพิย์	ชวนะเวสสกุล	อาจารย์ กัลยาณี	กุลชัย
นางกัญญาพัชร	อรรณวิริยะ	นางนุชมา	แก้วเอียน
นายสุรพงษ์	ทรงเดช		

เสนอ

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ธันวาคม 2548

โครงการวิจัยการศึกษาเชิงธุรกิจในปริมนทลรอบ มศว

บทคัดย่อ
ของ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพิร์	ลิมไทย	รองศาสตราจารย์ สำอางค์	งามวิชา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กวี	วรกวิน	รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ	เสรีรัตน์
รองศาสตราจารย์ สุพาดา	สิริกุตตา	และคณะฯ	

เสนอ

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ธันวาคม 2548

สุพีร์ ลิ้มไทย ผศ., สำอางค์ งามวิชา รศ., กวี วรกวิน ผศ., ศิริวรรณ เสรีรัตน์ รศ.,
สุพาดา สิริกุดตา รศ. และคณะ. (2548). *โครงการวิจัยการศึกษาเชิงธุรกิจใน
ปริมณฑลรอบ มศว.* กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพองค์การธุรกิจต่าง ๆ ในปริมณฑลรอบ
มศว และสำรวจความต้องการบริการจาก มศว รวมทั้งลักษณะการให้บริการที่องค์การธุรกิจ
สามารถเสนอแก่ มศว

พื้นที่ปริมณฑลที่ศึกษา คือ บริเวณที่เป็นรายละเอียดทุกลักษณะธุรกิจในรัศมี 1
กิโลเมตร 2 กิโลเมตร และ 3 กิโลเมตร รอบ มศว เครื่องมือที่ใช้คือ ระบบสารสนเทศ
ภูมิศาสตร์ (GIS) โดยนำเสนอในรูปแบบของแผนที่เชิงตัวเลข (Digital Map)

กลุ่มตัวอย่างสำหรับการสำรวจความต้องการบริการจาก มศว และการให้บริการแก่
มศว คือ ผู้แทนของหน่วยงานธุรกิจในปริมณฑล ตั้งแต่ระยะ 1-3 กิโลเมตร จำนวน 394 คน
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่ และร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. จากการศึกษาด้วยระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) และแสดงในลักษณะแผนที่
เชิงตัวเลข (Digital Map) พบว่า

1.1 ในระยะห่างที่ 1 กิโลเมตรจาก มศว ลักษณะองค์การธุรกิจโดยรอบส่วนใหญ่
เป็นการใช้ที่ดินเข้มข้น (Intensive Landuse) ในลักษณะอาคารสูงที่เป็นอาคารสำนักงานธุรกิจ
ธุรกิจร้านอาหาร สถานชู้ต และอาคารศาสนา

1.2 ในระยะห่างที่ 2 กิโลเมตรจาก มศว องค์การธุรกิจโดยรอบส่วนใหญ่เป็นการ
ใช้ที่ดินประเภทธุรกิจบริการ ได้แก่ โรงแรม ธนาคาร และ สถานบันเทิง

1.3 ในระยะห่างที่ 3 กิโลเมตรจาก มศว ส่วนใหญ่เป็นการใช้ที่ดินเกี่ยวกับ
สถานที่ราชการ โรงเรียน โรงพยาบาล หรือคลินิก

1.4 ประเภทธุรกิจที่มีจำนวนมาก ในระยะ 1 – 3 กิโลเมตรรอบ มศว สามารถจัด
อันดับได้ดังนี้

1.4.1 ประเภทธุรกิจจำหน่ายสินค้าและให้บริการ

อันดับที่ 1 ธุรกิจร้านอาหาร

อันดับที่ 2 อาคาร อพาทเมนต์

อันดับที่ 3 ธุรกิจร้านเสริมสวย

อันดับที่ 4 ธุรกิจโรงแรม

อันดับที่ 5 อาคารโชว์รูมรถยนต์

1.4.2 ประเภทสถาบันการเงิน

- อันดับที่ 1 กิจการธนาคาร
- อันดับที่ 2 ธุรกิจประกันภัย
- อันดับที่ 3 บริษัทเงินทุน

1.4.3 ประเภทร้านค้า

- อันดับที่ 1 ร้านขายของชำ AM PM/ 7-11
- อันดับที่ 2 ร้านค้าปลีกทั่วไป
- อันดับที่ 3 ร้านค้าส่ง
- อันดับที่ 4 ตัวแทนจำหน่าย

1.4.4 ประเภทธุรกิจบันเทิง

- อันดับที่ 1 บาร์
- อันดับที่ 2 ผับ
- อันดับที่ 3 อาบ อบ นวด

1.4.5 ประเภทอุตสาหกรรม

- อันดับที่ 1 อุตสาหกรรมขายเฟอร์นิเจอร์
- อันดับที่ 2 อุตสาหกรรมผลิตเฟอร์นิเจอร์

2. ความต้องการบริการจาก มศว ขององค์การธุรกิจมีดังนี้

2.1 บุคลากรขององค์การธุรกิจส่วนใหญ่ต้องการรับบริการฝึกอบรม/สัมมนา
ในสาขาเศรษฐศาสตร์และการท่องเที่ยว

2.2 ระดับที่ต้องการศึกษาต่อส่วนใหญ่คือปริญญาโท

2.3 สาขาที่ต้องการศึกษาต่อ คือ :

2.3.1 ปริญญาตรี มากที่สุดคือ สาขาการตลาด รองลงมาคือ การบัญชี

2.3.2 ปริญญาโท มากที่สุดคือ สาขาการบริหารธุรกิจ (การจัดการ)

รองลงมาคือ การบริหารทรัพยากรมนุษย์

2.3.3 ในระดับปริญญาเอก มากที่สุดคือ การบริหารทรัพยากรมนุษย์
รองลงมาคือ ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ

2.4 ความต้องการอื่น ๆ เรียงตาม ลำดับดังนี้

อันดับที่ 1 ความต้องการด้านการวิจัย

อันดับที่ 2 การเป็นที่ปรึกษาทางธุรกิจ

อันดับที่ 3 การใช้สถานที่เพื่อจัดกิจกรรม

อันดับที่ 4 การให้ มศว เป็นศูนย์ข้อมูลทางธุรกิจ

อันดับที่ 5 การให้ มศว ประชาสัมพันธ์หน่วยงานธุรกิจ

3. ลักษณะการให้บริการขององค์การธุรกิจที่เสนอแก่ มศว เรียงตามลำดับดังนี้
- อันดับที่ 1 การให้ทุนทำวิจัยแก่คณาจารย์และนิสิต
  - อันดับที่ 2 การให้ทุนการศึกษาแก่นิสิต
  - อันดับที่ 3 การเป็นวิทยากรรับเชิญมาบรรยายที่ มศว
  - อันดับที่ 4 การรับนิสิตเยี่ยมชมศึกษาตุงาน
  - อันดับที่ 5 การรับนิสิตฝึกงาน

**THE RESEARCH PROJECT OF BUSINESS STUDY IN THE VICINITY
OF SWU**

AN ABSTRACT

BY

Assist. Prof. Supee   Limthai   Assoc. Prof. Samang   Ngamwicha
Assist. Prof. Kawee   Worrakawin   Assoc. Prof. Sirivan   Serirat
Assoc. Prof. Suphada   Sirikudta   and Staff.

Presented To
Faculty of Social Sciences
Srinakharinwirot University
December 2005

Supee Limthai, Assist. Prof. Samang Ngamwicha, Assoc. Prof. Kawee Worrakawin, Assist. Prof. Sirivan Serirat, Assoc. Prof. Suphada Sirikudta, Assoc. Prof. And Staff. (2005). ***The Research Project of Business Study in The Vicinity of SWU.*** Bangkok : Department of Business Administration, Faculty of Social Sciences, Srinakharinwirot University.

The purposes of this research project were to study the characteristics of all business organizations in the vicinity of SWU and to survey the service needs of business organizations from SWU including to survey variety services that the business organization could offer to SWU.

The studying areas were the detail of all types of business organization for the radius of 1, 2, and 3 kilometers around SWU. The instrument was GIS and presented the results by the digital map.

The samples were 396 representatives of business organizations that located in the radius for 1, 2, and 3 kilometers in the vicinity of SWU. The questionnaire was designed by the researchers and used as a tool to collect data. Frequency and Percentage were used for statistical analysis.

The research revealed as follows :

1. From the GIS study and the digital map, they were found that:

1.1 In the radius for 1 kilometer from SWU, this area was intensive landused. Most of the business organizations were high buildings of business offices, food places, consul and religion buildings and etc.

1.2 In the radius for 2 kilometers from SWU, most of the business organizations were the service business such as hotels, banks, entertainment organizations and etc.

1.3 In the radius for 3 kilometers from SWU, most of the organizations were government offices, school, hospital and clinics and etc.

1.4 Types of business organizations in the radius for 1-3 kilometers from SWU were ranked as follows :

1.4.1 Types of business organizations for selling goods and services :

Rank 1 Food Business

Rank 2 Apartments

Rank 3 Beauty Salon Business

Rank 4 Hotel Business

Rank 5 Auto Showrooms

1.4.2 Financial Institutions :

Rank 1 Banks

Rank 2 Insurance Companies

Rank 3 Investment Financial Companies

1.4.3 Sales organizations :

Rank 1 Groceries, AM PM / 7 – 11

Rank 2 Retailer

Rank 3 Distributors

1.4.4 Entertainment organizations :

Rank 1 Bars

Rank 2 Pubs

Rank 3 Massage

1.4.5 Industries :

Rank 1 Selling for Furniture Industries

Rank 2 Production for Furniture Industries

2. The Business representatives needs for services from SWU were as follows:

2.1 Most of them needed for training or seminar in the fields of economics and tourism.

2.2 Most of them wanted to further study for master degree.

2.3 The major fields that they wanted for their further studies :

2.3.1 For the bachelor degree, most of them wanted to study in Marketing and Accounting respectively.

2.3.2 For the master degree, most of them wanted to study in MBA (management) an Human Resource Management respectively.

2.3.3 For the doctoral degree, most of them wanted to study Human Resource Management and Management Information System respectively.

2.4 The others were as the following rank :

Rank 1 Research

Rank 2 Business Consultants

Rank 3 Area for activities

Rank 4 Information business center

Rank 5 Business publicity

3. The variety services that the business organization could offer for SWU were as the following rank :

Rank 1 Supporting research funds for Instructors and students.

Rank 2 Supporting study funds for students

Rank 3 To be lecturers at SWU

Rank 4 Visiting and Study for students at business organization

Rank 5 Practicum of students

ประกาศคุณูปการ

งานวิจัย เรื่อง โครงการวิจัยการศึกษาเชิงธุรกิจในปริมณฑลรอบ มศว สำเร็จได้ด้วย
ความเสียสละ และความร่วมมืออย่างดียิ่งของคณะผู้ดำเนินการวิจัย

ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ชำรงค์ อุดมไพจิตรกุล ที่ปรึกษาโครงการวิจัย ที่
กรุณาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ คณะผู้ดำเนินการวิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

ขอขอบคุณ ผู้แทนของหน่วยงานธุรกิจทุกท่าน ที่กรุณาสละเวลา ตอบแบบสอบถามด้วยความเต็มใจ

ขอขอบคุณ นางสาวไพวรรณ เกาศรี และนายภิราช รัตนันต์ ที่กรุณาช่วยจัดการ
เกี่ยวกับเอกสารวิจัยอย่างเรียบร้อย

ขอขอบคุณ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่ได้กรุณาจัดสรรงบประมาณเงินรายได้ประจำปี 2541 สนับสนุน การวิจัยนี้จนเสร็จสมบูรณ์

คณะผู้ดำเนินการวิจัย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	1
ความสำคัญของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
2 เอกสารที่เกี่ยวข้อง	5
ประวัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	5
โรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง	5
วิทยาลัยวิชาการศึกษา	6
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	6
บันทึก มศว	7
ทำเนียบอธิการบดี มศว	11
ปรัชญาของมหาวิทยาลัย	12
ปณิธานของมหาวิทยาลัย	12
พันธกิจ	12
ข้อมูลทั่วไปของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	12
ข้อมูลภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์	13
บันทึกภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์	14
ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Geography Information System : GIS) ...	15
คำจำกัดความ	15
ขั้นตอนการทำงานของระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์	16
โครงสร้างฐานข้อมูลระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์	17
สาระทั่วไปของธุรกิจ	19
ความหมายของธุรกิจ	19
ประเภทของธุรกิจ	19
หน้าที่ของธุรกิจ (Business Function)	20

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
2 (ต่อ)	การสนองความต้องการของลูกค้า (Satisfying need of customer)	20
	กำไรของธุรกิจ (Business Profit)	21
	สภาพแวดล้อมของธุรกิจ	21
	สภาพแวดล้อมทั่วไป	22
	พลังทางการเมืองและกฎหมาย	23
	พลังทางเศรษฐกิจ	24
	พลังทางเทคโนโลยี	24
	พลังทางสังคมวัฒนธรรม	24
	พลังระดับโลก	25
	สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับงาน	25
	ลูกค้า	25
	คู่แข่งชั้น	25
	ผู้จัดหา	26
	ผู้ควบคุม	26
	สภาพแวดล้อมภายในองค์กร	27
	เจ้าของและผู้ถือหุ้น	27
	คณะกรรมการ	27
	บุคลากร	27
	วัฒนธรรมองค์กร	28
	ความรับผิดชอบต่อสังคมทางธุรกิจ	29
	แนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจที่มีต่อสังคม	29
	แบบจำลองเศรษฐศาสตร์แบบเดิม	29
	แบบจำลองเศรษฐศาสตร์สังคม	30
	การฝึกอบรม	30
	ความหมายของการฝึกอบรม	30
	ความแตกต่างระหว่างการฝึกอบรม การพัฒนา และการให้การศึกษา	
	บุคลากร	31
	ประเภทการฝึกอบรม	32

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ) บทบาทและประโยชน์ของการฝึกอบรม	34
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการฝึกอบรม	35
กระบวนการของการออกแบบและพัฒนาโครงการฝึกอบรม	36
การกำหนดวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม	36
การกำหนดเนื้อหาของหลักสูตร	37
กำหนดระยะเวลาของการฝึกอบรม	38
การเลือกใช้วิธีการฝึกอบรม	39
การกำหนดวิธีการประเมินผล	39
สรุป	39
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	41
การสำรวจทางด้านกายภาพ	41
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	41
เครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจทางกายภาพ	42
การสร้างแบบสอบถาม	42
ลักษณะของแบบสอบถาม	42
การรวบรวมข้อมูล	42
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	43
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม	43
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย	44
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย	44
5 สรุป อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ	62
ความมุ่งหมายของการวิจัย	62
ความสำคัญของการวิจัย	62
ขอบเขตของการวิจัย	63
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	63

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 (ต่อ) ลักษณะของแบบสอบถาม	63
การเก็บรวบรวมข้อมูล	64
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	64
ผลการศึกษาค้นคว้า	65
อภิปรายผล	67
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย	68
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	69
บรรณานุกรม	70
ภาคผนวก	73
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	74
ภาคผนวก ข สัญญาการรับทุนอุดหนุนการวิจัย	80
ภาคผนวก ค แผนที่บริเวณของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	95
ประวัติย่อคณะผู้ดำเนินการวิจัย	97

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงประเภทการใช้ที่ดินและจำนวนองค์การต่างๆ โดยรอบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระยะรัศมี 3 กิโลเมตร (โดยแบ่งเป็นทุกๆ ระยะรัศมี 1 กิโลเมตร)	47
2 แสดงประเภทธุรกิจและสถานที่สำคัญที่มีอันดับสูงสุดในพื้นที่ปริมาตรลรอบ มศว ระยะ 1-3 กิโลเมตร	52
3 แสดงจำนวนและร้อยละของลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ...	53
4 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลที่ต้องการธุรกิจต้องการการบริการจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	55
5 แสดงจำนวนและร้อยละของลักษณะการให้บริการขององค์การธุรกิจที่เสนอแก่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	60

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 สภาพแวดล้อมองค์การ	22
2 แสดงลักษณะการใช้ที่ดินและการกระจายตัวขององค์การธุรกิจต่าง ๆ ในระยะ 3 กิโลเมตรโดยรอบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	45
3 แสดงลักษณะการใช้ที่ดินของสภาพองค์การธุรกิจโดยรอบในระยะช่วงห่างที่ 1 กิโลเมตรจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	49
4 แสดงลักษณะการใช้ที่ดินของสภาพองค์การธุรกิจโดยรอบในระยะช่วงห่างที่ 2 กิโลเมตรจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	50
5 แสดงลักษณะการใช้ที่ดินของสภาพองค์การธุรกิจโดยรอบในระยะช่วงห่างที่ 3 กิโลเมตรจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	51

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศเปิด “โรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ถนนประสานมิตร” เมื่อ 28 เมษายน 2492 ณ ถนนสุขุมวิท 23 โดยเป็นโรงเรียนในสังกัดกรมวิสามัญศึกษา และได้รับการปรับปรุง ยกวิทยฐานะเป็น “โรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ถนนประสานมิตร” และได้เปลี่ยนชื่อใหม่เป็น “วิทยาลัยวิชาการศึกษา” เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2496 โดยเปิดสอนถึงขั้นปริญญาในวิชาการศึกษา จากปี พ.ศ. 2496 เป็นต้นมา มีการพัฒนาที่หลากหลาย เช่น มีการจัดการเรียนการสอนชั้นอนุปริญญา ปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ในวิชาการศึกษา การตั้งวิทยาเขตต่างๆ เป็นต้น จนกระทั่งวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2517 ได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามว่า “มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ” หมายถึง “มหาวิทยาลัยที่เจริญเป็นศรีสง่าแก่มหานคร” โดยมี การจัดตั้งคณะและสาขาวิชาต่างๆ เพิ่มเติม นอกเหนือจากการสอนสาขาวิชาการศึกษา เช่น แพทยศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ บริหารธุรกิจ เป็นต้น มีการรวมวิทยาเขตต่าง ๆ เข้าเป็นวิทยาเขตกลาง บางวิทยาเขตได้แยกตัวและยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัย เช่น มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นต้น

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีทำเลอยู่ในย่านกลางเขตธุรกิจที่สำคัญของถนนสุขุมวิท และเขตกรุงเทพมหานครตะวันออก ซึ่งจัดเป็นย่านธุรกิจที่ดีที่สุดย่านหนึ่ง และเป็นที่ทราบดีว่า บทบาทของมหาวิทยาลัยที่นอกเหนือจากการให้การศึกษา ทำงานวิจัย และสืบสานวัฒนธรรมไทยแล้ว ยังต้องให้บริการแก่สังคมด้วย ดังนั้นการสำรวจเพื่อให้ทราบสภาพเชิงธุรกิจที่แท้จริง ขององค์กรธุรกิจต่าง ๆ ในปริมณฑลรอบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จะสามารถทำให้มหาวิทยาลัย ได้ทราบข้อมูลต่าง ๆ และสามารถนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ในการวางแผนในด้านต่างๆ ของมหาวิทยาลัยฯ เพื่อตอบสนองการบริการในลักษณะให้การศึกษาจัดฝึกอบรมทางธุรกิจให้กับองค์กรธุรกิจต่างๆ รวมทั้งแผนความร่วมมือทางการศึกษากับองค์กรธุรกิจดังกล่าวในอนาคตด้วย เพื่อรองรับการออกนอกกรอบของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพองค์กรธุรกิจต่างๆ ในปริมณฑลรอบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. เพื่อสำรวจความต้องการการบริการจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขององค์กรธุรกิจต่างๆ ในปริมณฑลรอบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการให้บริการที่องค์กรธุรกิจสามารถเสนอแก่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความสำคัญของการวิจัย

1. สามารถนำผลการวิจัยเสนอให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ใช้ประกอบการวางแผนการให้บริการจัดฝึกอบรมทางธุรกิจ รวมทั้งกิจกรรมความร่วมมือที่เหมาะสมอื่นๆ ระหว่างมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับหน่วยงานธุรกิจ ในปริมาตรรอบมหาวิทยาลัยฯ

2. ได้ข้อมูลและแผนที่เชิงตัวเลข (Digital Map) ของการใช้ประโยชน์ที่ดินและที่ตั้งขององค์กรธุรกิจ ในปริมาตรรอบมหาวิทยาลัยฯ ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในงานด้านอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยฯ

ขอบเขตของการวิจัย

1. พื้นที่ศึกษา ได้แก่ ปริมาตรโดยรอบ มศว โดยศึกษารายละเอียดทุกลักษณะธุรกิจในรัศมี 1 กิโลเมตร ศึกษาข้อมูลและองค์กรสำคัญเชิงธุรกิจในรัศมี 2 กิโลเมตร และศึกษาสถานที่สำคัญเชิงธุรกิจในรัศมี 3 กิโลเมตร

2. สืบหาข้อมูลความต้องการการบริการทางวิชาการขององค์กรธุรกิจดังกล่าว ในปริมาตรรอบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยสำรวจใน 2 ประเด็นต่อไปนี้

2.1 ลักษณะการบริการที่องค์กรธุรกิจต้องการได้รับจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2.2 ลักษณะการให้บริการที่องค์กรธุรกิจเสนอแก่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในกรณีสำรวจความต้องการการบริการจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประชากร คือ ผู้แทนของหน่วยงานธุรกิจ ที่อยู่โดยรอบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตั้งแต่ระยะ 1-3 กิโลเมตร ซึ่งไม่สามารถทราบจำนวนที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างคือผู้แทนของหน่วยงานธุรกิจซึ่งมีตำแหน่งเป็นเจ้าของกิจการ ผู้จัดการ ผู้ช่วยผู้จัดการ หรือบุคคลอื่นที่สามารถตอบแบบสอบถามได้ จำนวน 400 คน จากตารางขนาดตัวอย่างสำหรับศึกษาค่าเฉลี่ยของประชากรที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (ศิริชัย กาญจนวาสี. และคณะ 2537 : 106) และเลือกตัวอย่างตามสะดวก แต่ในการดำเนินการวิจัยจริง เนื่องจากเกิดความผิดพลาด กลุ่มตัวอย่างเหลือเป็น 394 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ธุรกิจ หมายถึง ความพยายามที่เป็นแบบแผนของผู้ประกอบการในการผลิต และขายสินค้า หรือให้บริการเพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภคหรือหน่วยงานธุรกิจ โดยมุ่งหวังกำไร และมีความรับผิดชอบต่อสังคม โดยเป็นการดำเนินธุรกิจของหน่วยงานในปริมณฑลรอบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในรัศมี 3 กิโลเมตร

2. ลักษณะการบริการที่องค์การธุรกิจต้องการได้รับจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายถึง สิ่งที่องค์การธุรกิจประสงค์จะให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อำนวยกาให้ ได้แก่

2.1 ความต้องการฝึกอบรม /สัมมนาในหัวข้อต่างๆ คือ การตลาดและการขาย การเงินและการภาษีอากร การบัญชี ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ (MIS) คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การบริหารธุรกิจ (การจัดการ) การบริหารทรัพยากรมนุษย์ ธุรกิจระหว่างประเทศ การจัดการธุรกิจขนาดย่อมและขนาดกลาง (SME) การท่องเที่ยว การโรงแรม กฎหมายธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ อังกฤษธุรกิจ การสอนวิชาทางด้านธุรกิจ

2.2 ความต้องการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รวมทั้งระดับ และสาขาวิชาที่ต้องการศึกษาต่อ

2.3 ประเภทบริการที่ต้องการ ได้แก่ การเป็นที่ปรึกษาทางธุรกิจ ความร่วมมือทางด้านวิจัย การให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นศูนย์ข้อมูลทางธุรกิจ การประชาสัมพันธ์หน่วยงานธุรกิจ และการใช้สถานที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อจัดกิจกรรม

3. ลักษณะการบริการที่องค์การธุรกิจเสนอให้แก่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายถึง ประเภทของบริการต่าง ๆ ที่องค์การธุรกิจยินดีจะอำนวยความสะดวกให้แก่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้แก่ การรับนิสิตฝึกงาน การให้ทุนการศึกษาแก่นิสิต การให้ทุนทำวิจัยแก่คณาจารย์ หรือนิสิต การเป็นวิทยากรรับเชิญมาบรรยายที่ มศว และการรับนิสิตเยี่ยมชมศึกษาดูงาน

4. การฝึกอบรม หมายถึง กระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างหรือเพิ่มพูนความรู้ อย่างเป็นระบบเพื่อสร้างหรือเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ความสามารถ เจตคติของบุคลากร ในองค์การธุรกิจ ในปริมณฑลรอบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในรัศมี 3 กิโลเมตร ให้สามารถปฏิบัติงานได้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

5. ผู้แทนหน่วยงานธุรกิจ หมายถึง บุคลากรขององค์การธุรกิจที่ดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าของกิจการ หรือผู้จัดการหรือ ผู้ช่วยผู้จัดการ หรือบุคคลอื่นที่สามารถให้ข้อมูลในการสำรวจได้

6. ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Geography Information System : GIS) หมายถึง ระบบคอมพิวเตอร์ประกอบด้วย ฮาร์ดแวร์ (Hardware) และซอฟต์แวร์ (Software) ทำหน้าที่

ในการจัดเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และแสดงผลข้อมูลทางภูมิศาสตร์ ที่สามารถอ้างอิงตำแหน่งที่ตั้งขององค์การธุรกิจในบริเวณลรอบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในรัศมี 3 กิโลเมตร

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยการศึกษาสภาพเชิงธุรกิจในปริมนทลรอบ มศว คณะผู้วิจัย ได้ศึกษาในหัวข้อต่อไปนี้

1. ประวัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
  2. ข้อมูลภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
  3. ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์
  4. สาระทั่วไปของธุรกิจ
  5. การฝึกอบรม
- ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ประวัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพัฒนาจากโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูงและวิทยาลัยวิชาการศึกษา โรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง สถาปนาพุทธศักราช 2492 วิทยาลัยวิชาการศึกษา พุทธศักราช 2497 และพัฒนาเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พุทธศักราช 2517

โรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีประวัติศาสตร์มายาวนาน ถือกำเนิดขึ้นช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ในกระแสสังคมที่เริ่มคลี่คลายจากการตื่นตระหนกภัยสงคราม ปัญหาเศรษฐกิจและสังคม หลังจากที่ยอดการสหประชาชาติได้ก่อกำเนิดขึ้น เพื่อมุ่งเน้นความสมานฉันท์และผลัดกันความร่วมมือทางด้านต่าง ๆ รวมทั้งการผลัดกันทางการศึกษา เพื่อให้โลกใบนี้เจริญก้าวหน้าและมีสติปัญญามากขึ้น "โรงเรียนฝึกหัดชั้นสูง" ภายใต้กระทรวงศึกษาธิการได้สถาปนาขึ้น เมื่อวันที่ 28 เมษายน พุทธศักราช 2492 ณ ถนนประสานมิตร กรุงเทพมหานคร เพื่อผลัดกันการศึกษาทางด้านวิชาชีพครู ในช่วงเวลาที่วิชาชีพครูขาดแคลน และไม่สอดคล้องกับการขยายตัวของสังคม และศาสตร์ทางด้านศึกษาศาสตร์ยังใหม่ต่อสังคมไทยในขณะนั้น เป็นการเริ่มต้นการศึกษาในระดับวุฒิประกาศนียบัตรครูประถมศึกษา และประกาศนียบัตรครูมัธยมศึกษา "โรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง" ถือกำเนิดขึ้นจากการผลัดกันของศาสตราจารย์ ม.ล.ปิ่น มาลากุล ซึ่งท่านเป็นปลัดกระทรวงศึกษาธิการอยู่ในขณะนั้นและท่านก็ได้มีบทบาททางด้านศึกษาศาสตร์ ทั้งที่โรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง วิทยาลัยวิชาการศึกษา และสังคมไทย

เมื่อโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูงได้ถือกำเนิดขึ้นแล้ว หลวงสวัสดิสารศาสตรบุทธิ ได้ดำรงตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ระหว่างพุทธศักราช 2492-2497 ท่านเป็นผู้นำและผู้วางรากฐานระเบียบแบบแผนการฝึกหัดครู เป็นผู้บุกเบิกงานวิชาการทางด้านวิทยาศาสตร์ และเป็นผู้ที่ได้รับการยกย่องว่า เป็นแบบแผนของบุชเนียบุคคลในวิชาชีพครู

วิทยาลัยวิชาการศึกษา

เมื่อถึงพุทธศักราช 2497 ปัญหาการขาดแคลนครูและนักศึกษาเป็นปัญหาที่รุนแรงยิ่งขึ้นในสังคมไทยท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของสังคมในทุกๆ ด้าน ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี ผู้นำการศึกษาสมัยใหม่ หรือผู้นำการศึกษาพิพัฒนาการนิยม (Progressivism) ในสังคมไทย ได้เสนอต่อกระทรวงศึกษาธิการ ให้ก่อตั้งวิทยาลัยวิชาการศึกษา (College of Education) ขึ้นเพื่อพัฒนาปรัชญาแนวคิดและความรู้ความสามารถรอบด้าน การศึกษาสมัยใหม่ให้สอดคล้องผสมสัมพันธ์กับสังคมประชาธิปไตย รวมทั้งการพัฒนาศาสตร์ให้เป็นวิชาชีพที่มีระบบแบบแผนและมีความลุ่มลึกในสังคมไทยพร้อมกับการประสาทปริญญาทางด้านศึกษาศาสตร์ ทั้งในระดับบัณฑิต มหาบัณฑิต และดุษฎีบัณฑิต เมื่อแรกเริ่มการสถาปนาวิทยาลัยวิชาการศึกษาขึ้นแทนโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง (16 กันยายน 2497) ศาสตราจารย์ ม.ล. ปิ่น มาลากุล ได้รับมอบหมายให้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีระหว่างพุทธศักราช 2497-2499 ศาสตราจารย์ ดร. สาโรช บัวศรี ดำรงตำแหน่งหัวหน้าคณะวิชาการศึกษา หลังจากนั้น ศาสตราจารย์ ดร. สาโรช บัวศรี จึงได้รับตำแหน่งอธิการบดีวิทยาลัยวิชาการศึกษา จนถึงพุทธศักราช 2511 วิทยาลัยวิชาการศึกษาได้เป็นผู้นำในการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ภายใต้ระบบโรงเรียนสาธิต (Demonstration School) เพื่อให้โรงเรียนสาธิตเป็นแปลงทดลองค้นคว้าในระบบการศึกษาสมัยใหม่พร้อมทั้งจัดระบบการศึกษาแบบวิทยาเขต โดยขยายวิทยาเขตปทุมวัน (2498) วิทยาเขต บางแสน (2498) วิทยาเขตพิษณุโลก (2510) วิทยาเขตมหาสารคาม (2511) วิทยาเขตสงขลา (2511) วิทยาเขตบางเขน (2512) และวิทยาเขตพลศึกษา (2513) โดยมีวิทยาเขตประสานมิตรเป็นศูนย์กลางการบริหาร วิทยาลัยวิชาการศึกษา ภายใต้การนำของศาสตราจารย์ ดร. สาโรช บัวศรี ในฐานะที่ท่านเป็นนักวิชาการและนักศึกษายุคใหม่ ได้พัฒนาแนวคิดพัฒนา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ก่อนหน้าเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 ในช่วงเวลาที่ศาสตราจารย์ ดร.สุดใจ เหล่าสุนทร เป็นอธิการบดีที่วิทยาลัยวิชาการศึกษา คณะจารย์ นิสิต และข้าราชการ ได้ร่วมกันเรียกร้องต่อรัฐบาลให้ปรับฐานะวิทยาลัยวิชาการศึกษาเป็นมหาวิทยาลัย และย้ายสังกัดจากกระทรวงศึกษาธิการไปขึ้นกับทบวงมหาวิทยาลัย ท่ามกลางการปกครองที่เข้มงวดรุนแรงของรัฐบาล

ทหารในขณะนั้น เพื่อความคล่องตัวในการพัฒนาโครงสร้าง การบริหาร และการเรียนการสอนที่จำกัด ไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยและการขยายตัวที่มีความหลากหลายวิชาชีพ แล้วท้ายที่สุดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ "มหาวิทยาลัยที่เจริญเป็นศรีสง่าแก่มหานคร" ก็ได้รับการสถาปนาขึ้นในปีถัดมา (29 มิถุนายน 2517) โดยมี ศาสตราจารย์ ดร.สุตใจ เหล่าสุนทร เป็นอธิการบดี (พุทธศักราช 2512-2521) และขยายตัวไปที่อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก พุทธศักราช 2539

จากอดีตที่มีคณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย ช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระยะที่ 7 (พุทธศักราช 2535-2539) จัดตั้งคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระยะที่ 8 (พุทธศักราช 2540-2544) จัดตั้งคณะสหเวชศาสตร์ และคณะพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยกลางเมืองที่ทันสมัยก้าวหน้า ผสมผสานกับกระแสสากล และพัฒนาการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ พัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม และประสานสัมพันธ์กับชุมชน

บันทึก มศว

ประวัติความเปลี่ยนแปลงและความเป็นมาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สรุปพอสังเขปตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ดังต่อไปนี้

- พ.ศ.2492 28 เมษายน กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศเปิด "โรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ถนนประสานมิตร" ขึ้น ณ ถนนสุขุมวิท 23 ในเนื้อที่ 93 ไร่ 1 งาน 1.8 ตารางวา โดยเป็นโรงเรียนในสังกัดกรมวิสามัญศึกษา และแต่งตั้งหลวงสวัสดิสารศาสตร์พุทธิ เป็นผู้อำนวยการคนแรก
- พ.ศ.2496 18 พฤษภาคม กระทรวงศึกษาธิการได้ปรับปรุงและยกวิทยฐานะโรงเรียน "ฝึกหัดครูชั้นสูง ถนนประสานมิตร" ถึงขั้นปริญญาในวิชาการศึกษา จึงได้เปลี่ยนชื่อใหม่เป็น "วิทยาลัยวิชาการศึกษา" มี ดร.สาโรช บัวศรี เป็นผู้อำนวยการ

- พ.ศ.2497 16 กันยายน พระราชบัญญัติวิทยาลัยวิชาการศึกษา พ.ศ. 2497 ประกาศใช้
วิทยาลัย วิชาการศึกษาจึงมีโอกาสนำอนุปริญา (อ.กศ.)
ปริญญาตรี(กศ.บ.) ปริญญาโท (กศ.ม.) และปริญญาเอก (กศ.ด.)
ในวิชาการศึกษา และวิชาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องแก่ผู้สำเร็จการศึกษา
จากวิทยาลัย
- พ.ศ.2498 11 มิถุนายน โอนแผนกฝึกหัดครูมัธยมพญาไท ปทุมวัน มาเป็นสาขาหนึ่งของ
วิทยาลัยวิชาการศึกษา และเปลี่ยนชื่อเป็น “วิทยาลัยวิชาการ
ศึกษา ปทุมวัน”
- 8 กรกฎาคม จัดตั้ง “วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน” ขึ้นที่ ตำบลแสนสุข
อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี เป็นสถาบันอุดมศึกษา ในส่วนภูมิภาค
แห่งแรกในประเทศที่ทำการสอนถึงระดับปริญญา(ปัจจุบันคือ
มหาวิทยาลัยบูรพา)
- 25 สิงหาคม กระทรวงศึกษาธิการ และองค์การศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม
แห่ง สหประชาชาติ ได้ร่วมมือกันจัดตั้ง “สถาบันระหว่างชาติ
สำหรับค้นคว้าเรื่องเด็ก” นับเป็นสถาบันวิจัยเกี่ยวกับพัฒนาการ
เด็กแห่งแรกของภาคพื้นเอเชียและของประเทศไทย
- พ.ศ.2510 25 มกราคม จัดตั้ง “วิทยาลัยวิชาการศึกษา พิษณุโลก” ขึ้นที่ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
- พ.ศ.2511 27 มีนาคม จัดตั้ง “วิทยาลัยวิชาการศึกษา มหาสารคาม” ขึ้นที่อำเภอเมือง
จังหวัดมหาสารคาม
- 1 ตุลาคม จัดตั้ง “วิทยาลัยวิชาการศึกษา สงขลา” ขึ้นที่อำเภอเมือง จังหวัด
สงขลา
- พ.ศ.2512 27 มีนาคม จัดตั้ง “วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางเขน” อยู่ในบริเวณเดียวกับ
วิทยาลัยครู พระนคร ถนนแจ้งวัฒนะ บางเขน กรุงเทพฯ
- พ.ศ.2513 1 เมษายน วิทยาลัยพลศึกษาได้เข้ามาสมทบเป็นสาขาหนึ่งของวิทยาลัยวิชา
การ การศึกษาเรียกชื่อว่า “วิทยาลัยวิชาการศึกษา พลศึกษา”

- พ.ศ.2515 วิทยาลัยวิชาการศึกษาแยกจากกรมการฝึกหัดครู มีฐานะเป็นกรมหนึ่งในกระทรวงศึกษาธิการ
- พ.ศ.2517 29 มิถุนายน วิทยาลัยวิชาการศึกษาได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามว่า “มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ”
- สถาบันระหว่างชาติสำหรับคณาจารย์ได้เปลี่ยนชื่อใหม่เป็น “สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์” (Behavioral Science Research Institute)
- จัดตั้ง “สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา” และเมื่อวิทยาลัยวิชาการศึกษาเปลี่ยนสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยเมื่อ 29 มิถุนายน 2517 สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา จึงได้เปลี่ยนชื่อใหม่ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่า “สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา” (Educational and Psychological Test Bureau) มีหน้าที่สร้างและพัฒนาแบบทดสอบและเครื่องมือวัดที่เป็นมาตรฐาน เพื่อสนองความต้องการของสังคม
- พ.ศ.2523 8 พฤษภาคม จัดตั้ง “สถาบันทักษิณคดีศึกษา” ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตสงขลา
- พ.ศ.2528 จัดตั้ง “คณะแพทยศาสตร์” ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร ซึ่งเป็นโครงการความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับกรุงเทพมหานคร และวชิรพยาบาล
- พ.ศ.2529 จัดตั้ง “สถาบันวิจัยศิลปะและวัฒนธรรมอีสาน” “สำนักวิทยบริการ” และ “คณะเทคโนโลยี” ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตมหาสารคาม

- พ.ศ.2532 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา ได้รวมกับ คณะพลศึกษา
- พ.ศ.2533 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสน ได้แยกตัวและ ยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยบูรพา
- พ.ศ.2533 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพิษณุโลก ได้แยกตัวและ ยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยนเรศวร
- พ.ศ.2535 จัดตั้ง "คณะวิศวกรรมศาสตร์" ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- พ.ศ.2536 จัดตั้ง "คณะศิลปกรรมศาสตร์"
จัดตั้ง "สำนักคอมพิวเตอร์"
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตปทุมวัน และวิทยาเขต บางเขน ได้รวมกับวิทยาเขตประสานมิตร เป็นวิทยาเขตกลาง
- พ.ศ.2537 จัดตั้ง "คณะทันตแพทย์"
- พ.ศ.2538 จัดตั้ง "คณะเภสัชศาสตร์"
- พ.ศ.2539 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตสงขลา ได้แยกตัวและ ยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยทักษิณ

ทำเนียบอธิการบดี มศว

หลวงสวัสดิสารศาสตรพุทธิ

ผู้อำนวยการโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ถนนประสานมิตร (28 เมษายน 2492 – 31 มีนาคม 2496)

ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี

ผู้อำนวยการโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ถนนประสานมิตร (1 เมษายน 2496 – 30 กันยายน 2496)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยวิชาการศึกษา (1 ตุลาคม 2496 – 29 กันยายน 2497)

อธิการวิทยาลัยวิชาการศึกษา (7 มีนาคม 2499 – 1 มกราคม 2512)

ม.ล.ปิ่น มาลากุล

รักษาการอธิการวิทยาลัยวิชาการศึกษา (30 กันยายน 2497 – 6 มิถุนายน 2499)

ศาสตราจารย์ ดร.สุดใจ เหล่าสุนทร

อธิการวิทยาลัยวิชาการศึกษา (2 มกราคม 2512 – 28 มิถุนายน 2517)

รักษาการอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (29 มิถุนายน 2517 – 25 มกราคม 2518)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (26 มกราคม 2518 – 25 มกราคม 2522)

ศาสตราจารย์ ดร.นิพนธ์ ศศิธร

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (26 มกราคม 2522 – 25 มกราคม 2526)

รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ศรีกาฬสินธุ์

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (17 พฤษภาคม 2526-16 พฤษภาคม 2530)

รองศาสตราจารย์ ดร.ชาติรี เมืองนาโพธิ์

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (17 พฤษภาคม 2530 – 16 พฤษภาคม 2536)

รองศาสตราจารย์ ดร.พจน์ สะเพียรชัย

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (17 พฤษภาคม 2536 – 16 พฤษภาคม 2540)

รองศาสตราจารย์ ดร.สมณฑา พรหมบุญ

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (8 มิถุนายน 2540 – 27 มิถุนายน 2546)

ศาสตราจารย์ ดร.วิรุณ ตั้งเจริญ

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (28 มิถุนายน 2546 – ปัจจุบัน)

ปรัชญาของมหาวิทยาลัย

การศึกษาคือความเจริญงอกงาม (Education is growth)

ปณิธานของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความมุ่งมั่นในการผลิตและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทุกคนให้มีความรู้ตุนักปราชญ์และมีความประพฤติดีผู้ทรงศีล ประสิทธิภาพระดับสูงในสาขาวิชาต่าง ๆ ตามหลักสากล เพื่อเป็นคุณประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และศิลปวัฒนธรรมอันเป็นมรดกของชาติ ส่งเสริมการวิจัยค้นคว้าและการศึกษาหาความรู้ระดับบัณฑิตศึกษาอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพเป็นมาตรฐานที่เชื่อถือได้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ และให้บริการวิชาการในด้านต่าง ๆ

พันธกิจ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นสถาบันชั้นสูงทางการศึกษาและวิจัยของรัฐ ดำเนินการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและประเทศชาติ ทั้งด้านความรู้ความสามารถในการคิด การปฏิบัติ คุณธรรมและจริยธรรม พัฒนาความเป็นเลิศทางวิชาการด้านสังคมศาสตร์ พฤติกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านอื่น ๆ ให้มีความเจริญก้าวหน้าในระดับชาติและภูมิภาค มีลักษณะประยุกต์และบูรณาการศาสตร์ในสาขาต่าง ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาชีวิตของชุมชนและสังคมอย่างยั่งยืนในด้านการศึกษา และจิตวิทยา ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านสุขภาพ และการกีฬา ด้านชุมชนและครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม ตลอดจนร่วมมือกันแก้ไขปัญหาและลดผลกระทบจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อสังคมไทยด้วยความรักสามัคคี

ข้อมูลทั่วไปของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มี 2 แห่ง คือ (1) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร) ตั้งอยู่เลขที่ 114 ซ. สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10110 โทรศัพท์ 0-2664-1000 โทรสาร 0-2258-0311 (2) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (องครักษ์) ตั้งอยู่เลขที่ 107 ถ. รังสิต - นครนายก คลอง 16 อ. องครักษ์ จ. นครนายก 26120 โทรศัพท์ 0-2664-1000 โทรสาร 0-3732-2616

ระบบการศึกษา มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาแบบทวิภาค (Semester system) โดยแบ่งเวลาการศึกษาเป็น 2 ภาค การศึกษาปกติ และภาคฤดูร้อน ในแต่ละภาคการศึกษาได้แบ่งระยะเวลาไว้ดังนี้ (1) ภาคการศึกษาที่ 1 เริ่มเดือนมิถุนายน – ตุลาคม (2) ภาคการเรียนที่ 2 เริ่มเดือนพฤศจิกายน – มีนาคม (3) ภาคฤดูร้อน เริ่มเดือนเมษายน – พฤษภาคม

ในปัจจุบัน (พ.ศ. 2548) มศว เปิดทำการสอนทั้งหมด 12 คณะ ประกอบด้วย (1) คณะมนุษยศาสตร์ (2) คณะวิทยาศาสตร์ (3) คณะสังคมศาสตร์ ภาคปกติและภาคสมทบ (4) คณะพลศึกษา (5) คณะศึกษาศาสตร์ (6) คณะวิศวกรรมศาสตร์ ภาคปกติและภาคสมทบ (7) คณะสหเวชศาสตร์ (8) คณะศิลปกรรมศาสตร์ (9) คณะทันตแพทยศาสตร์ (10) คณะพยาบาลศาสตร์ (11) คณะเภสัชศาสตร์ (12) คณะแพทยศาสตร์

ข้อมูลภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์

ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ ได้ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2516 ทำการเปิดรับนิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (กศ.บ.) ต่อเนื่อง 2 ปี วิชาเอกธุรกิจศึกษา สาขาการตลาดและการบัญชี โดย ก.พ. ได้เทียบหลักสูตรนี้เป็นบริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) ในปี พ.ศ. 2536 ได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัย ในการเปลี่ยนชื่อปริญญาจาก กศ.บ. เป็น บธ.บ. และเปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) ต่อเนื่อง 2 ปี สาขาวิชาการบัญชี และสาขาวิชาการตลาด ภาคสมทบ และในปี พ.ศ. 2540 ได้เปิดรับนิสิตหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) หลักสูตร 4 ปี สาขาวิชาการตลาดและสาขาวิชาการบัญชี และได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องการจัดการศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของภาควิชา มุ่งเน้นให้นิสิตที่สำเร็จการศึกษา เป็นนักธุรกิจที่มีความรู้ความสามารถในด้านบริหารธุรกิจพร้อมปฏิบัติงานในหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนขยายขอบเขตไปสู่ระดับอุตสาหกรรมต่างๆ ได้ ปัจจุบันภาควิชาเปิดสอนทั้งระดับปริญญาตรีและปริญญาโท รวมทั้งหมด 8 หลักสูตร จำนวน 13 สาขา มีจำนวนคณาจารย์ทั้งสิ้นรวม 25 คน ปฏิบัติงานสอน 23 คน ลาศึกษาต่อระดับปริญญาเอกต่างประเทศ จำนวน 2 คน เจ้าหน้าที่สายสนับสนุนวิชาการ 11 คน รับผิดชอบการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ในปีการศึกษา 2547 มีนิสิตปริญญาตรีรวม 1,357 คน สำหรับการจัดการศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตเป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นให้เกิด ความรู้ด้านบริหารธุรกิจในระดับที่สูงขึ้น พัฒนาให้นิสิตมีความสามารถในการคิดค้นการทำวิจัย การพัฒนา และการสร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างกว้างขวางขึ้น ในปีการศึกษา 2547 มีนิสิตปริญญาโท 625 คน

นอกจากการจัดการศึกษาทั้งในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตและมหาบัณฑิตแล้ว ภาควิชาฯ ยังมุ่งเน้นให้ผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพและการให้บริการทางวิชาการ ซึ่งถือเป็นภาระหน้าที่สำคัญอีกประการหนึ่ง มีการปรับปรุงและพัฒนาทางด้านวิชาการ หลักสูตรการเรียน

การสอน สื่อต่าง ๆ เครื่องมืออุปกรณ์ รวมทั้งบุคลากรทุกสายงานเพื่อให้เกิดการผลิตบัณฑิต การวิจัย และการบริการ ทางวิชาการที่มีคุณภาพออกสู่สังคมได้ตรงตามต้องการต่อการพัฒนา ประเทศในระดับสากลต่อไป

บัณฑิตภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์

พ.ศ. 2516 ได้มีการตั้งภาควิชาบริหารธุรกิจ โดย รองศาสตราจารย์ ดร. สูดใจ เหล่าสุนทร อธิการบดีในสมัยนั้น ได้ส่ง อาจารย์นิภา แนวบุญเนียร ไปศึกษาวิชาธุรกิจศึกษา ณ ประเทศแคนาดา เพื่อเตรียมเปิดหลักสูตรทางธุรกิจ

พ.ศ. 2518 สภามหาวิทยาลัยอนุมัติเปิดหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (กศ.บ.) ต่อเนื่อง 2 ปี วิชาเอกธุรกิจศึกษา สาขาการตลาด และการบัญชี โดย ก.พ. เทียบหลักสูตรนี้เป็น บริหารธุรกิจ (บธ.บ.) ให้ด้วย และเกิดหลักสูตร วิชาโทธุรกิจศึกษา

พ.ศ. 2531 ได้รับอนุมัติหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยได้รับอนุมัติ จากทบวงมหาวิทยาลัย และ ก.พ.

พ.ศ. 2533 ได้พัฒนาหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.บ) ต่อเนื่อง 2 ปี เป็นโครงสร้างหลักสูตรใหม่ เป็นศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ) ต่อเนื่อง 2 ปี วิชาเอกบริหารธุรกิจ สาขาการตลาดและสาขาการบัญชี ได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2536 ได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัยในการเปลี่ยนชื่อปริญญาจาก ศศ.บ. เป็น บธ.บ. สาขาการตลาดและการบัญชี

พ.ศ. 2539 ได้รับอนุมัติหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ) หลักสูตร 4 ปี วิชาเอกการตลาดและวิชาเอกการบัญชี จากทบวงมหาวิทยาลัย และ ก.พ.

พ.ศ. 2540 ได้ปรับปรุงหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) ใหม่โดยได้รับ อนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2541 ได้รับอนุมัติหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.) สาขาวิชาการจัดการและสาขาการตลาด จากทบวงมหาวิทยาลัย และ ก.พ หลักสูตร บธ.บ. วิชาเอกการตลาด และวิชาเอกการบัญชี ก.พ. ให้การรับรองและกำหนดวุฒิปริญญาเป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับ ตำแหน่งข้าราชการครูด้วย

พ.ศ. 2542 สภามหาวิทยาลัยอนุมัติโครงการร่วมมือระดับบัณฑิตศึกษา เปิดสอน สาขาธุรกิจศึกษากับโรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี

พ.ศ. 2543 ได้รับอนุมัติหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) 4 ปี ได้แก่ สาขาวิชาการเงิน การธนาคาร และสาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวและการโรงแรม

สภามหาวิทยาลัยอนุมัติโครงการเปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิตสำหรับผู้บริหาร สาขาวิชาการจัดการ และสาขาวิชาการตลาด

พ.ศ. 2544 สภามหาวิทยาลัยอนุมัติเปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขา
การจัดการการท่องเที่ยวและการโรงแรม

สภามหาวิทยาลัยอนุมัติเปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขา
การเงินและการธนาคาร

สภามหาวิทยาลัยอนุมัติเปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขา
การตลาดและสาขาการบัญชี ในโครงการความร่วมมือระดับปริญญาตรีกับโรงเรียนพณิชยการ
เพชรบุรีบริหารธุรกิจจังหวัดเพชรบุรี

ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Geography Information System : GIS)

คำจำกัดความ

บริษัทลोकซ์เลย์อินเทอร์เน็ตกราฟ ประเทศไทย จำกัด ได้ให้ความหมายว่า ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) เป็นระบบที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลพื้นที่ (Spatial Data) และข้อมูลแสดงคุณลักษณะ (Attribute Data) กระบวนการทาง GIS เริ่มตั้งแต่การจัดเก็บข้อมูล ถ่ายทอดข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลตลอดจนเรียกใช้ข้อมูล ซึ่งสามารถอ้างอิงตำแหน่งพื้นดินได้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ ประกอบด้วยฐานข้อมูล ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ของคอมพิวเตอร์ที่จะแสดงในรูปแบบเชิงซ้อน (Multiple Layers) ของข้อมูลที่ได้รับจากแหล่งต่าง ๆ ข้อมูลเมื่อนำเข้าสู่ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์แล้ว สามารถทำการปรับปรุงหรือแก้ไขให้ทันสมัยได้ตลอดเวลา ซึ่งจะทำให้ได้สารสนเทศเพื่อประกอบการตัดสินใจ และวางแผนของผู้บริหารระดับสูงได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้องแม่นยำและมีประสิทธิภาพมากกว่าระบบอื่น ๆ (บริษัทลोकซ์เลย์อินเทอร์เน็ตกราฟ. 2538 : 1)

Environmental System Research Institute, Inc. (ESRI) ได้อธิบายว่า ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ ประกอบไปด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ระบบโปรแกรมสารสนเทศภูมิศาสตร์และบุคลากร ซึ่งมีหน้าที่จัดการในสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการรวบรวมสารสนเทศที่ต้องการ เพื่อทำการแปลงข้อมูลเข้าจัดเก็บในระบบ การปรับปรุง การจัดการ การวิเคราะห์ และการแสดงสารสนเทศภูมิศาสตร์ ในลักษณะที่อ้างอิงค่าพิกัดทางภูมิศาสตร์ได้ตามต้องการ (Environmental System Research Institute.Inc. 1992)

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ได้ให้ความหมาย ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Geography Information System: GIS) หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ระบบคอมพิวเตอร์เพื่อใช้ในการนำเข้า จัดเก็บ จัดเตรียม ดัดแปลง แก้ไข จัดการ และวิเคราะห์ พร้อมทั้งแสดงผลข้อมูลเชิงพื้นที่ตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้นระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์จึงมีลักษณะที่สำคัญมากอยู่ 3 ลักษณะ ได้แก่

1. เพื่อจัดเก็บและการจัดสารสนเทศภูมิศาสตร์อย่างละเอียด และมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อแสดงสารสนเทศภูมิศาสตร์ ตามวัตถุประสงค์ของการใช้

3. เพื่อปฏิบัติการเกี่ยวกับการสอบถาม วิเคราะห์และประเมินสารสนเทศภูมิศาสตร์อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. 2540:246)

ดังนั้นสรุปได้ว่า ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) คือระบบคอมพิวเตอร์ ประกอบด้วย ฮาร์ดแวร์ (Hardware) และซอฟต์แวร์ (Software) ทำหน้าที่ในการจัดเก็บข้อมูลวิเคราะห์ผล และแสดงผลข้อมูลทางภูมิศาสตร์ (Geographic Data) ที่สามารถอ้างอิงตำแหน่งบนพื้นที่โลก โดยที่ข้อมูลประกอบด้วยข้อมูลพื้นที่ (Spatial Data) และข้อมูลเชิงตัวเลข (Attribute Data) ซึ่งสามารถแสดงผลในรูปเชิงซ้อน (Multiple Layer) ทำให้สามารถปรับปรุงแก้ไขข้อมูลได้ตลอดเวลา จึงมีประโยชน์ในการตัดสินใจและวางแผนงานที่มีข้อมูลจำนวนมากได้อย่างรวดเร็ว

ขั้นตอนการทำงานของระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์

การทำงานของระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ ต้องประกอบด้วยขั้นตอนพื้นฐาน 5 ข้อ (สุระ พัฒนเกียรติ. 2533; อ้างอิงจาก Ster & Estes. 1900) ได้แก่

1. **Data Acquisition** คือ ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ต้องการนำไปใช้ประโยชน์ การได้มามีหลายวิธี เช่น การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสำรวจพื้นที่จริง ภาพถ่ายทางอากาศ ภาพถ่ายดาวเทียม แผนที่รายงานต่าง ๆ

2. **Preprocessing** เป็นการดำเนินงานกับข้อมูลต่าง ๆ ให้อยู่ในระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์มีหน้าที่สำคัญ 2 ขั้นตอน คือ การเปลี่ยนรูปแบบของข้อมูล และการบ่งชี้ตำแหน่งของวัตถุในข้อมูล

3. **Data Management** เป็นการทำงานด้านการสร้างฐานข้อมูล การทำงานนี้รวมไปถึงวิธีที่ประกอบด้วยการนำข้อมูลเข้าเพิ่มเติม การปรับปรุง การลบ การแก้ไขข้อมูล

4. **Manipulation and analysis** เป็นขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลถือว่าเป็นการทำงานในระบบฐานข้อมูลเพื่อให้ได้สารสนเทศ (Information) ที่ต้องการมีทั้งการจัดอันดับ การทำงานเชิงเลขคณิต การจัดการด้านพื้นที่ และการจัดการวิเคราะห์ทางสถิติ เป็นต้น

5. **Product Generation** เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการทำงานในระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ในการแสดงผลทางข้อมูล ซึ่งอาจจะแสดงในรูปแบบแผนที่และกราฟฟิกต่าง ๆ และรูปแบบที่แสดงผลบนหน้าจอคอมพิวเตอร์ (Soft Copy) อาจพิมพ์เป็นกระดาษหรือฟิล์ม (Hard Copy) เป็นต้น

โครงสร้างฐานข้อมูลระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์

NCGIA ได้กล่าวถึงโครงสร้างข้อมูลระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ ข้อมูลกราฟฟิกและข้อมูลลักษณะประจำ (วราพจน์ สอนสวัสดิ์. 2537:9 อ้างอิงจาก NCGIA. 1990) มีรายละเอียด ดังนี้

1. ข้อมูลกราฟฟิก (Graphic Data) แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทตามโครงสร้างข้อมูลกราฟฟิกที่จัดเก็บดังนี้

1.1 โครงสร้างข้อมูลแบบเวกเตอร์ (Vector Model) ในโครงสร้างข้อมูลแบบเวกเตอร์ ข้อมูลทางพื้นที่จะจัดเก็บอยู่ใน 4 รูปแบบ ดังนี้

1.1.1 จุด (Point) คือ ค่าพิกัดตำแหน่งในแนวแกน x และแกน y เพียงหนึ่งค่า

1.1.2 เส้น (Line) คือ ชุดของค่าพิกัดตำแหน่งมากกว่าหนึ่งค่า โดยมีจุดเริ่มต้นและจุดปลาย และอาจมีระหว่างจุดทั้งทั้งสองในกรณีที่ไม่ใช้เส้นตรง มีความยาวแต่ไม่มีพื้นที่

1.1.3 รูปหลายเหลี่ยม (Polygon) คือ มีค่าพิกัดตำแหน่งที่ต่อเนื่องกันโดยมีจุดเริ่มต้นและจุดปลายอยู่ที่ตำแหน่งเดียวกัน มีทั้งความยาว (เส้นรอบรูป) และพื้นที่

1.1.4 พื้นผิว (Surface) คือ รูปหลายเหลี่ยมที่มีทั้งความยาว (เส้นรอบรูป) พื้นที่และค่าระดับความสูงด้วย

1.2 โครงสร้างข้อมูลแบบแรสเตอร์ (Raster model) โครงสร้างข้อมูลแบบแรสเตอร์ข้อมูลจัดเก็บอยู่ในตารางกริด ซึ่งมีคุณสมบัติ ดังนี้

1.2.1 ตารางกริด มีจุดเริ่มต้นที่มุมบนซ้าย

1.2.2 แต่ละช่องกริด (Cell) บรรจุข้อมูลได้เพียงค่าเดียว

1.2.3 ช่องกริดแต่ละช่องจะมีค่าพิกัดตำแหน่ง

1.2.4 ตารางกริด 1 ชุด เรียกว่า ชั้นข้อมูล (Layer)

1.2.5 ฐานข้อมูลหนึ่งประกอบด้วยชั้นข้อมูลหลาย ๆ ชั้น เช่น ชั้นข้อมูลของชนิดที่ดิน, ชั้นข้อมูลของการใช้ที่ดิน, ชั้นข้อมูลของความลาดเอียง เป็นต้น

2. ข้อมูลลักษณะประจำ (Attribute Data) แบ่งออกเป็น 3 ประเภทตามชนิดของแบบจำลองฐานข้อมูล (Model) ได้แก่ แบบจำลองเชิงลำดับชั้น แบบจำลองเชิงเครือข่าย และแบบจำลองเชิงสัมพันธ์ มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 แบบจำลองเชิงลำดับชั้น (Hierarchical Data Model) โครงสร้างข้อมูลจะสร้างรูปแบบเหมือนต้นไม้ โดยความสัมพันธ์เป็นแบบหนึ่งต่อหลาย (One-to-many) วิธีการจัดแบบลำดับชั้น เป็นการจัดกลุ่มของข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กันและกำหนดให้เป็นเซ็กเมนต์ (Segment) โดยมีการแยกประเภทของเซ็กเมนต์ว่าเป็นเซ็กเมนต์ตราก (Rootsegment) เซ็กเมนต์ที่เป็นตัวพึ่ง (Dependent Segment) แสดงถึงข้อมูลของฝ่ายที่มีการเปิดอบรมของบริษัทหนึ่งซึ่งจัดอยู่ในรูปแบบลำดับชั้น เซ็กเมนต์ที่เป็นราก คือ ฝ่าย (Department Name) โดย

มีเช็กเมนต์ที่เป็นตัวฟัง 2 เช็กเมนต์ คือ เช็กเมนต์ผู้สอน (Instructor) และหลักสูตร (Course) เช็กเมนต์ผู้สอนก็จะมีตัวฟัง 1 เช็กเมนต์ คือ เช็กเมนต์ความชำนาญ (Skill) ส่วนเช็กเมนต์หลักสูตรก็จะมีตัวฟังเป็นเช็กเมนต์เปิดสอนโดย และเข้าเช็กเมนต์สุดท้ายก็คือ เช็กเมนต์ผู้เรียนซึ่งเป็นตัวฟังของเช็กเมนต์เปิดสอน

ข้อดีและข้อเสียของโครงสร้างแบบลำดับชั้น คือ สามารถสร้างความสัมพันธ์ให้เด่นชัดของข้อมูลแต่ละลำดับข้อมูลเป็นเช็กเมนต์รากหรือเป็นพ่อแม่ (Parent) และข้อมูลเป็นเช็กเมนต์ตัวฟังหรือตัวลูก (Child) ส่วนข้อเสีย โครงสร้างแบบนี้มีความคล่องตัวน้อย เพราะต้องเริ่มอ่านจากเช็กเมนต์ที่เป็นรากก่อน นอกจากนั้นการออกแบบฐานข้อมูลต้องระมัดระวังการซ้ำซ้อนของข้อมูล

2.2 แบบจำลองเชิงเครือข่าย (Network data model) ฐานข้อมูลแบบเครือข่ายมีความคล้ายคลึงแบบลำดับชั้น ต่างกันที่โครงสร้างแบบเครือข่ายอาจจะมีการติดต่อหลายต่อหนึ่ง (Many-to-One) หรือหลายต่อหลาย (Many-to-Many) กล่าวคือลูก (Child) อาจมีพ่อแม่ (Parent) มากกว่าหนึ่ง สำหรับตัวอย่างฐานข้อมูลแบบเครือข่ายให้ลองพิจารณาการจัดการข้อมูลของห้องสมุด ซึ่งรายการจะประกอบด้วย ชื่อเรื่อง ผู้แต่ง สำนักพิมพ์ ที่อยู่ ประเภทหนังสือและปีที่พิมพ์ ดังนั้นการจัดข้อมูลแบบเก่าจะทำให้ข้อมูลซ้ำซ้อนกันมาก โอกาสที่ข้อมูลจะซ้ำซ้อนมีมากในระบบการจัดการเพิ่มแบบเก่า หนังสือแต่ละเล่มหรือแต่ละชื่อเรื่องต่างก็มีรายการแยกต่างหาก ดังนั้นบรรดาผู้แต่งที่แต่งหนังสือมากกว่าหนึ่งเล่มจะปรากฏมากกว่าหนึ่งครั้งในไฟล์ นอกจากนี้ สำนักพิมพ์แต่ละแห่งพิมพ์หนังสือหลายเล่ม ดังนั้นชื่อของสำนักพิมพ์ ที่อยู่ ก็จะปรากฏซ้ำ ๆ กันในไฟล์ข้อมูลรวม ดังนั้นผู้วางระบบฐานข้อมูลจึงแนะนำให้สร้างฐานข้อมูลลักษณะเครือข่ายเพื่อลดการซ้ำซ้อน โดยการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างรายการเข้าด้วยกัน จะเห็นความสัมพันธ์แบบหนึ่งต่อหลายรายการ (Record) ระหว่างรายการชื่อสำนักพิมพ์และชื่อเรื่อง ซึ่งแสดงโดยมีรูป ลูกศรซ้อนกัน 2 หัว เราเรียกรวมชื่อสำนักพิมพ์และชื่อเรื่องซึ่งมีความสัมพันธ์กันว่า เซต เรียกว่าสกีมา (Schema) ดังนั้นชื่อผู้แต่งแต่ละคนจะปรากฏเพียงหนึ่งครั้ง และเชื่อมโยงกับชื่อหนังสือที่เป็นผู้แต่ง ขณะที่ชื่อสำนักพิมพ์ก็เชื่อมโยงกับหนังสือที่ตนเป็นผู้พิมพ์ เมื่อต้องการเข้าถึงรายการจะสามารถเข้าถึงผ่านทางชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง หรือชื่อสำนักพิมพ์ก็ได้ โดยอาศัยเส้นทางเชื่อมต่อระหว่าง รายการ ทำให้ข้อมูลทุกรายการสามารถเชื่อมต่อถึงกันได้ อย่างถูกต้อง รายการหรือเรคอร์ดสมาชิก (Member) เช่น เรียกเรคอร์ดของผู้แต่งก่อนก็เป็นเรคอร์ดนำ และหาตัวเชื่อมเพื่อไปค้นหารายชื่อหนังสือที่แต่งซึ่งเป็นเรคอร์ดสมาชิกก็จะปรากฏขึ้น

2.3 แบบจำลองเชิงสัมพันธ์ (Relation Data Model) เป็นลักษณะการออกแบบฐานข้อมูลโดยจัดข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบของตารางที่มีระบบคล้ายเพิ่ม โดยข้อมูลแต่ละแถว (Row) ของตารางจะแทนเรคอร์ด (Record) ส่วนข้อมูลในแนวดิ่งจะแทนคอลัมน์ (Column) ซึ่งเป็นขอบเขตของข้อมูล (Field) โดยที่ตารางแต่ละตารางที่สร้างขึ้นจะเป็นอิสระ ดังนั้นผู้ออกแบบ

ฐานข้อมูลจะต้องมีการวางแผนถึงตารางข้อมูลที่เป็นต้องใช้ เช่น ระบบฐานข้อมูลบริษัทแห่งหนึ่งประกอบด้วย ตารางประวัติพนักงาน ตารางแผนกและตารางข้อมูลโครงการ แสดงประวัติพนักงาน ตารางแผนก และตารางข้อมูลโครงการ

ข้อดีและข้อเสียของโครงสร้างแบบสัมพันธ์ คือ สามารถสร้างตารางขึ้นมาใหม่โดยอาศัยหลักการทางคณิตศาสตร์และค้นหาว่าข้อมูลในฐานข้อมูลมีข้อมูลร่วมกับตารางที่สร้างขึ้นใหม่หรือไม่ ถ้ามีก็ให้ประมวลผลโดยการอ่านเพิ่มเติมปรับปรุงหรือยกเลิกรายการ ข้อเสียคือ การศึกษาเพิ่มเติมของผู้ใช้ ยากแก่การเข้าใจ แต่ในปัจจุบันมีโปรแกรมการสร้างฐานข้อมูลหลายโปรแกรมที่พยายามทำให้การเรียนรู้และการใช้ได้ง่ายขึ้น เช่น โปรแกรมการสร้างฐานข้อมูลโดยใช้ภาษา SQL (Structured Query Language) เป็นต้น

สาระทั่วไปของธุรกิจ

ความหมายของธุรกิจ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2541:11-12) ได้ให้ความหมายของธุรกิจ (Business) ว่า “เป็นความพยายามที่เป็นแบบแผนของนักธุรกิจ ในการผลิตและขายสินค้าหรือบริการ เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม โดยมุ่งหวังกำไร” ในการดำเนินธุรกิจ จำเป็นต้องอาศัยทรัพยากรสำคัญดังต่อไปนี้

1. ทรัพยากรวัสดุ (Material resources) ได้แก่ ทรัพยากรที่เป็นวัตถุดิบ อาคาร เครื่องจักร และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการผลิต
2. ทรัพยากรมนุษย์ (Human resources) ได้แก่ บุคลากรที่ทุ่มเทแรงงาน และศักยภาพต่าง ๆ ให้ธุรกิจ โดยได้รับค่าจ้างตอบแทน
3. ทรัพยากรการเงิน (Financial resources) ได้แก่ เงินกู้ที่ต้องจัดสรรไว้เพื่อลงทุน ในวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งวัตถุดิบ จ่ายค่าตอบแทน ให้บุคลากร และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ในการดำเนินธุรกิจ
4. ทรัพยากรข้อมูล (Information resources) ได้แก่ ข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ ที่ผู้ประกอบการธุรกิจ ให้พิจารณาวิเคราะห์ หรือตัดสินใจ เพื่อให้การดำเนินธุรกิจมีประสิทธิภาพ

ประเภทของธุรกิจ

ปัจจุบันธุรกิจแบ่งได้ 3 ประเภท คือ

1. ธุรกิจการผลิต (Manufacturing business) เป็นธุรกิจที่ตั้งขึ้นเพื่อแปรรูปวัตถุดิบ ให้เป็นสินค้าสำเร็จรูป เช่น อัญมณี เสื้อผ้า เป็นต้น
2. ธุรกิจบริการ (Service business) เป็นธุรกิจที่ตั้งขึ้น เพื่อสร้างสรรค์บริการต่าง ๆ เช่นกิจการโรงแรม ร้านอาหารเสริมสวย เป็นต้น

3. คนกลางทางการตลาด (Marketing middleman) เป็นธุรกิจที่ตั้งขึ้นเพื่อ ซื้อสินค้าจากผู้ผลิตและขายต่อไปยังผู้บริโภค ในร้านค้าปลีกต่าง ๆ เช่น ห้างสรรพสินค้า เป็นต้น

หน้าที่ของธุรกิจ (Business Function)

เป็นกิจกรรมหลักที่สำคัญที่จะต้องปฏิบัติ ซึ่งมีดังต่อไปนี้

1. การผลิต (Production) ธุรกิจต้องดำเนินกิจการต่าง ๆ เพื่อให้มีสินค้าและบริการ โดยเฉพาะสินค้า จะต้องทำให้มีความสม่ำเสมอในการผลิต ให้สอดคล้องกับการออกแบบทางวิศวกรรม ทำให้เกิดผลเสียต่ำสุดมีผลผลิตสูงสุด มีความรวดเร็ว เพื่อสนองความต้องการของลูกค้าได้ตลอดเวลา

2. การตลาด (Marketing) เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือการตลาด เพื่อให้สินค้าตอบสนองความพึงพอใจ ของลูกค้าได้อย่างดีเยี่ยม โดยใช้ค่าใช้จ่ายที่เหมาะสม และปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การตลาดได้ทันเวลา

3. การบัญชี (Accounting) เป็นหน้าที่เกี่ยวกับการออกแบบระบบ การบันทึกรายการทางการเงิน สามารถวิเคราะห์ และแบ่งความหมายของรายการต่าง ๆ ซึ่งเป็นผลการดำเนินงาน ธุรกิจได้อย่างเป็นมาตรฐานสากล

4. การเงิน (Finance) เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์ทางการเงิน เพื่อความอยู่รอด ความเจริญเติบโต และความคล่องตัวทางการเงิน เพื่อให้เกิดผลกำไรสูงสุด และความมั่นคงสูงสุด

5. ทรัพยากรมนุษย์ (Human resources) เป็นกิจกรรมของบุคลากรในธุรกิจ ที่สามารถสร้างมูลค่าของระบบการบริหารงาน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้

6. ระบบสื่อสารสารสนเทศ (Information communication technology (ICT)) เป็นกิจกรรมของธุรกิจเกี่ยวกับการสร้างระบบของกระบวนการข้อมูลข่าวสารสำคัญ เพื่อเก็บรักษา แยกแยะ วิเคราะห์ และนำไปใช้เพื่อวางแผน ตัดสินใจในการดำเนินธุรกิจ

ในการที่จะปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ดังกล่าวให้ประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืนนั้น นักธุรกิจ จำเป็นต้องอาศัย หน้าที่การจัดการ (Management Function) มาปฏิบัติควบคู่ไปด้วยเสมอ ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ทุกหน้าที่ของธุรกิจ จะดำเนินการ ได้แก่ (1) การวางแผน (Planing) (2) การจัดสายงาน หรือการจัดองค์การ (Organizing) (3) การประสานงาน (Coordination) และ (4) การควบคุม (Controlling)

การสนองความต้องการของลูกค้า (Satisfying need of customer)

ในการดำเนินธุรกิจ เป้าหมายหลักสำคัญอย่างหนึ่งคือ การสนองความต้องการของลูกค้า ในการซื้อสินค้า และบริการ โดยพยายามศึกษาความสนใจ ถึงความต้องการที่แท้จริงของ

ลูกค้า และสามารถทำให้ลูกค้าทุกคนพึงพอใจ หรือประทับใจอยู่เสมอ โดยไม่เลือกปฏิบัติ รับผิดชอบต่อเสนอแนะและคำติชมของลูกค้า เพื่อจะพัฒนาหรือปรับปรุงธุรกิจให้มีประสิทธิภาพ และสามารถครองใจลูกค้าได้ การดำเนินธุรกิจก็ย่อมประสบความสำเร็จในที่สุด

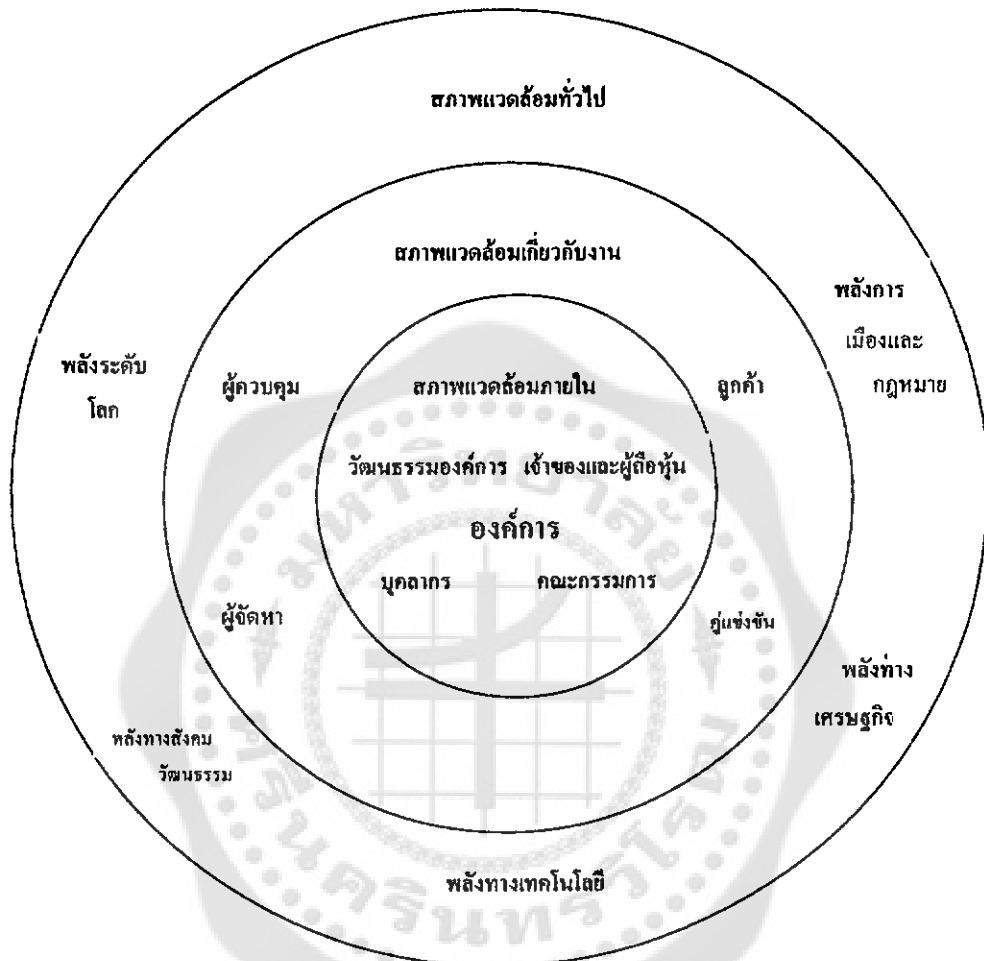
กำไรของธุรกิจ (Business Profit)

ในการดำเนินธุรกิจย่อมมีรายได้จากการขายสินค้าและบริการให้กับลูกค้า ขณะเดียวกันธุรกิจก็ต้องมีค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ผลต่างระหว่างรายได้และค่าใช้จ่ายทั้งหมด คือกำไรหรือขาดทุนของธุรกิจ กำไรที่เกิดจากการดำเนินธุรกิจ ถือเป็นผลประโยชน์ตอบแทนแก่ผู้เป็นเจ้าของกิจการ จากการที่ได้ผลิตสินค้าและบริการจำหน่ายให้กับลูกค้า ซึ่งผลกำไรที่ผู้เป็นเจ้าของได้รับ จัดเป็น ผลตอบแทนความเสี่ยงในการลงทุนทำธุรกิจ บางครั้งรายได้ทั้งหมดอาจถูกนำไปจ่ายให้กับ บุคลากรที่เป็นพนักงาน ลูกค้า ผู้ผลิตและผู้ขายวัตถุดิบ ตลอดจนจ่ายชำระหนี้หรือช่วยเหลือชุมชน สังคม พัฒนาหรือฝึกอบรมพนักงานต่าง ๆ ฯลฯ จนอาจไม่เหลือเป็นกำไรสำหรับตอบแทน ความเสี่ยงเลยก็ได้ และยิ่งกรณีที่มีการดำเนินธุรกิจประสบผลขาดทุนด้วยแล้ว ผู้เป็นเจ้าของกิจการนอกจากไม่ได้ผลตอบแทนแล้ว ยังต้องสูญเสียสิ่งที่ตนนำมาลงทุนอีกด้วย เช่น เงินทุน เวลา และความ พยายามพยายาม เป็นต้น

สภาพแวดล้อมของธุรกิจ

สภาพแวดล้อมของธุรกิจ คือ สภาพที่เป็นพลังหรือเงื่อนไขต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อ การดำเนินงาน และนำมาซึ่งความสำเร็จหรือความล้มเหลว ในการบรรลุเป้าหมายขององค์ การธุรกิจได้ ผู้ดำเนินธุรกิจจะต้องวิเคราะห์ถึงสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจ และ กิจการต่าง ๆ และสามารถตอบสนองโอกาสที่เอื้ออำนวย (Opportunities) หรือเป็นอุปสรรค (Threats)

ลักษณะของสิ่งแวดล้อมของธุรกิจ โดยทั่วไปจะมีลักษณะ คือ ภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 สภาพแวดล้อมองค์กร
ที่มา : อำนาจ ชีระวนิช (2547:67)

จากภาพประกอบ 1 อธิบายได้ดังนี้

สภาพแวดล้อมทั่วไป

สภาพแวดล้อมทั่วไป ได้แก่ เศรษฐกิจ การเมืองและกฎหมาย เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรม และสภาพแวดล้อมระหว่างประเทศ ที่มีผลต่อองค์กรในระดับกว้าง แม้ว่าสภาพเหล่านี้จะ ไม่มีผลกระทบต่อกิจกรรมการปฏิบัติงานประจำวันขององค์กรโดยตรง แต่มีความสำคัญด้วย เหตุผลหลายประการด้วยกันคือ ประการแรกพลังจากสภาพแวดล้อมทั่วไป สามารถ

เกิดขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไปจนในที่สุดกลายเป็นแนวโน้มที่สำคัญที่มีผลต่อองค์การ ตั้งแต่ระดับที่ไม่รุนแรงจนถึงระดับที่รุนแรง ตัวอย่างเช่นวิกฤติเศรษฐกิจไทยที่เกิดขึ้นในกลางปี 2540 นั้น ได้มีวิวัฒนาการมาก่อนหน้านั้นหลายปี จนในที่สุดได้มีผลกระทบที่รุนแรงเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมแทบทุกประเภท ประการที่สอง เงื่อนไขต่างๆ ที่เกิดจากสภาพแวดล้อมทั่วไปสามารถก่อให้เกิดบรรยากาศต่อส่วนรวม ซึ่งเป็นสิ่งที่องค์การต้องพิจารณา เช่น พฤติกรรมการบริโภคอาหาร ที่ประชากรมีแนวโน้มในเรื่องของสุขภาพมากขึ้น แนวโน้มดังกล่าว มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมอาหารในภาพรวม ประการสุดท้ายพลังของสภาพแวดล้อมทั่วไป บางครั้งมีผลกระทบโดยตรงต่อสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวกับงาน อาทิเช่น ในช่วงที่เศรษฐกิจไทย เติบโตอย่างรวดเร็ว เมื่อ 20 ปีที่ผ่านมาได้ก่อให้เกิดการขยายตัวในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ และเมื่อเศรษฐกิจได้ตกต่ำลงจนกลายเป็นวิกฤติเศรษฐกิจในปี 2540 อุปทานส่วนเกินของอสังหาริมทรัพย์ได้ก่อให้เกิดสภาพการแข่งขันในด้านราคา ซึ่งมีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับงานโดยตรง

พลังทางการเมืองและกฎหมาย (Politicolegal forces) ถือเป็นสภาพแวดล้อมทั่วไปที่ประกอบไปด้วย กฎข้อบังคับของรัฐที่มีต่อธุรกิจ และความสำคัญโดยทั่วไประหว่างธุรกิจกับรัฐบาล ได้แก่ นโยบายและเสถียรภาพของรัฐบาล กฎระเบียบ กฎหมายและสถาบันต่าง ๆ ของรัฐที่มีผลต่อประชาชนและองค์การ พลังเหล่านี้มีผลต่อข้อจำกัดและเป็นตัวกำหนดกิจกรรมขององค์การ นอกจากนี้ยังมีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับงานหรือสภาพแวดล้อมทางการแข่งขันอีกด้วย พลังทางการเมืองและกฎหมาย มีความสำคัญด้วยเหตุผล 3 ประการด้วยกัน

ประการแรก โดยผลทางกฎหมายจะเป็นเครื่องบ่งบอกถึงสิ่งที่ธุรกิจสามารถทำได้ และไม่สามารถทำได้ แม้ในสหรัฐอเมริกาซึ่งถือว่าเป็นประเทศที่ยึดมั่นในตลาดเสรี แต่รัฐบาลยังคงกำหนดให้มีกฎข้อบังคับที่มีต่อกิจการทางธุรกิจ อาทิเช่น ในการดำเนินของแมคโดนัลด์ต้องขึ้นอยู่กับพลังทางการเมืองและกฎหมายในด้านต่าง ๆ ทั้งข้อกำหนดในด้านมาตรฐานของอาหารและอาณาเขตที่กำหนดให้ตั้งร้าน

ประการที่สอง การส่งเสริมหรือการป้องกันการผูกขาดของรัฐมีอิทธิพลต่อกิจกรรมทางธุรกิจ เช่นในช่วงที่มีการส่งเสริมธุรกิจ กิจการต่าง ๆ พบว่าสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เอื้ออำนวยต่อการแข่งขันโดยปราศจากข้อจำกัด หรือมีข้อจำกัดแต่เพียงเล็กน้อย ในทางตรงข้ามในการป้องกันการผูกขาด กิจการต่าง ๆ พบว่ากลยุทธ์ต่าง ๆ ที่กิจการอยากนำมาใช้ต้องถูกจำกัดลงและมีโอกาสเพียงเล็กน้อยในการรวบรวมและซื้อกิจการ เพราะกฎหมายป้องกันการผูกขาดได้มีบทบัญญัติห้ามไว้

ประการที่สาม เสถียรภาพทางการเมือง มีผลต่อการวางแผนขยายกิจการ คงไม่มีกิจการใดต้องการไปลงทุนในประเทศอื่น ๆ เว้นแต่ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่มีให้กันเป็นไปได้อย่างดีและมีเสถียรภาพ เช่น กิจการของสหรัฐอเมริกานิยมไปทำธุรกิจในแคนาดา อังกฤษและ

เม็กซิโก มากกว่าที่จะเข้าไปลงทุนในเอเชียหรือเอลซัลวาดอร์ ในทำนองเดียวกันแม้การขยายการลงทุนในประเทศของตนเอง กิจกรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะกิจการขนาดใหญ่ต้องพิจารณาถึงเสถียรภาพของรัฐบาลเช่นกัน ทั้งนี้เพราะนโยบายในด้านการส่งเสริมการค้าและการลงทุน ของรัฐบาลแต่ละชุดอาจแตกต่างกันและมีผลกระทบต่อการค้าดำเนินงานของกิจการโดยตรง

พลังทางเศรษฐกิจ (Economic forces) ประกอบไปด้วยทรัพยากรที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์และแนวโน้มเศรษฐกิจทั่วไปที่มีผลต่อองค์การ ในมุมมองที่กว้างที่สุด พลังงานเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับระบบเศรษฐกิจของชาติ ในบางประเทศ เช่นสาธารณรัฐประชาชนจีน คิวบา เวียดนาม เป็นต้น รัฐเป็นผู้ทำการวางแผนและควบคุมเศรษฐกิจ โดยประเทศเหล่านี้รัฐเป็นผู้กำหนดกฎระเบียบในการเป็นเจ้าของธุรกิจและปัจจัยการผลิต ราคาและกิจกรรมทางเศรษฐกิจอื่น ๆ ในทางตรงกันข้ามสหรัฐอเมริกา อังกฤษ ไทยและประเทศส่วนใหญ่ ระบบเศรษฐกิจเป็นแบบทุนนิยม ที่ปัจเจกชนเป็นเจ้าของกิจการและปัจจัยการผลิต ระบบตลาดมีการแข่งขันอย่างเสรี การซื้อและการขายเป็นไปตามมูลค่าของตลาดที่ถูกกำหนดโดยอุปสงค์และอุปทาน อย่างไรก็ตามประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจที่วางแผนจากส่วนกลาง ได้นำเอาวิธีการตลาดแบบแข่งขันอย่างเสรีมาใช้มากยิ่งขึ้น ดังนั้นจึงมีผลต่อการค้าและการลงทุนในระดับโลกโดยตรง

พลังทางเทคโนโลยี (Technological forces) ประกอบไปด้วยองค์ความรู้ เทคนิค และกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างลึกซึ้งในผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการต่าง ๆ พลังทางเทคโนโลยีไม่ว่าจะเป็นการวิจัยด้านพลังงาน และการฝ่าฟันอุปสรรคของอุตสาหกรรมต่าง ๆ ก่อให้เกิดอุตสาหกรรมใหม่ และมีผลทำให้องค์การมีวิธีการและโอกาสในการแข่งขันอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ถือเป็นอีกเทคโนโลยีหนึ่งสร้างความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วในอุตสาหกรรมโทรคมนาคม บันเทิงและการขนส่งเช่นเดียวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์ วิศวกรรมการผลิตและการประกอบสินค้า คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลรุ่นล่าสุดทำให้ผู้จัดการสามารถประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนั้นเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมโยงกันทั่วโลกยังมีส่วนช่วยในการติดต่อสื่อสารในด้านต่าง ๆ เป็นไปในเวลาเดียวกัน

พลังทางสังคมวัฒนธรรม (Sociocultural forces) ประกอบด้วยค่านิยม ความเชื่อทัศนคติ ความจำเป็นและลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนในสังคมที่ซึ่งองค์การดำเนินงานอยู่ ค่านิยม (Value) ของวัฒนธรรมหนึ่ง ๆ เป็นความเชื่อ (belief) ที่กำหนดทัศนคติ (attitude) ของบุคคลของกลุ่ม ค่านิยมและทัศนคติมีส่วนในการกำหนดพฤติกรรม (behavior) ของบุคคล และมีอิทธิพลต่อความจำเป็นและความต้องการของประชาชน ตลอดจนแสวงหาสิ่งที่ปรารถนาโดยอาศัยการปฏิสัมพันธ์กับองค์การ

ลักษณะของประชากรศาสตร์ถือเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของพลังงานทางสังคมวัฒนธรรม โดยอธิบายประชากรและพฤติกรรมในภูมิภาคต่าง ๆ ที่ซึ่งองค์กรทำหน้าที่อยู่ โครงสร้างอายุของประชากร อัตราการเกิดลดลง ผู้หญิงทำงานมากขึ้นและการเติบโตของคนกลุ่มน้อย สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีผลกระทบต่อองค์กรต่าง ๆ เช่นโครงสร้างอายุของประชากรของสหรัฐอเมริกา ในปี 2000 ประมาณร้อยละ 15 ประชากรมีอายุมากกว่า 65 ปี ดังนั้นธุรกิจเกี่ยวกับผู้สูงอายุได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นไม่ว่าจะเป็นธุรกิจเกี่ยวกับสุขภาพ ความงามและโรงพยาบาล เป็นต้น

พลังระดับโลก (Global forces) เป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ซึ่งเกิดจากความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ การเมืองและระบบกฎหมายของชาติ และการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี พลังระดับโลกที่มีความสำคัญมากที่สุด มีผลกระทบต่อองค์กรได้แก่ ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคต่าง ๆ และองค์การระดับโลก ข้อตกลงการค้าเสรี เช่น ข้อตกลงทั่วไปเกี่ยวกับภาษีศุลกากรและการค้าหรือเกตต์ (Agreement on Tariffs and Trade: GATT) ข้อตกลงการค้าเสรีทวีปอเมริกาเหนือหรือนาฟต้า (North American Free Trade Agreement: NAFTA) สมาคมแห่งประเทศในเอเชียอาคเนย์หรือกลุ่มอาเซียน (The Association of Southeast Asia Nations: ASEAN) สหภาพยุโรป (European Union: EU) และภูมิภาคอื่น ๆ ของโลกได้นำไปสู่การลดอุปสรรคในด้านการค้าและการลงทุนระหว่างชาติต่าง ๆ ลง

สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับงาน

เมื่อเทียบกับสภาพแวดล้อมทั่วไปแล้ว สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับงานถือเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อการดำเนินงานและความสามารถที่จะบรรลุเป้าหมายขององค์กรและเป็นสภาพแวดล้อมภายนอกที่อยู่ใกล้ตัวองค์กรมากที่สุด ซึ่งสภาพแวดล้อมนี้ได้แก่คู่แข่งชั้น ลูกค้า ผู้จัดหา ผู้ควบคุม

ลูกค้า (Customers) ถือเป็นพลังผลักดันที่สำคัญในสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับงาน เพราะลูกค้าเป็นผู้ซื้อหรือใช้สินค้าและบริการขององค์กร ดังนั้นจึงมีผลกระทบโดยตรงต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลว ทั้งนี้เพราะจุดมุ่งหมายของธุรกิจคือการสร้างและรักษาลูกค้า การเปลี่ยนแปลงจำนวนและประเภทของลูกค้าหรือการเปลี่ยนรสนิยม และความต้องการที่มีผลต่อโอกาสและอุปสรรคในการดำเนินงานขององค์กร องค์กรจึงต้องมีความเข้าใจลูกค้าและตอบสนองความต้องการของลูกค้า อย่างใกล้ชิด

คู่แข่งชั้น (Competitors) เป็นสภาพแวดล้อมที่มีความสำคัญมากที่สุดอีกประการหนึ่ง ที่องค์กรจะต้องเผชิญอยู่ในสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับงานได้แก่คู่แข่งชั้น ซึ่งคู่แข่งชั้นคือองค์กรที่ทำการผลิตสินค้าและบริการ เหมือนหรือคล้ายกับสินค้าและบริการของกิจการ นอกจากนั้นอาจ

ให้ความหมายของคู่แข่งในมุมมองที่กว้างขึ้น ซึ่งรวมถึงผู้ที่จัดหาสินค้าและบริการเพื่อตอบสนองลูกค้าในกลุ่มเป้าหมายเดียวกัน หรือมีการแข่งขันที่จะใช้ทรัพยากรที่มีความจำเป็นต่อองค์การเหมือนกัน

การต่อสู้ระหว่างคู่แข่งถือเป็นอุปสรรคที่สำคัญมากที่สุดที่ผู้จัดการแต่ละคนต้องเผชิญอยู่ ถ้าระดับการแข่งขันรุนแรงบ่อยครั้งที่องค์การต่างๆ ใช้ราคาเป็นเครื่องมือในการแข่งขัน ซึ่งการที่ราคาลดลงมีผลต่อศักยภาพกำไรขององค์การโดยตรง ในปี 2001 การแข่งขันในอุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลเป็นไปอย่างรุนแรงเพราะเศรษฐกิจตกต่ำ เดลล์จึงมีการลดต้นทุนและราคาเพื่อเพิ่มส่วนแบ่งตลาด โดยในเดือนมิถุนายน 2001 ไมเคิล เดลล์ ประกาศว่า “เดลล์ต้องการเพิ่มส่วนแบ่งตลาดจากร้อยละ 13 เป็นร้อยละ 40 และเดลล์เป็นผู้นำระดับโลกไปเรียบร้อยแล้ว” และในปี 2001 เช่นกัน ไอบีเอ็มได้ประกาศว่ากำลังจะออกจากธุรกิจคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลเพราะต้องประสบกับการสูญเสียเงินหลายล้านเหรียญในการต่อสู้กับการแข่งขันที่ต้นทุนต่ำ

ผู้จัดหา (Suppliers) คือบุคคลหรือองค์การที่มีหน้าที่จัดหาทรัพยากร ซึ่งองค์การอื่นใช้ในการผลิตสินค้าและบริการ พลังของผู้จัดหาถือเป็นสิ่งสำคัญต่อองค์การธุรกิจเพราะองค์การต้องมีทรัพยากรที่มีคุณภาพอย่างต่อเนื่องเพื่อสนองตอบความต้องการของลูกค้า , นอกจากนี้พลังของผู้จัดหายังมีผลกระทบต่อต้นทุนของกิจการอีกด้วย ดังนั้นงานของผู้จัดการจึงต้องเกี่ยวกับการสร้างหลักประกันให้ได้ว่า องค์การจะสามารถจัดหาทรัพยากรที่มีความเชื่อถือได้มาใช้ในการผลิตสินค้าและบริการได้อย่างเพียงพอในระยะยาว

ผู้ควบคุม (Regulators) ซึ่งรวมทั้งหน่วยงานของรัฐ ข้าราชการ และกลุ่มผลประโยชน์เฉพาะต่างๆ ผู้ทำหน้าที่ปฏิบัติการผลักดันหรือมีอิทธิพลต่อการออกกฎหมาย กฎระเบียบนโยบายที่มีผลต่อกิจกรรมต่างๆ ขององค์การแม้ว่าพลังทางการเมืองและกฎหมายจะเป็นส่วนของสภาพแวดล้อมภายนอก ผู้ควบคุมถือว่าเป็นสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวกับงานที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อการกำหนดและควบคุมกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับองค์การ

ในประเทศไทยหน่วยงานของรัฐที่ถือเป็นผู้ออกกฎระเบียบ เช่น สำนักงานอาหารและยา สำนักงานคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานตลาดหลักทรัพย์ เป็นต้น สำหรับกลุ่มผลประโยชน์เฉพาะถือเป็นกลุ่มที่ไม่ได้จัดตั้งขึ้นโดยรัฐบาล แต่ประกอบไปด้วยบุคคลหรือองค์การที่ทำงานร่วมกันด้วยความสมัครใจและมีอิทธิพลต่อองค์การอื่น ๆ แม้ว่ากลุ่มเหล่านี้จะไม่มีอำนาจหน้าที่อย่างเป็นทางการ แต่ส่วนสำคัญในการเสนอความคิดเห็นต่อสาธารณชนและกดดันรัฐบาลหรือธุรกิจในการเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดหรือข้อปฏิบัติต่าง ๆ

สภาพแวดล้อมภายในองค์กร

แม้สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร จะมีอิทธิพลต่อการดำเนินงานขององค์กร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคโลกาภิวัตน์ แต่เจ้าของกิจการต้องติดตามและจัดการกับผลกระทบของพลังเหล่านี้ ภายในกรอบขององค์กร ดังนั้นปัจจัยภายในองค์กรจึงมีความสำคัญต่อการปรับเปลี่ยนองค์กรให้สอดคล้องและอยู่ในแนวเดียวกับสภาพแวดล้อมภายนอก ซึ่งสภาพแวดล้อมภายในองค์กรได้แก่เจ้าของหรือผู้ถือหุ้น คณะกรรมการ บุคลากรและวัฒนธรรมองค์กร

เจ้าของและผู้ถือหุ้น (Owners and shareholders) ในธุรกิจขนาดย่อมเจ้าของกิจการถือว่าเป็นผู้ที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อองค์กรและการดำเนินงานในทุกรูปการณ์ เมื่อองค์กรเจริญเติบโตขึ้นและมีความต้องการเงินทุนมากขึ้น เจ้าของอาจขายหุ้นหรือกิจการให้กับบุคคลหรือองค์กรอื่น ซึ่งผู้ลงทุนเหล่านี้ถือว่าเป็นผู้ถือหุ้น (shareholders) ในธุรกิจขนาดย่อมผู้ถือหุ้นอาจมีเพียงไม่กี่ราย แต่สำหรับธุรกิจขนาดใหญ่ผู้ถือหุ้นอาจมีหลายพันราย ซึ่งเป็นไปไม่ได้ที่ผู้ถือหุ้นทุกรายจะเข้าไปจัดการและดำเนินงานในกิจการโดยตรง ดังนั้นเพื่อปกป้องผลประโยชน์ ผู้ถือหุ้นจึงได้เลือกคณะกรรมการของกิจการ (board of directors) ขึ้นมาเพื่อดูแลการจัดการองค์กร

สำหรับธุรกิจขนาดย่อมเจ้าของถือว่าเป็น บุคคลหรือกลุ่มคนที่มีบทบาทสำคัญยิ่ง ต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของกิจการ เพราะเป็นผู้ที่มีอำนาจเพียงกลุ่มเดียวที่กุมการทำงานทั้งหมดในองค์กร แต่ในองค์กรที่มีขนาดใหญ่ ผู้ถือหุ้นถือว่าเป็นกลุ่มคนที่มีบทบาทในองค์กรอีกกลุ่มหนึ่ง เพราะคนกลุ่มนี้เป็นผู้เลือกคณะกรรมการของกิจการให้เข้ามากำหนดนโยบาย จัดการ และกำกับติดตามผลการดำเนินงานของกิจการ นอกจากนั้นตามปกติสิ่งที่ผู้ถือหุ้นต้องการ นอกจากความต้องการเข้ามาควบคุมกิจการแล้ว ยังต้องการที่จะได้รับเงินปันผลในระดับสูงอีกด้วย

คณะกรรมการ (Board of director) การที่ผู้ถือหุ้นได้เลือกคณะกรรมการของกิจการให้เป็นตัวแทน ในการกำกับดูแลและจัดการองค์กรและผลงานในภาพรวม ดังนั้นคณะกรรมการของกิจการจึงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการแต่งตั้งหรือโยกย้ายผู้จัดการระดับสูงขององค์กรและอนุมัติเป้าหมายและแผนที่สำคัญ ๆ ขององค์กร ในการแสวงหากำไรจำนวนมาก คณะกรรมการอาจเข้าไปดำเนินงาน โดยเข้าไปกำกับดูแลและกำหนดทิศทางนโยบาย และลำดับความสำคัญก่อนหลังในการดำเนินงานขององค์กรโดยตรง ส่วนในองค์กรแสวงหากำไร กรรมการของกิจการสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ กลุ่มที่ทำงานเต็มเวลาในบทบาทผู้บริหารระดับสูง กับกลุ่มที่กำกับดูแลภายนอก คณะกรรมการจึงควรถือว่าเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในฐานะตัวแทนของผู้ถือหุ้น

บุคลากร (Employees) เมื่อผู้จัดการได้เลือกบุคคลที่จะเข้ามาปฏิบัติงานในองค์กร บุคคลเหล่านี้ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของสภาพแวดล้อมภายใน ในบางกรณีบุคลากรอาจเป็นเจ้าของกรรมการหรือผู้ถือหุ้นก็ได้ แต่มีบทบาทในฐานะบุคลากรของกิจการ เพราะได้เข้ามา

ปฏิบัติงานประจำวันในหน้าที่ต่าง ๆ ขององค์กร ซึ่งแตกต่างจากบทบาทในฐานะที่เป็นเจ้าของ กรรมการหรือผู้ถือหุ้นทั่วไป การที่บุคลากรในฐานะที่ปฏิบัติงานประจำ เป็นผู้ที่มิบทบาทโดยตรง ในการปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับงาน โดยปฏิบัติงานเพื่อสร้างผลงานและส่งมอบ คุณค่าให้กับลูกค้า บุคคลกลุ่มนี้จึงถือเป็นกลุ่มคนที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จและความล้มเหลว ของกิจการ

วัฒนธรรมองค์กร (Organization culture) สภาพแวดล้อมภายในอีกประการหนึ่ง ซึ่งถือเป็นพลังที่มีความสำคัญต่อองค์กรได้แก่ วัฒนธรรมองค์กร ซึ่งเป็น “ชุดของค่านิยม (Values) และบรรทัดฐาน (norms) ที่สมาชิกองค์กรมีส่วนร่วมในการกำหนดขึ้นมา ซึ่งถือเป็น รากฐานของระบบการจัดการและการปฏิบัติของบุคลากร” ค่านิยมร่วม (shared value) ของ วัฒนธรรมองค์กรมีผลต่อรูปแบบเชิงพฤติกรรม ซึ่งกลายเป็นบรรทัดฐานที่ให้แนวทางปฏิบัติแก่ บุคลากรขององค์กรหนึ่ง ๆ

วัฒนธรรมขององค์กรเป็นสิ่งที่ฝังรากลึกมาตั้งแต่ในอดีต แต่มีผลกระทบต่อการ ดำเนินงานทั้งในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต วัฒนธรรมถือเป็นพลังจากภายในที่ไม่เพียงมีผล กระทบ แต่ยังถูกกระทบโดยองค์การและทุกรูปการณ์ของสภาพแวดล้อม เจ้าของกิจการต้อง ตระหนักถึงความสัมพันธ์พิเศษนี้ เพราะการมีปฏิสัมพันธ์กันอยู่ตลอดเวลา ระหว่างวัฒนธรรม องค์กรและ องค์กรอำนาจนำไปสู่ความเปลี่ยนแปลงในค่านิยมและบรรทัดฐาน ซึ่งกลายมา ฝังตัวอยู่ในวัฒนธรรมและกระทบกับบุคลากรทุกคน นอกจากนั้นกลุ่มต่าง ๆ ในองค์กร เช่น กลุ่มบัญชี กลุ่มการตลาดหรือกลุ่มควบคุมการผลิตอาจพัฒนาวัฒนธรรมย่อยของตนเองขึ้นมา ซึ่งมีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมภายในได้เช่นกัน ในบางครั้งวัฒนธรรมย่อยอาจก่อให้เกิดความ ขัดแย้งระหว่างกลุ่มบุคลากรและมีผลกระทบในเชิงลบต่อผลงาน

รากฐานของวัฒนธรรมองค์กรเป็นสิ่งที่สืบเนื่องมาจากความเชื่อ ซึ่งโดยทั่วไปสะท้อน ให้เห็นบุคลิกภาพและเป้าหมายของผู้ก่อตั้ง และผู้จัดการในระดับรอง ๆ ลงมา โดยความเชื่อนี้ ก่อให้เกิดบรรทัดฐานสำหรับพฤติกรรมประจำวันภายในองค์กร

เมื่อค่านิยมและความเชื่อได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายภายในองค์กรและบุคลากร ปฏิบัติตามค่านิยม วัฒนธรรมเหล่านี้จะถือเป็นวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง (Strong culture) ซึ่ง วัฒนธรรมที่เข้มแข็งมีอิทธิพลลึกซึ้งต่อบุคลากรมากกว่าวัฒนธรรมที่อ่อนแอ

การที่ความเชื่อและบรรทัดฐานของวัฒนธรรมหนึ่ง ๆ มีผลกระทบต่อวิถีทางในการ ปฏิบัติงานของบุคลากรและความสามารถในการบรรลุเป้าหมายขององค์กร วัฒนธรรมสามารถ ก่อให้เกิดสำนึกร่วมระหว่างบุคลากร ความผูกพันกับเป้าหมาย การยกระดับความสามารถของ องค์กรที่จะให้แนวทาง และเป็นรูปแบบพฤติกรรมของบุคลากร ดังนั้นเมื่อวัฒนธรรมมีผล กระทบต่อ พฤติกรรมของบุคลากรในเชิงบวกจะทำให้ผลงานขององค์กรสูงขึ้น

ความรับผิดชอบต่อสังคมทางธุรกิจ

กิจการธุรกิจต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ อาจจะปฏิบัติโดยตรงเองหรือร่วมกับหน่วยงานธุรกิจอื่น หรือส่วนราชการ การรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจย่อมทำให้เกิดค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม ความรับผิดชอบต่อสังคมจะเป็นผลดีต่อธุรกิจ ที่ส่งผลทางอ้อมต่อยอดขายผลิตภัณฑ์ธุรกิจด้วย ดังนั้นธุรกิจจึงต้องรับผิดชอบต่อสังคมที่จะต้องพิจารณาถึงคุณภาพการดำเนินงานภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ดี ผลิตภัณฑ์ถูกสุขลักษณะ ปลอดภัยจากสารพิษ เป็นที่น่าเชื่อถือได้ เป็นธรรมต่อทุกฝ่าย เป็นที่ยอมรับของชุมชนและสังคม รวมทั้งไม่ละเลยปัญหาวิกฤตต่าง ๆ ของสังคม เพราะธุรกิจเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

แนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจที่มีต่อสังคม

อานาจ ซีระวนิช (2547 : 133) กล่าวว่า “ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์การธุรกิจเป็นพันธะขององค์การ ในความพยายามที่จะปกป้องและยกระดับสวัสดิภาพสังคม ควบคู่กับผลประโยชน์ของตนเอง” จากทัศนะดังกล่าวจึงมีการสะท้อนถึงความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจที่มีต่อสังคม ตามแนวคิดซึ่งเป็น 2 มุมมอง คือแบบจำลองเศรษฐศาสตร์แบบเดิม (classical economic model) หรือเศรษฐศาสตร์บริสุทธิ์ (pure economic model) ซึ่งมีทัศนะที่ว่าความรับผิดชอบต่อสังคมทางธุรกิจมีเพียงประการเดียวคือกำไรสูงสุด (maximize profit) สำหรับแนวคิดที่ตรงกันข้ามได้แก่ แบบจำลองเศรษฐศาสตร์สังคม (socioeconomic model) ถือว่านอกจากธุรกิจต้องรับผิดชอบต่อผลกำไรแล้ว ยังรวมถึงการปกป้องและการปรับปรุงสวัสดิการสังคมอีกด้วย

แบบจำลองเศรษฐศาสตร์แบบเดิม โดยรากฐานของแนวคิดนี้เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 18 จากหนังสือ “ความมั่นคงของประชาชาติ” ของอดัม สมิท ที่กล่าวถึง “มือที่มองไม่เห็น” (invisible hand) ซึ่งแนวคิดนี้ได้ถูกเผยแพร่โดยมิลตัน ฟรีดแมน (Milton friedman) นักเศรษฐศาสตร์รางวัลโนเบล ในทัศนะแบบเดิมถือว่า ความรับผิดชอบต่อพื้นฐานของผู้จัดการได้แก่ การดำเนินธุรกิจเพื่อให้เกิดผลประโยชน์สูงสุด แก่ผู้ถือหุ้น โดยฟรีดแมนชี้ว่า ผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นมีเพียงประการเดียวคือ ผลตอบแทนทางการเงิน ดังนั้นบทบาทของธุรกิจต่อสังคมจึงมีเพียงประการเดียวคือ การแสวงหากำไรสูงสุดภายใต้กรอบของกฎหมาย ในวิถีทางนี้ ความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจที่มีต่อสังคมถูกกำหนดโดยมือที่มองไม่เห็นของกลไกตลาดเสรี และท้ายที่สุดจะก่อให้เกิดการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและสวัสดิภาพของสังคมจะสูงขึ้น นอกจากนั้นฟรีดแมนยังให้ข้อคิดเห็นว่า กิจกรรมการกุศลของกิจการไม่ใช่ความรับผิดชอบต่อสังคม กิจการต้องปกป้องผู้ถือหุ้น แต่ละเลยจากการตัดสินใจของตน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการใช้จ่ายเงิน ทั้งนี้เนื่องจากการตัดสินใจของผู้จัดการ เพื่อนำทรัพยากรขององค์การไปสร้างสังคมที่ดีนั้น เป็นการ

เพิ่มต้นทุนทางธุรกิจ ซึ่งต้นทุนนี้จะถูกผลักภาระไปให้กับผู้บริโภค หรือทำให้สัดส่วนของกำไรที่จะนำไปจ่ายเป็นเงินปันผลให้กับผู้ถือหุ้นน้อยลง

แบบจำลองเศรษฐศาสตร์สังคม แบบจำลองนี้ตั้งอยู่บนความเชื่อที่ว่าความคาดหวังของสังคมต่อธุรกิจได้เปลี่ยนแปลงไป ธุรกิจไม่ได้มีอิสระเพียงพอ เพียงเพื่อตอบสนองต่อผู้ถือหุ้นเท่านั้น ธุรกิจต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมในด้านอื่นด้วย ทั้งนี้ยังเป็นผลมาจากสังคม ได้ให้การรับรองต่อสิ่งที่สร้างสรรค์ขึ้นโดยอาศัยกฎหมายและกฎระเบียบ ตลอดจนการให้การสนับสนุนธุรกิจโดยการซื้อผลิตภัณฑ์และบริการจากธุรกิจ นอกจากนี้ผู้สนับสนุนที่ตระหนักรู้ทางเศรษฐศาสตร์สังคมยังเชื่อว่า องค์กรธุรกิจไม่ใช่เป็นเพียงสถาบันทางเศรษฐกิจเท่านั้น ทั้งนี้เพราะสังคมให้การยอมรับและแม้แต่ให้การสนับสนุนธุรกิจต่าง ๆ ที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับประเด็นทางสังคม การเมืองและกฎหมาย ดังนั้นองค์กรธุรกิจจึงเป็นสถาบันทางสังคมด้วย

ในแบบจำลองเศรษฐศาสตร์สังคม ธุรกิจควรมีบทบาทต่อสังคม โดยรับผิดชอบต่อ "ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย" (stakeholders) ที่มีอิทธิพลต่อและได้รับผลกระทบจากการดำเนินงานของกิจการ ดังนั้นธุรกิจต้องพิจารณาถึงบทบาทและวิธีที่เกี่ยวข้องกับบุคคล กลุ่มและองค์กรดังกล่าว นอกจากนี้พลังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียยังมีส่วนกำหนดระดับความสำเร็จที่กิจการจะบรรลุ เป้าหมายอีกด้วย

ปัจจุบัน กิจการธุรกิจไม่ว่าจะขนาดใหญ่หรือขนาดย่อม ต้องทำการประเมินความรับผิดชอบต่อ กิจการของตนที่มีต่อสังคม โดยตระหนักและเข้าใจสังคม สิ่งแวดล้อม การเมือง มนุษย์ และอื่น ๆ มากยิ่งขึ้น เพราะกิจการที่ได้รับการยอมรับในปัจจุบัน ไม่เพียงแต่ต้องทำสิ่งที่ดีที่สุดในให้กับกิจการของตนเองเท่านั้น แต่จะต้องทำสิ่งที่ดีที่สุดในให้กับสังคมด้วย

การฝึกอบรม (Training)

ความหมายของการฝึกอบรม

ซูซีย์ สมิทธิไกร (2548: 5) ได้ให้ความหมายของการฝึกอบรมว่าเป็น "กระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบเพื่อสร้างหรือเพิ่มพูนความรู้ (Knowledge) ทักษะ (skill) ความสามารถ (ability) เจตคติ (Attitude) ของบุคลากรอันจะช่วยปรับปรุงให้การปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ สูงขึ้น"

จะเห็นว่าการฝึกอบรมเป็นการยกระดับให้บุคลากรในองค์กร มีคุณสมบัติต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานสูงขึ้น เช่น เป็นหัวหน้างาน ที่สามารถบริหารงานและบริการผู้ได้บังคับบัญชาได้ดีขึ้น หรือช่างเทคนิคที่มีศักยภาพในหน้าที่การงานที่เชี่ยวชาญยิ่งขึ้น

เวกซ์เลย์ และแลธแธม (wexlay and latham) อ้างในซูซีย์ สมิทธิไกร (2548 : 5-9) กล่าวว่า จุดประสงค์ในการฝึกอบรมบุคลากรในองค์กรมี 3 ประการดังนี้

1. เพื่อปรับปรุงระดับความตระหนักรู้ในตนเอง (self-awareness) ของแต่ละบุคคล ความตระหนักรู้ในตนเอง คือ การเรียนเกี่ยวกับตัวเอง อันได้แก่การทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทและความรับผิดชอบของตนเองในองค์กร การตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ตนเองปฏิบัติจริงและปรัชญาที่ยึดถือ การเข้าใจถึงทัศนคติที่ผู้อื่นที่มีต่อตนเอง และการเรียนรู้ว่าการกระทำของตนที่มีผลกระทบต่อผู้อื่นอย่างไร เป็นต้น

2. เพื่อเพิ่มพูนทักษะการทำงานของแต่ละบุคคล (Job skill) โดยอาจเป็นทักษะด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านก็ได้ เช่น การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ การดูแลรักษาความปลอดภัยในการทำงาน หรือการปกครองบัญชีลูกน้อง เป็นต้น

3. เพื่อเพิ่มพูนแรงจูงใจ (Motivation) ของแต่ละบุคคล อันจะทำให้การปฏิบัติงานเกิดผลดี แม้ว่าบุคคลหนึ่ง ๆ จะมีความรู้และความสามารถในการปฏิบัติงาน แต่หากขาดแรงจูงใจในการทำงานแล้ว บุคคลนั้นก็อาจจะมีได้ความรู้ และความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่ และผลงานก็ย่อมจะไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ดังนั้น การสร้างแรงจูงใจในการทำงานจึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จขององค์การ

ความแตกต่างระหว่างการฝึกอบรม การพัฒนา และการให้การศึกษามูลสาร

การฝึกอบรมบุคลากรนั้น มีความสัมพันธ์อย่างแนบแน่นกับการพัฒนาบุคลากร (Personnel development) กล่าวคือ การพัฒนาบุคลากร คือ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่บุคคล เพื่อปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น และ/หรือเพื่อให้บุคคลมีความเจริญงอกงามเติบโตทางจิตใจ การพัฒนาบุคลากรจึงเป็นสิ่งที่มีความหมายระยะยาว และมุ่งหวังผลในด้านการช่วยให้บุคคลมีความเจริญงอกงามเติบโต มากกว่ามุ่งเน้นเป้าหมายระยะสั้น และการแก้ไขข้อบกพร่องในการปฏิบัติงานของบุคคล ซึ่งเป็นสิ่งที่การฝึกอบรมให้ความสำคัญ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าการพัฒนาบุคลากร เป็นกระบวนการที่ประกอบด้วยรูปแบบและวิธีการหลายชนิด ตัวอย่างเช่น การฝึกอบรม การหมุนเวียนงาน การดูงาน การสอนงาน การให้การศึกษามูลสาร ทั้งในแง่การส่งบุคลากรไปเรียนในสถานศึกษา หรือการเรียนรู้ด้วยตนเอง การปรับปรุงคุณภาพชีวิตการทำงาน การส่งเสริมสุขภาพและการกีฬา เป็นต้น ดังนั้น การฝึกอบรมจึงมีความหมายที่แคบกว่าการพัฒนาบุคลากร และอาจถือได้ว่าการฝึกอบรมเป็นวิธีการหนึ่งของการพัฒนาบุคลากร อย่างไรก็ตาม การฝึกอบรมจัดได้ว่าเป็นกิจกรรมหลักที่มีการกระทำเป็นประจำในการพัฒนาบุคลากรขององค์การ

ส่วนความแตกต่างระหว่างการฝึกอบรมกับการศึกษานั้น เสนาะ ดิเยาวิ (2519) ได้กล่าวว่าการฝึกอบรมและการศึกษามีความแตกต่างกันบางประการในด้านจุดมุ่งหมาย วิธีการ และระยะเวลา กล่าวคือ

1. **จุดมุ่งหมาย** การศึกษามุ่งพัฒนาบุคคลให้มีความรู้พื้นฐาน เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตและมีความก้าวหน้าในการทำงาน แต่การฝึกอบรมมีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานในองค์กร

2. **วิธีการ** การศึกษาโดยส่วนใหญ่จัดกันอย่างเป็นทางการโดยสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เพื่อให้ได้ความรู้ความเข้าใจทั่ว ๆ ไป และนักศึกษามักจะเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายเอง ส่วนการฝึกอบรมมักจัดขึ้นโดยองค์กรต่าง ๆ ทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ความสามารถ และเจตคติของบุคลากร โดยผู้รับการอบรมมักจะไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายด้วยตนเอง

3. **ระยะเวลา** การศึกษาจะไม่มีเวลาสิ้นสุด แม้จะเรียนจบหลักสูตรไปแล้ว แต่ก็ยังศึกษาต่อไปจนตลอดชีวิต ส่วนการฝึกอบรมมักจะมีการกำหนดระยะเวลาอย่างแน่นอน ทั้งระยะสั้นและระยะยาว

กล่าวโดยสรุป การฝึกอบรมบุคลากร เป็นกระบวนการเรียนรู้ซึ่งถูกจัดขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยมีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะ ความสามารถ รวมทั้ง ความตระหนักรู้และแรงจูงใจของบุคลากรในองค์กร อันจะส่งผลให้บุคลากรเหล่านี้มีเจตคติต่อองค์กร และผลการปฏิบัติงานดีขึ้นกว่าเดิม

ประเภทการฝึกอบรม

การฝึกอบรมบุคลากรมีอยู่ด้วยกันหลายประเภท และสามารถจำแนกตามเกณฑ์ต่าง ๆ ได้ดังต่อไปนี้

1. **แหล่งการฝึกอบรม** เกณฑ์ประเภทนี้แบ่งถึงแหล่งของผู้รับผิดชอบการฝึกอบรม ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1.1 **การฝึกอบรมภายในองค์กร (In-house training)** การฝึกอบรมแบบนี้เป็นสิ่งที้องค์กรจัดขึ้นเองภายในสถานที่ทำงาน โดยหน่วยฝึกอบรมขององค์กรจะเป็นผู้ออกแบบและพัฒนาหลักสูตร กำหนดตารางเวลา และเชิญผู้ทรงคุณวุฒิทั้งภายในและภายนอกองค์กรมาเป็นวิทยากร การฝึกอบรมประเภทนี้มีข้อดีตรงที่ว่า องค์กรสามารถกำหนดหลักสูตรการฝึกอบรม ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพการดำเนินงานขององค์กรได้อย่างเต็มที่ แต่ข้อเสียก็คือ องค์กรอาจจะต้องทุ่มทรัพยากรทั้งในด้านกำลังคน และเงินทองให้แก่การฝึกอบรมประเภทนี้มากพอสมควร เนื่องจากจำเป็นต้องเป็นผู้รับผิดชอบการดำเนินงานทั้งหมด ตั้งแต่การออกแบบและพัฒนาหลักสูตร จัดหาวิทยากร การจัดการด้านต่าง ๆ รวมทั้งการประเมินผล

1.2 **การซื้อการฝึกอบรมจากภายนอก** การฝึกอบรมประเภทนี้มิได้เป็นสิ่งที้องค์กรจัดขึ้นเอง แต่เป็นการจ้างองค์กรฝึกอบรมภายนอกให้เป็นผู้จัดการฝึกอบรมแทน หรืออาจจะส่งพนักงานเข้ารับการฝึกอบรม ซึ่งจัดขึ้นโดยองค์กรภายนอก องค์กรที่รับจัดการฝึกอบรม

ให้แก่ผู้อื่นมีอยู่ด้วยกันหลายองค์การ ตัวอย่างเช่น สมาคมจัดการงานบุคคลแห่งประเทศไทย ศูนย์เพิ่มผลผลิตแห่งประเทศไทย สมาคมจัดการธุรกิจแห่งประเทศไทย สมาคมการตลาดแห่งประเทศไทย สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) และกองฝึกอบรม กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานมหาวิทยาลัย เป็นต้น การซื้อการฝึกอบรมจากภายนอก มักจะเป็นที่นิยมขององค์การที่มีขนาดเล็ก มีพนักงานไม่มาก และไม่มีหน่วยฝึกอบรมเป็นของตนเอง

2. การจัดประสบการณ์การฝึกอบรม เกณฑ์ข้อนี้บ่งบอกว่าการฝึกอบรมได้รับการจัดขึ้นในขณะที่ผู้รับการฝึกอบรมกำลังปฏิบัติงานอยู่ด้วย หรือหยุดพักการปฏิบัติงานไว้ชั่วคราวเพื่อรับการอบรมในห้องเรียน

2.1 การฝึกอบรมในงาน (On-the-job training) การฝึกอบรมประเภทนี้จะกระทำโดย การให้ผู้รับการฝึกอบรมลงมือปฏิบัติงานจริง ๆ ในสถานที่ทำงานจริง ภายใต้การดูแลเอาใจใส่ของพนักงานที่ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา โดยการแสดงวิธีการปฏิบัติงานพร้อมอธิบายประกอบ จากนั้นจึงให้ผู้รับการฝึกอบรมปฏิบัติตาม ที่ผู้เลี้ยงจะคอยดูแลให้คำแนะนำและช่วยเหลือหากมีปัญหาเกิดขึ้น

2.2 การฝึกอบรมนอกงาน (Off-the-job training) ผู้รับการฝึกอบรมประเภทนี้จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ในสถานที่ฝึกอบรมโดยเฉพาะ และต้องหยุดพักการปฏิบัติงานภายในองค์การไว้เป็นเวลาชั่วคราว จนกว่าการฝึกอบรมจะเสร็จสิ้น

3. ทักษะที่ต้องการฝึก หมายถึง สิ่งที่ต้องการฝึกอบรมต้องการเพิ่มพูนหรือสร้างขึ้นในตัวผู้รับการอบรม

3.1 การฝึกอบรมทักษะด้านเทคนิค (Technical skills training) คือการฝึกอบรมที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานด้านเทคนิค เช่น การบำรุงรักษาเครื่องจักร การวิเคราะห์สินค้าเชื้อ การซ่อมแซมรถยนต์ เป็นต้น

3.2 การฝึกอบรมทักษะด้านการจัดการ (Managerial skills training) คือ การฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ด้านการจัดการและบริหารงานโดยส่วนใหญ่แล้ว ผู้รับการฝึกอบรมมักจะมีตำแหน่งเป็นผู้จัดการหรือหัวหน้างานขององค์การ

3.3 การฝึกอบรมทักษะด้านการติดต่อสัมพันธ์ (Interpersonal skills training) การฝึกอบรมประเภทนี้มุ่งเน้นให้ผู้รับการฝึกอบรม มีการพัฒนาทักษะในด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น รวมทั้งมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน

4. ระดับชั้นของพนักงานที่เข้ารับการฝึกอบรม หมายถึง ระดับความรับผิดชอบในงานของผู้เข้ารับการฝึกอบรม

4.1 การฝึกอบรมระดับพนักงานปฏิบัติการ (Employee training) คือ การฝึกอบรมที่จัดให้แก่พนักงานระดับปฏิบัติการ ซึ่งทำหน้าที่ผลิตสินค้าหรือให้บริการแก่ลูกค้าโดยตรง

โดยมักจะเป็นการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับลักษณะและขั้นตอนของการปฏิบัติงาน เช่น การซ่อมแซมบำรุงรักษาเครื่องจักร การติดต่อทางโทรศัพท์ หรือเทคนิคการขาย เป็นต้น

4.2 การฝึกอบรมระดับหัวหน้างาน (Supervisory training) คือ การฝึกอบรมที่มุ่งเน้นกลุ่มพนักงานที่ดำรงตำแหน่งเป็นผู้บริหารระดับต้น ขององค์กรโดยส่วนใหญ่แล้ว การฝึกอบรมประเภทนี้มักจะเป็นหลักสูตรที่ให้ความรู้ความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารงาน

4.3 การฝึกอบรมระดับผู้จัดการ (Managerial training) กลุ่มเป้าหมายของการฝึกอบรมประเภทนี้คือ กลุ่มพนักงานระดับผู้จัดการฝ่ายหรือผู้จัดการระดับกลางขององค์กร เนื้อหาของการฝึกอบรมแบบนี้ก็จะมุ่งเน้นให้ผู้รับการฝึกอบรม มีความเข้าใจในหลักการจัดการและบริหารงานที่ลึกซึ้งมากขึ้นกว่าเดิม เพื่อให้สามารถบริหารงานและจัดการคนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.4 การฝึกอบรมระดับผู้บริหารชั้นสูง (Executive training) การฝึกอบรมประเภทนี้ มุ่งเน้นให้ผู้รับการฝึกอบรม ซึ่งเป็นผู้บริหารระดับสูงขององค์กร อาทิ ผู้อำนวยการฝ่าย กรรมการบริหาร ประธานและรองประธานบริษัท มีความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับการบริหารองค์กร

บทบาทและประโยชน์ของการฝึกอบรม

การฝึกอบรมบุคลากรเป็นเครื่องมือของการบริหารชนิดหนึ่ง ซึ่งได้รับการจัดขึ้นเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กร ดังนั้น การฝึกอบรมบุคลากรจึงควรจะตอบสนองต่อเป้าหมายขององค์กร หากการฝึกอบรมไม่สามารถสนับสนุนให้องค์กรบรรลุเป้าหมายใด ๆ แล้ว ก็ไม่มีประโยชน์อันใดที่จะจัดการฝึกอบรมขึ้นมา กล่าวโดยทั่วไปแล้ว การฝึกอบรมมีบทบาทในการปรับปรุงประสิทธิภาพขององค์กรได้ในหลาย ๆ ทางด้วยกัน ดังต่อไปนี้

1. **ช่วยพัฒนาความรู้ ทักษะ ความสามารถ และเจตคติของพนักงาน** การฝึกอบรมจะช่วยปรับปรุงให้พนักงานมีคุณสมบัติที่จำเป็นต่อการทำงานได้ดีขึ้นกว่าเดิม อันจะส่งผลให้ผลผลิตเพิ่มสูงขึ้น ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ

2. **ช่วยลดค่าใช้จ่ายด้านค่าจ้างแรงงาน** โดยการลดปริมาณเวลาที่ใช้ในการผลิตสินค้าและบริการ แต่ยังสามารถรับสินค้าหรือบริการที่มีปริมาณและคุณภาพคงเดิม นอกจากนี้ยัง ลดเวลาที่ใช้ในการพัฒนาพนักงานที่ขาดประสบการณ์ เพื่อให้มีผลปฏิบัติงานอยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจ

3. **ช่วยลดต้นทุนการผลิต** โดยการลดปริมาณสินค้าที่ผลิตอย่างไม่ได้มาตรฐาน

4. **ช่วยลดค่าใช้จ่ายด้านการบริหารบุคคล** โดยการลดอัตราการลาออกจากงาน การขาดงาน การมาทำงานสาย อุบัติเหตุ การร้องทุกข์ และสิ่งอื่น ๆ ที่บั่นทอนประสิทธิภาพในการทำงาน

5. ช่วยลดค่าใช้จ่ายในการให้บริการแก่ลูกค้า โดยการช่วยปรับปรุงระบบการให้บริการหรือส่งสินค้าแก่ลูกค้า

6. ช่วยพัฒนาพนักงานเพื่อใช้เป็นกำลังทดแทนในอนาคต การฝึกอบรมบุคลากรจะช่วยให้องค์กรมีกำลังทดแทนได้ทันที หากมีพนักงานบางส่วนเกษียณ หรือลาออกจากการทำงาน

7. ช่วยเตรียมพนักงาน ก่อนการก้าวสู่ตำแหน่งหน้าที่ที่สูงขึ้น การฝึกอบรมจะช่วยให้พนักงานได้รับการเลื่อนตำแหน่งใหม่ มีความพร้อมและสามารถปรับตัวให้เข้ากับตำแหน่งหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม

8. ช่วยจัดความล้ำหลังด้านทักษะ เทคโนโลยี วิธีการทำงาน และการผลิต การฝึกอบรมจะช่วยให้พนักงานขององค์กรมีความรู้ ทักษะ ความสามารถที่ทันกับความเปลี่ยนแปลงของโลก และช่วยให้องค์กรมีความสามารถแข่งขันกับผู้อื่นได้

9. ช่วยให้การประกาศใช้นโยบายหรือข้อบังคับขององค์กร ซึ่งได้รับการแก้ไขหรือร่างขึ้นมาใหม่เป็นไปอย่างราบรื่น

10. ช่วยปรับปรุงหรือพัฒนาพนักงานความสัมพันธ์ระหว่างองค์กร รวมทั้งช่วยเพิ่มพูนขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของพนักงานด้วย

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการฝึกอบรม

ความสำเร็จและประสิทธิผลของการฝึกอบรม ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ดังต่อไปนี้

ประการแรก องค์กรจะต้องถือว่าการฝึกอบรมเป็นหนทาง (Means) ที่จะนำไปสู่เป้าหมาย (End) การฝึกอบรมโดยตัวของมันเองมิได้เป็นจุดสุดท้ายที่วาดหวังไว้แต่ประการใด หากผู้บริหารองค์กรคิดว่า หน่วยฝึกอบรมได้รับการจัดตั้งขึ้นเพียงเพื่อฝึกอบรมพนักงานเท่านั้น โดยมีได้มีจุดประสงค์ใดมากไปกว่านั้นแล้ว การฝึกอบรมก็เป็นเพียงจุดสุดท้ายเท่านั้น ซึ่งแท้ที่จริงแล้ว หน่วยฝึกอบรมก็มีวัตถุประสงค์ของการทำงานเช่นเดียวกับหน่วยงานอื่น ๆ ขององค์กร เช่น หน่วยวิจัยและพัฒนา (research & development unit) เป็นต้น นั่นก็คือ การปรับปรุงประสิทธิภาพขององค์กร เพียงแต่ว่าแต่ละหน่วยมุ่งเข้าสู่เป้าหมายนั้นด้วยวิธีที่แตกต่างกันเท่านั้นเอง กล่าวคือ หน่วยฝึกอบรมกระทำโดยการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และความสามารถของพนักงาน แต่หน่วยวิจัยและพัฒนากระทำโดยความคิดสร้างสรรค์ ผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ขึ้นมา

ดังนั้น トラบไคที่ผู้บริหารยังไม่มองว่า การฝึกอบรมเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งของการเพิ่มพูนประสิทธิภาพขององค์กรแล้ว การฝึกอบรมก็อาจจะเป็นเพียงของเล่นชิ้นหนึ่งที่จำเป็นต้องมีไว้รอดผู้อื่นเท่านั้น

ประการที่สอง ฝ่ายบริหารขององค์กรจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดโครงการฝึกอบรม ถึงแม้ว่าพนักงานจะสามารถเรียนรู้งานได้เองจากการได้ปฏิบัติงานจริง แต่ประสิทธิภาพ

ของการเรียนรู้แบบนี้ จะไม่ดีเท่ากับการที่พวกเขาได้รับการฝึกอบรมอย่างเป็นระบบ ดังนั้นฝ่ายบริหารขององค์กรจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดการและการพัฒนาการฝึกอบรมขึ้นมา

ประการที่สาม ฝ่ายบริหารขององค์กรจะต้องมีความรู้และทักษะเกี่ยวกับการพัฒนาและการจัดโครงการฝึกอบรม ถ้าหากไม่มีผู้ใดที่มีความรู้ดังกล่าว องค์กรก็ควรที่จะได้ว่าจ้างผู้ที่มีความสามารถในการจัดการฝึกอบรมได้ เพราะการฝึกอบรมเป็นอาชีพชนิดหนึ่ง และผู้ที่ทำงานนี้ก็ควรที่จะเป็นใครก็ได้ที่มีความรู้เกี่ยวกับการฝึกอบรมอย่างแท้จริง

ประการสุดท้าย บรรยากาศภายในองค์กรควรจะมีลักษณะที่ส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอบรม กล่าวคือ ยอมรับและให้ความสำคัญต่อประโยชน์ของการฝึกอบรม พนักงานคงจะไม่มี ความกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมการฝึกอบรมใด ๆ หากผู้ที่ปฏิบัติงานดีมิได้รับผลตอบแทนและความก้าวหน้าในหน้าที่การงานที่ดีกว่าผู้ปฏิบัติงานไม่ดี ดังนั้น ฝ่ายบริหารจะต้องจัดโครงสร้างและระบบขององค์กรเพื่อให้พนักงานรู้สึกว่าการฝึกอบรมมีความหมายต่อความก้าวหน้าในอาชีพการงานของพวกเขา

กล่าวโดยสรุป จะเห็นได้ว่าปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนความสำเร็จของการฝึกอบรมทั้งสี่ประการที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ล้วนแต่มีความสัมพันธ์กันอย่างแนบแน่นกับบทบาทของฝ่ายบริหารองค์กรทั้งสิ้น กล่าวคือ ฝ่ายบริหารจะต้องให้ความสำคัญและมีความมุ่งมั่นต่อการสนับสนุนการฝึกอบรม กุญแจสำคัญของความสำเร็จขององค์กรคือคุณภาพของผู้ปฏิบัติงาน ฝ่ายบริหารองค์กรจะใช้การฝึกอบรม เป็นเครื่องมือในการเพิ่มพูนคุณภาพของบุคลากรได้อย่างดี หากมีการจัดการฝึกอบรมอย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กร

กระบวนการของการออกแบบและพัฒนาโครงการฝึกอบรม

การออกแบบและพัฒนาโครงการฝึกอบรม ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. การกำหนดวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม
2. การกำหนดเนื้อหาของหลักสูตร
3. การกำหนดระยะเวลาของการฝึกอบรม
4. การเลือกใช้วิธีการฝึกอบรม
5. การกำหนดวิธีการประเมินผลโครงการ

การกำหนดวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม

การกำหนดวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม คือ การกำหนดเป้าหมายว่าการฝึกอบรมจะต้องเปลี่ยนแปลงความรู้ ทักษะคติ และพฤติกรรมของผู้รับการฝึกอบรม ให้เป็นไปในทางใด และระดับใด การกำหนดวัตถุประสงค์ขององค์กรฝึกอบรม จะต้องไม่กระทำไปอย่างเลื่อนลอย

เพื่อผันไปตามจินตนาการ แต่จะต้องอาศัยข้อมูลที่ได้รับจากการวิเคราะห์ความต้องการในการฝึกอบรม เพื่อให้การฝึกอบรมสามารถตอบสนองความต้องการและเป้าหมายขององค์กรได้อย่างดีที่สุด

การกำหนดเนื้อหาของหลักสูตร

เนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรม คือ สารความรู้ต่าง ๆ ซึ่งผู้รับการอบรมควรจะได้เรียนรู้ และนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน การกำหนดเนื้อหาของหลักสูตรจะประกอบด้วย ขั้นตอนที่สำคัญสามขั้นตอน คือ การจัดเตรียมโครงร่างของหลักสูตร การสร้างแผนการเรียน การจัดวางเนื้อหาวิชา

1. **การจัดเตรียมโครงร่างของหลักสูตร** ขั้นตอนแรกของการกำหนดเนื้อหาหลักสูตร คือ การจัดเตรียมโครงร่างของหลักสูตร (Course outline) ซึ่งหมายถึง คำบรรยายเกี่ยวกับโครงสร้างและลำดับขั้น ตอนการนำเสนอเนื้อหาของโครงการฝึกอบรม สำหรับการกำหนดหลักสูตรการฝึกอบรมควรประกอบด้วยเนื้อหาสาระอะไรบ้างนั้นควรยึดถือแนวทาง 3 ประการดังต่อไปนี้

- 1.1 เนื้อหานั้นจะต้องสนองตอบวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมซึ่งได้กำหนดไว้แล้ว
- 1.2 เนื้อหานั้นจะต้องสอดคล้องกับสภาพการทำงานจริง
- 1.3 เนื้อหานั้นจะต้องมีความถูกต้องและทันสมัย

2. **การสร้างแผนการเรียน** แผนการเรียน (Lesson plan) คือ สิ่งที่บรรยายถึงวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียน สื่อการสอน และวิธีการประเมินผล การเขียนแผนการเรียนที่ดี ควรจะบ่งชี้ถึงสิ่งที่ผู้ต้องการอบรมจะต้องทำ มิใช่สิ่งที่ผู้ฝึกอบรมต้องการจะทำ ทั้งนี้อาจยึดถือแนวทางต่อไปนี้ในการสร้างแผนการเรียน

2.1 ระบุวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมของแผนการเรียน ซึ่งก็คือผู้รับการอบรมควรกระทำอะไรได้ ภายหลังจากการฝึกอบรม

2.2 กำหนดว่าผู้รับการอบรมจะต้องเตรียมความรู้และทักษะอะไร จึงสนองตอบวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ได้

2.3 จัดวางหัวข้อย่อยของบทเรียนตามลำดับที่เหมาะสม โดยยึดถือแนวทางที่ได้กล่าวมาแล้วในตอนที่ผ่านมา

2.4 ระบุเนื้อหาหัวข้อย่อยโดยละเอียด โดยการตอบคำถามว่า “ผู้รับการอบรมจะต้องรู้หรือสามารถกระทำอะไรได้ จึงจะบรรลุวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้”

2.5 เลือกกิจกรรมการเรียนซึ่งเหมาะสมกับการเรียนรู้ในแต่ละหัวข้อย่อย ระบุวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้

2.6 ทบทวนการจัดลำดับเนื้อหา ปรับปรุงแก้ไขตามความเหมาะสม

2.7 จัดเตรียมวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้รับการอบรม

3. การจัดวางเนื้อหา แนวทางการจัดวางเนื้อหาวิชามีดังต่อไปนี้ คือ
  - 3.1 ระบุสิ่งที่ต้องการจะทำให้เกิดการเรียนรู้
    - 3.1.1 ความรู้หรือข้อมูลอะไรที่ต้องการเรียนรู้
    - 3.1.2 ทักษะอะไรที่ต้องการให้เรียนรู้
    - 3.1.3 แบบฝึกหัดหรือกิจกรรมอะไรที่ต้องการให้มีการฝึก
  - 3.2 ระบุความสนใจ ความต้องการ ความสามารถของผู้รับการอบรม
  - 3.3 รวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทำงานทั้งหมด
  - 3.4 ค้นหาเอกสารที่จำเป็นจากแหล่งข้อมูลภายนอก
  - 3.5 จัดวางหรือแก้ไขปรับปรุงเนื้อหาวิชาตามความเหมาะสม
  - 3.6 ประเมินว่าเนื้อหาที่กำหนดมีความเหมาะสมกับผู้รับการอบรมหรือไม่

การกำหนดระยะเวลาของการฝึกอบรม

สิ่งที่ต้องพิจารณาเกี่ยวกับการกำหนดระยะเวลาของการฝึกอบรม สามารถจำแนกได้สองประเด็น คือ การกำหนดระยะเวลาทั้งหมดของการฝึกอบรม และการแบ่งสรรเวลาของการฝึกอบรม

1. การกำหนดระยะเวลาทั้งหมดของการฝึกอบรม การกำหนดว่าการฝึกอบรมหนึ่ง ๆ ควรจะใช้ระยะเวลาเท่าไรนั้น ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และเนื้อหาของการฝึกอบรม รวมทั้งฐานความรู้ของผู้รับการฝึกอบรมอีกด้วย หากวัตถุประสงค์และเนื้อหาของการฝึกอบรมมีมากมายหลายประการ ระยะเวลาที่ใช้ก็จะต้องมากขึ้นตามไปด้วย นอกจากนี้ วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมที่แตกต่างกัน ก็อาจทำให้ระยะเวลาที่ใช้มีความแตกต่างกันด้วย ตัวอย่างเช่น การฝึกอบรมที่ต้องการให้ผู้รับการอบรมมีการเปลี่ยนแปลงทักษะหรือทัศนคติ จะใช้ระยะเวลายาวนานกว่าการฝึกอบรมที่ต้องการจะให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ดังนั้น ระยะเวลาที่ใช้ในการอบรมจึงมีความแตกต่างกันไป ตั้งแต่ไม่กี่ชั่วโมง จนถึง หลายเดือนหรือหลายปี

2. การแบ่งสรรเวลา เมื่อสามารถกำหนดระยะเวลาโดยรวมของการฝึกอบรมได้แล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการแบ่งสรรเวลาสำหรับการฝึกอบรมในแต่ละหัวข้อซึ่งมีแนวทางดังต่อไปนี้

2.1 เทียบเคียงวัตถุประสงค์ของเนื้อหาทั้งหมด กับจำนวนชั่วโมงการฝึกอบรมที่มีอยู่ จากนั้นจึงแบ่งสรรเวลาที่จะให้กับวัตถุประสงค์และเนื้อหาแต่ละหัวข้อตามความเหมาะสม โดยยึดหลักว่าภายในระยะเวลาที่แบ่งสรรให้ ผู้รับการอบรมควรจะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ได้

2.2 ในกรณีที่พบว่า เวลาที่มีอยู่ไม่อาจสนองวัตถุประสงค์และเนื้อหาที่กำหนดไว้ได้ ก็มีทางเลือกอยู่สองทางด้วยกัน คือ ประการแรก อาจจะไม่เพิ่มระยะเวลาของการฝึกอบรมให้มาก

ขึ้น และประการที่สอง หากไม่สามารถเพิ่มเวลาได้ ก็อาจจะตัดวัตถุประสงค์และเนื้อหาบางส่วนทิ้งไป และนำไปฝึกอบรมในภายหลัง หรือจัดโครงการฝึกอบรมใหม่ขึ้นมา

2.3 วัตถุประสงค์และเนื้อหาที่มีความสำคัญและความยากมาก ควรจะมีเวลาสำหรับการฝึกอบรม มากกว่าวัตถุประสงค์และเนื้อหาที่มีความสำคัญและความยากน้อย

การเลือกใช้วิธีการฝึกอบรม

วิธีการฝึกอบรมมีอยู่ด้วยกันหลายวิธี การเลือกใช้วิธีการฝึกอบรม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด มีสิ่งที่คำนึงถึงดังต่อไปนี้

1. **วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม** ในการเลือกวิธีการฝึกอบรมนั้น จะต้องพิจารณาว่าการฝึกอบรมต้องการให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมอย่างไร สามารถกระทำได้หรือมีความรู้อะไร ทั้งนี้เพราะวัตถุประสงค์ที่ต่างกันจะต้องใช้วิธีการฝึกอบรมที่แตกต่างกันด้วย ตัวอย่างเช่นการบรรยายอาจจะเหมาะสมสำหรับการช่วยให้ผู้รับการฝึกอบรมมีความรู้ใหม่ ๆ แต่อาจจะไม่เหมาะสมกับการฝึกทักษะการพิมพ์ดีด เป็นต้น

2. **ภูมิหลังของผู้รับการอบรม** ผู้รับการฝึกอบรมซึ่งมีภูมิหลังที่แตกต่างกัน เช่น อายุ เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน เป็นต้น จะมีความต้องการและความสนใจแตกต่างกัน ดังนั้น การเลือกวิธีการฝึกอบรม จะต้องคำนึงถึงตัวแปรเหล่านี้ด้วยเช่นเดียวกัน

3. **การปฏิบัติงานจริง** ควรเลือกวิธีการฝึกอบรม ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้รับการฝึกอบรมได้ฝึกฝนทักษะที่ตรงกับการปฏิบัติงานจริง เช่น การใช้เทคนิคการจำลองสถานการณ์ เพื่อให้ผู้รับการอบรมมีการคุ้นเคยกับสถานการณ์ที่จะต้องพบในการทำงานจริง เป็นต้น

การกำหนดวิธีการประเมินผล

การประเมินผล คือ การประเมินว่าโครงการฝึกอบรมที่ได้ดำเนินการไปนั้น บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงไร

สรุป

การฝึกอบรม คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างหรือเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ความสามารถ และเจตคติ อันจะช่วยปรับปรุงให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพสูงขึ้น การฝึกอบรมสามารถจำแนกได้หลายประเภท โดยอาศัยเกณฑ์ต่าง ๆ เช่น แหล่งของการฝึกอบรม ทักษะที่ต้องการฝึก เป็นต้น การฝึกอบรมเป็นระบบย่อยระบบหนึ่ง ของการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ภายในองค์กร ซึ่งมีปฏิสัมพันธ์และอิทธิพลกับระบบอื่น ๆ ขององค์กร การฝึกอบรมจึงมีบทบาทต่อการเสริมสร้างประสิทธิภาพขององค์กรในหลายๆ ด้าน แต่ทั้งนี้ จะต้องเข้าใจว่าปัญหาแบบใดที่การฝึกอบรมมีส่วนแก้ไขได้ บทบาทและงานของนักจัดการฝึกอบรม จึง

มีความ ผูกพันกับบทบาทของการฝึกอบรมในเชิงเสริมสร้างประสิทธิภาพขององค์กร อย่างไร
ก็ตาม ความสำเร็จของการฝึกอบรมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ซึ่งเกี่ยวข้องกับบทบาทของ
ผู้บริหารองค์กรอย่างแนบแน่น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยการศึกษาสภาพเชิงธุรกิจในปริมนทลรอบ มศว ในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว่าดังนี้

1. การสำรวจทางด้านกายภาพ
2. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจทางกายภาพ
4. การสร้างแบบสอบถาม
5. การรวบรวมข้อมูล
6. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้

การสำรวจทางด้านกายภาพ

คณะผู้วิจัย ได้สำรวจทางด้านกายภาพ ซึ่งเป็นที่ตั้งของหน่วยงานธุรกิจต่าง ๆ โดยรอบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒด้วยการแปลภาพถ่ายทางอากาศ และตรวจสอบความถูกต้องด้วยการสำรวจภาคสนาม และจัดทำฐานข้อมูลเบื้องต้นด้วยระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS)

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ในกรณีสำรวจความต้องการบริการจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประชากร คือผู้แทนของหน่วยงานธุรกิจในปริมนทลที่อยู่โดยรอบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตั้งแต่ระยะ 1-3 กิโลเมตร ซึ่งไม่ทราบจำนวนหน่วยงานธุรกิจที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่าง

คือผู้แทนของหน่วยงานธุรกิจ ซึ่งมีตำแหน่งเป็น เจ้าของกิจการ ผู้จัดการ ผู้ช่วยผู้จัดการ หรือบุคคลอื่นที่สามารถตอบแบบสอบถามได้ จำนวน 400 คน จากตารางขนาดตัวอย่าง สำหรับศึกษาค่าเฉลี่ยของประชากรที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (ศิริชัย กาญจนวาสีและคณะ. 2537 :106) และเลือกตัวอย่างตามสะดวก แต่ในการปฏิบัติงานจริง เนื่องจากเกิดความผิดพลาดจำนวนกลุ่มตัวอย่างเหลือ 394 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจทางกายภาพ

ในการศึกษาสภาพองค์การธุรกิจต่าง ๆ ในปริมนทลรอบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะผู้วิจัยใช้เครื่องมือสำรวจภาคสนาม ได้แก่

1. กล้องถ่ายรูปแบบสังเกดเชิงพื้นที่
2. แผนภาพถ่ายทางอากาศ
3. เครื่องคอมพิวเตอร์
4. โปรแกรมทางด้านระบบสารสนเทศ ภูมิศาสตร์ (GIS)

การสร้างแบบสอบถาม

ในการสำรวจความต้องการบริการจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขององค์การธุรกิจต่าง ๆ รวมทั้ง ความต้องการให้บริการที่องค์การธุรกิจ เสนอให้แก่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะผู้วิจัยใช้ แบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามดังนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง
2. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุม ความมุ่งหมายและนิยามศัพท์เฉพาะ
3. นำแบบสอบถามให้ที่ประชุมคณะผู้วิจัย พิจารณาร่วมกัน ตรวจสอบความถูกต้องแก้ไข ปรับปรุง จนได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ โดยลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบคำตอบเดียว (Checklist) 3 ข้อ และแบบเติมคำหรือข้อความ 2 ข้อ รวมทั้งหมด 5 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะการให้บริการที่องค์การธุรกิจต้องการได้รับจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีจำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะการให้บริการที่องค์การธุรกิจเสนอให้แก่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 6 ข้อ

การรวบรวมข้อมูล

1. ในการศึกษาสภาพองค์การธุรกิจต่าง ๆ ในปริมนทลรอบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งเป็นการสำรวจกายภาพ คณะผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือสำรวจภาคสนาม อาศัยวิธีการแปลภาพถ่ายทางอากาศและตรวจสอบความถูกต้อง

2. ในการสำรวจความต้องการการบริการจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขององค์กรธุรกิจต่าง ๆ รวมทั้งบริการต่าง ๆ ที่องค์การธุรกิจเสนอให้แก่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากการใช้แบบสอบถามดังนี้

2.1 คณะผู้วิจัยจัดเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับกลุ่มตัวอย่าง

2.2 คณะผู้วิจัยได้แบ่งหน้าที่กันนำแบบสอบถามไปให้ผู้แทนของหน่วยงานธุรกิจซึ่งอยู่ในบริเวณชานโดยรอบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในรัศมี 3 กิโลเมตร ได้กรอกแบบสอบถาม โดยคณะผู้วิจัยได้แนะนำตัวชี้แจงให้ผู้แทนของหน่วยงานธุรกิจดังกล่าวได้ทราบและเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ในการศึกษาสภาพองค์การธุรกิจต่าง ๆ ในบริเวณชานโดยรอบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งเป็นการสำรวจทางกายภาพนั้น คณะผู้วิจัยได้นำผลการรวบรวมจากภาคสนาม มาจัดทำเป็นฐานข้อมูลเบื้องต้นด้วยระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) แสดงลักษณะการใช้ที่ดิน และการกระจายตัวของหน่วยงานธุรกิจต่าง ๆ ในระยะ 1, 2, 3 กิโลเมตร โดยรอบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และนำเสนอในรูปแบบที่เชิงตัวเลข (Digital Map)

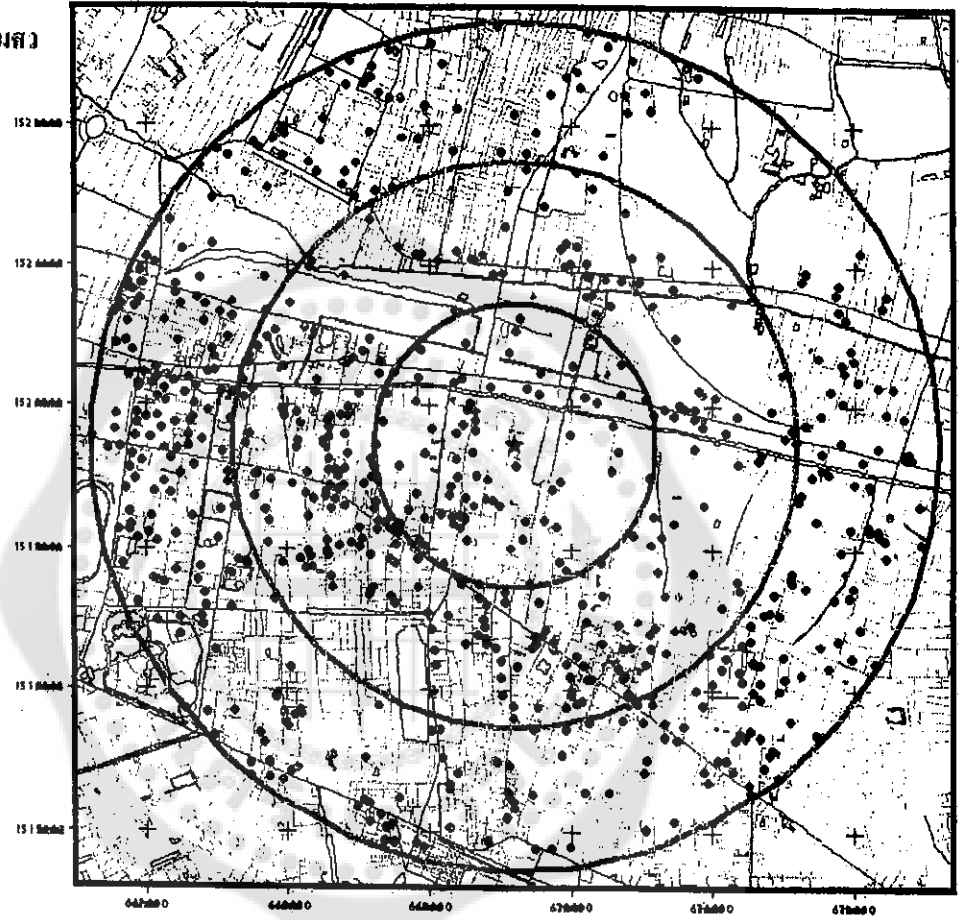
2. จากการรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถาม คณะผู้วิจัยได้จัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้ทั้งหมด 400 ชุด มาตรวจสอบพบว่ามีแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ 394 ชุด และนำไปประมวลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ SPSS/PC+

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ใช้ค่าความถี่ และร้อยละ

แผนที่แสดงองค์การธุรกิจโดยรอบ มศว

- ★ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ธนาคาร
- ห้างสรรพสินค้า
- หมู่บ้านจัดสรร
- สถานทูต
- สำนักงานรัฐวิสาหกิจ
- ศาลากลางคณะ
- หน้างานภา วชวท
- ซากปรัง
- โรงพนาบาล
- โรงเรณ
- โรงงานอุตสาหกรรม
- โรงเรียนนานาชาติ
- ค้าปลีกแเรต
- โรงเรียน
- ตลาดสด
- สถานีตำรวจ
- ธรณ อย
- ถนน
- ภู คลง
- รหัส 2 กิโลเมตร จากมศว
- รหัส 1 กิโลเมตร จากมศว
- รหัส 3 กิโลเมตร จากมศว

โครงการวิจัยการศึกษาเชิงธุรกิจ ในนิคมชลอ มศว
ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาพประกอบ 2 แสดงลักษณะการใช้ที่ดินและการกระจายตัวขององค์การธุรกิจต่างๆ ในระยะ 3 กิโลเมตรโดยรอบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จากภาพประกอบ 2 แสดงลักษณะทางกายภาพในปริมาตรรอบมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒในระยะรัศมี 3 กิโลเมตร ซึ่งมีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นศูนย์กลาง เกี่ยวกับการใช้ที่ดิน พบว่า มีการใช้ที่ดินอย่างเข้มข้น (Intensive Landuse) ซึ่งเป็นการกระจุกตัวอย่างหนาแน่นของที่พักอาศัย มีทั้งแบบบ้านเดี่ยว อาคารพาณิชย์ และอาคารสูงเพื่อพักอาศัย รวมถึงหน่วยงานราชการ สถานทูต โรงเรียน ศาสนสถาน โรงพยาบาล และธุรกิจการค้าต่าง ๆ เป็นอาคารสำนักงานธนาคาร แหล่งบันเทิง ตลาด ห้างสรรพสินค้า ฯลฯ ทั้งนี้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มุ่งเน้นเฉพาะองค์การธุรกิจโดยรอบเท่านั้น เพื่อให้ทราบถึงประเภทและจำนวนของ องค์การธุรกิจ โดยรอบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รวมทั้งความต้องการบริการจากมหาวิทยาลัยฯ คณะผู้วิจัยจึงได้แบ่งพื้นที่ศึกษาในระยะรัศมี 3 กิโลเมตร ออกเป็นทุก ๆ ระยะรัศมี 1 กิโลเมตร และเพื่อให้ทราบถึงลักษณะการกระจุกตัวขององค์การธุรกิจโดยรอบมหาวิทยาลัยและเอื้อต่อการให้บริการทางวิชาการของภาควิชาการบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยแสดงใน ตารางที่ 1 โดยกำหนดระยะดังนี้

ระยะช่วงที่ 1 หมายถึง	ระยะห่างจากมหาวิทยาลัยฯ	1	กิโลเมตร
ระยะช่วงที่ 2 หมายถึง	ระยะห่างจากมหาวิทยาลัยฯ	2	กิโลเมตร
ระยะช่วงที่ 3 หมายถึง	ระยะห่างจากมหาวิทยาลัยฯ	3	กิโลเมตร

ตาราง 1 แสดงประเภทการใช้ที่ดินและจำนวนองค์การต่างๆ โดยรอบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระยะรัศมี 3 กิโลเมตร (โดยแบ่งเป็นทุก ๆ ระยะรัศมี 1 กิโลเมตร)

ลักษณะการใช้ที่ดิน	ระยะรัศมีโดยรอบ มศว					
	ระยะช่วงที่ 1		ระยะช่วงที่ 2		ระยะช่วงที่ 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โรงแรม	10	11.49	45	15.96	30	7.16
อาคารสำนักงาน	32	36.79	97	34.39	89	21.25
ห้างสรรพสินค้า	1	1.14	5	1.77	16	3.81
ซูเปอร์มาร์เก็ต	-	-	3	1.06	1	0.24
ตลาดสด	1	1.14	3	1.06	9	2.15
ร้านอาหาร	4	4.59	9	3.19	9	2.15
ธนาคาร	4	4.59	35	12.42	50	11.93
สถานบันเทิง	1	1.14	9	3.19	9	2.15
โรงพยาบาลและคลินิก	2	2.28	10	3.55	17	4.06
สถานที่ราชการ	10	11.49	17	6.04	66	15.74
โรงเรียน	10	11.49	16	5.67	64	15.27
สถานทูต	4	4.59	6	2.13	14	3.35
ศาสนสถาน	4	4.59	8	2.83	17	4.07
อาคารสูงสำหรับพักอาศัย	3	3.45	15	5.32	28	6.67
ชุมชนพักอาศัย	1	1.14	4	1.42	-	-
รวม	87	100.0	282	100.0	419	100.0

จากตาราง 1 พบว่า ในแต่ละช่วงระยะห่างจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีลักษณะการใช้ที่ดินในแต่ละประเภทแตกต่างกัน และมีจำนวนที่แตกต่างกันด้วย ได้แก่

การใช้ที่ดินประเภทโรงแรม พบว่า มีสัดส่วนมากในระยะช่วงห่าง 2 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 15.96 รองลงมาได้แก่ ระยะช่วงห่างที่ 1 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 11.49

การใช้ที่ดินประเภทอาคารสำนักงาน พบว่า มีสัดส่วนมากในระยะช่วงห่าง 1 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 36.79 รองลงมาได้แก่ ระยะช่วงห่างที่ 2 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 34.39

การใช้ที่ดินประเภทห้างสรรพสินค้า พบว่า มีสัดส่วนมากในระยะช่วงห่าง 3 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 3.81 รองลงมาได้แก่ ระยะช่วงห่างที่ 2 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 1.77

การใช้ที่ดินประเภทซูเปอร์สโตร์ พบว่า มีสัดส่วนมากในระยะช่วงห่าง 2 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 1.06 รองลงมาได้แก่ ระยะช่วงห่างที่ 3 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 0.24

การใช้ที่ดินประเภทตลาดสด พบว่า มีสัดส่วนมากในระยะช่วงห่าง 3 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 2.15 รองลงมาได้แก่ ระยะช่วงห่างที่ 1 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 1.14

การใช้ที่ดินประเภทร้านอาหาร พบว่า มีสัดส่วนมากในระยะช่วงห่าง 1 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 4.59 รองลงมาได้แก่ ระยะช่วงห่างที่ 2 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 3.19

การใช้ที่ดินประเภทธนาคาร พบว่า มีสัดส่วนมากในระยะช่วงห่าง 2 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 12.42 รองลงมาได้แก่ ระยะช่วงห่างที่ 3 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 11.93

การใช้ที่ดินประเภทสถานบันเทิง พบว่า มีสัดส่วนมากในระยะช่วงห่าง 2 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 3.19 รองลงมาได้แก่ ระยะช่วงห่างที่ 3 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 2.15

การใช้ที่ดินประเภทโรงพยาบาลและคลินิก พบว่า มีสัดส่วนมากในระยะช่วงห่าง 3 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 4.06 รองลงมาได้แก่ ระยะช่วงห่างที่ 2 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 3.55

การใช้ที่ดินประเภทสถานที่ราชการ พบว่า มีสัดส่วนมากในระยะช่วงห่าง 3 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 15.74 รองลงมาได้แก่ ระยะช่วงห่างที่ 1 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 11.49

การใช้ที่ดินประเภทโรงเรียน พบว่า มีสัดส่วนมากในระยะช่วงห่าง 3 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 15.27 รองลงมาได้แก่ ระยะช่วงห่างที่ 1 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 11.49

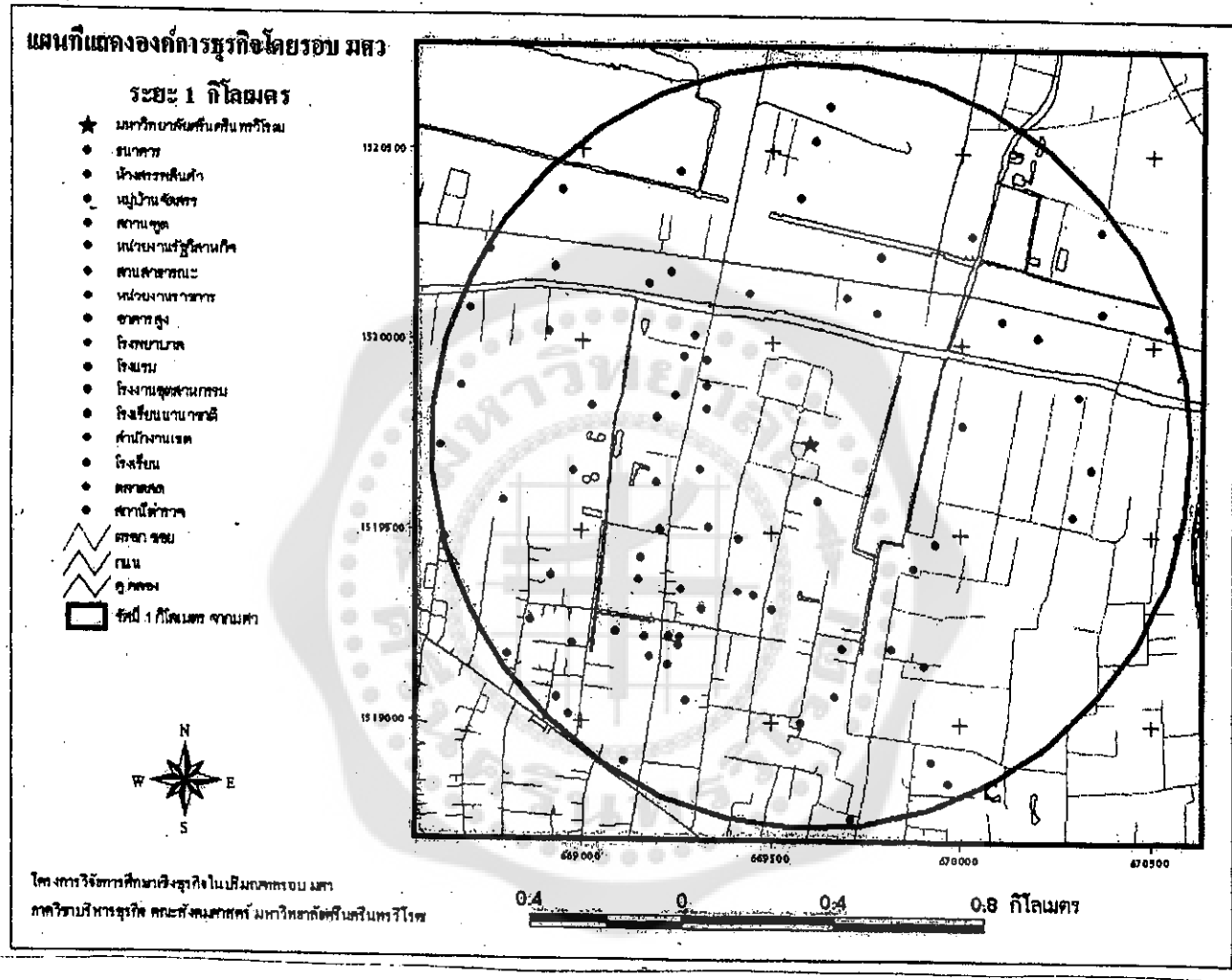
การใช้ที่ดินประเภทสถานทูต พบว่า มีสัดส่วนมากในระยะช่วงห่าง 1 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 4.59 รองลงมาได้แก่ ระยะช่วงห่างที่ 3 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 3.35

การใช้ที่ดินประเภทศาสนสถาน พบว่า มีสัดส่วนมากในระยะช่วงห่าง 1 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 4.59 รองลงมาได้แก่ ระยะช่วงห่างที่ 3 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 4.07

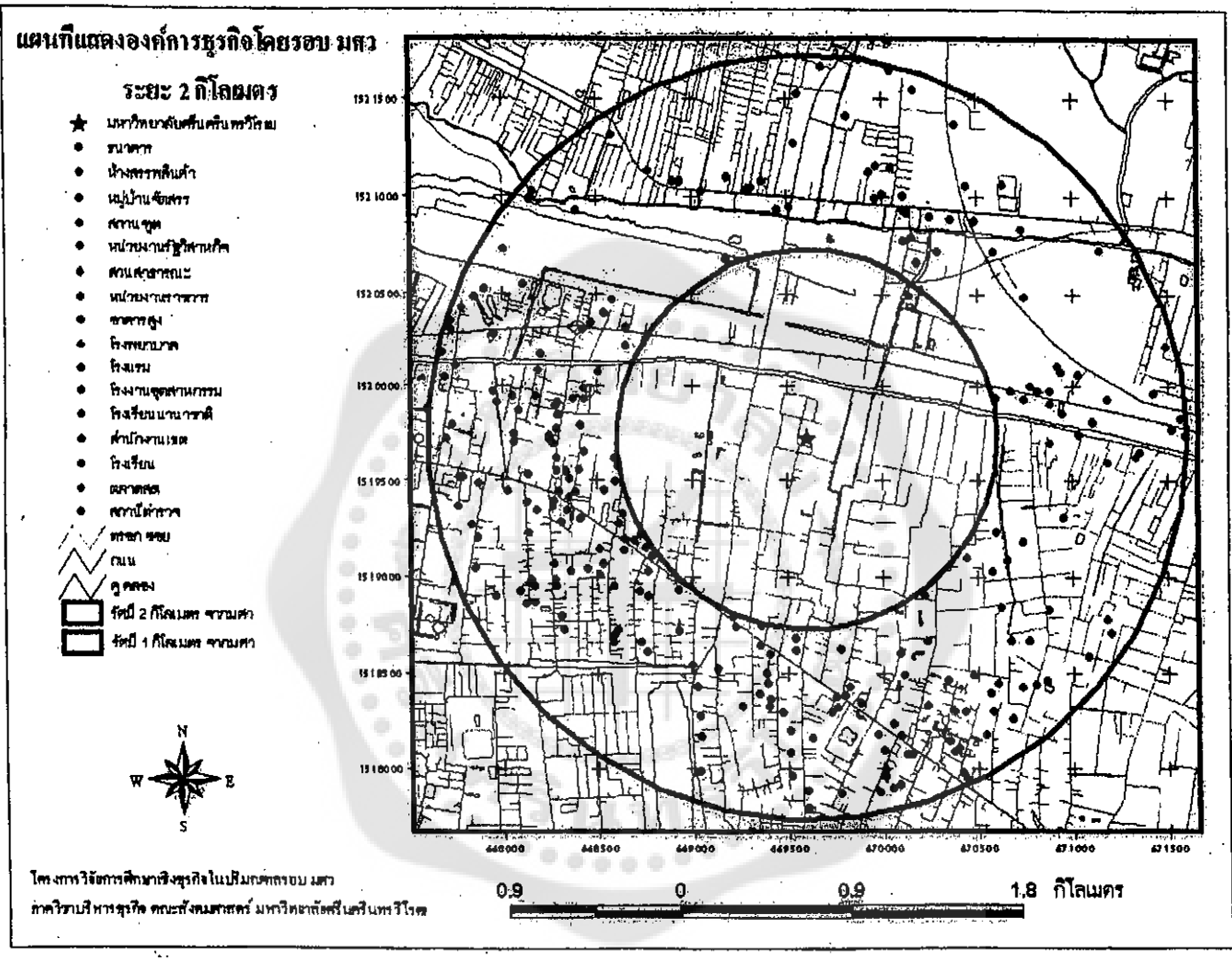
การใช้ที่ดินประเภทอาคารสูงสำหรับพักอาศัย พบว่า มีสัดส่วนมากในระยะช่วงห่าง 3 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 6.67 รองลงมาได้แก่ ระยะช่วงห่างที่ 2 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 5.32

การใช้ที่ดินชุมชนพักอาศัย พบว่า มีสัดส่วนมากในระยะช่วงห่าง 2 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 1.42 และระยะช่วงห่างที่ 1 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 1.14

ทั้งนี้ สามารถสรุปได้ว่า ในระยะห่างที่ 1 กิโลเมตรจากมหาวิทยาลัย ลักษณะองค์การธุรกิจโดยรอบส่วนใหญ่เป็นการใช้ที่ดินเข้มข้นในอาคารสูง โดยเป็นตึกอาคารสำนักงาน และร้านอาหาร และหน่วยงานสำคัญประเภทสถานทูต และศาสนสถาน ส่วนในระยะช่วงห่างที่ 2 กิโลเมตรจากมหาวิทยาลัย ลักษณะองค์การธุรกิจโดยรอบ ส่วนใหญ่เป็นการใช้ที่ดินแบบการให้บริการแก่องค์การธุรกิจ เช่น โรงแรม ธนาคาร สถานบันเทิง ส่วนในระยะที่ 3 มีลักษณะการใช้ที่ดินเป็นทางการ ได้แก่ สถานที่ราชการ โรงเรียน โรงพยาบาลหรือคลินิก (ภาพประกอบ 3-5)

ภาพประกอบ 3 แสดงลักษณะการใช้ที่ดินของสภาพองค์การธุรกิจโดยรอบในระยะช่วงห่างที่ 1 กิโลเมตรจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

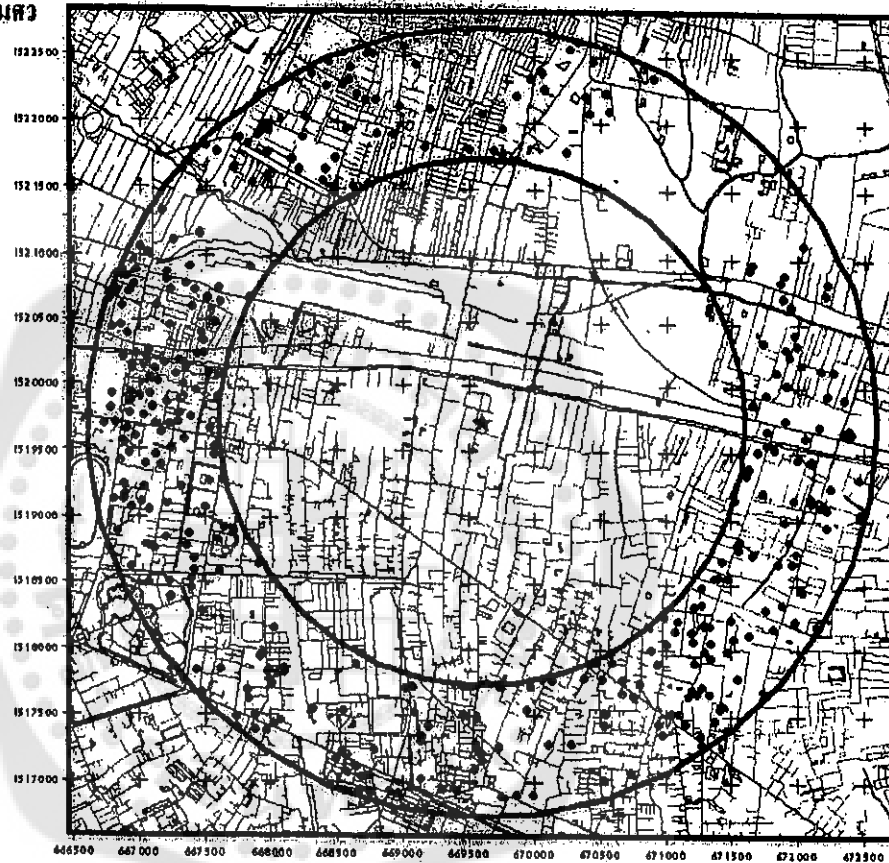

ภาพประกอบ 4 แสดงลักษณะการใช้ที่ดินของสภาพองค์การธุรกิจโดยรอบในระยะช่วงห่างที่ 2 กิโลเมตรจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แผนที่แสดงองค์การธุรกิจโดยรอบ มศว

ระยะ 3 กิโลเมตร

- ★ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ธนาคาร
- ห้างสรรพสินค้า
- หมู่บ้านจัดสรร
- สถานทูต
- โรงแรมหรู/ภัตตาคาร
- สถานศึกษาอื่นๆ
- หน่วยงานราชการ
- อาคารสูง
- โรงแรม
- โรงงานอุตสาหกรรม
- โรงเรียนนานาชาติ
- สำนักงาน
- โรงเรียน
- คลายอด
- สถานีตำรวจ
- สถานีขนส่ง
- ถนน
- ทุ่ง
- พื้นที่ 2 กิโลเมตร จากมศว
- พื้นที่ 3 กิโลเมตร จากมศว

โครงการวิจัยการศึกษาเชิงธุรกิจในเมืองนครอม มศว
ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาพประกอบ 5 แสดงลักษณะการใช้ที่ดินของสภาพองค์การธุรกิจโดยรอบในระยะช่วงห่างที่ 3 กิโลเมตรจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตาราง 2 แสดงประเภทธุรกิจและสถานที่สำคัญที่มีอันดับสูงสุดในพื้นที่ปริมาตรรอบ มศว. ระยะ 1-3 กิโลเมตร

อันดับ	ธุรกิจจำหน่ายสินค้า และให้บริการ	สถาบันการเงิน	ร้านค้า	ธุรกิจบันเทิง	อุตสาหกรรม	สถานที่สำคัญ
1	ร้านอาหาร	ธนาคาร	ร้านของชำ / AMPM / 7-11	Bar	ขายเฟอร์นิเจอร์	สมาคมต่างๆ
2	Apartment	บริษัทประกันภัย	ค้าปลีก	Pub	ผลิตเฟอร์นิเจอร์	วัด
3	ร้านเสริมสวย	บริษัทเงินทุน	ค้าส่ง	อาบ อบ นวด		
4	โรงแรม		ตัวแทนจำหน่าย			
5	โชว์รูมรถยนต์					

ตอนที่ 2 ผลการสำรวจความต้องการ การบริการจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ขององค์กรธุรกิจต่าง ๆ จากแบบสอบถามได้ผลดังนี้

2.1 ลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังตาราง 3

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละของลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ประเภท	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ตำแหน่ง		
1.1 เจ้าของกิจการ	70	17.8
1.2 ผู้จัดการ	144	36.5
1.3 ผู้ช่วยผู้จัดการ	91	23.1
1.4 อื่น ๆ	89	22.6
รวม	394	100.0
2. ระดับการศึกษา		
2.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	116	29.4
2.2 ระดับปริญญาตรี	44	11.2
2.3 ระดับปริญญาโท	233	59.1
2.4 ระดับปริญญาเอก	1	0.3
รวม	394	100.0
3. ประเภทลักษณะของธุรกิจ		
3.1 ธุรกิจจำหน่ายสินค้า	102	25.9
3.2 ธุรกิจอุตสาหกรรม	22	5.5
3.3 สถาบันเท็ง	14	3.6
3.4 ธุรกิจบันเทิง	20	5.1
3.5 ธุรกิจบริการ	182	46.2
3.6 อื่น ๆ	54	13.7
รวม	394	100.0

ตาราง 3 (ต่อ)

ประเภท	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. รูปแบบการประกอบธุรกิจ		
4.1 กิจการเจ้าของคนเดียว	84	21.4
4.2 บริษัทจำกัด	247	62.7
4.3 ห้างหุ้นส่วนจำกัด	36	9.1
4.4 อื่น ๆ	27	6.9
รวม	394	100.0
5 จำนวนพนักงานในองค์กรธุรกิจ		
5.1 น้อยกว่า 10 คน	141	35.7
5.2 ตั้งแต่ 11-50 คน	144	36.5
5.3 ตั้งแต่ 51-100 คน	33	8.4
5.4 มากกว่า 100 คนแต่ไม่เกิน 500 คน	55	13.9
5.5 มากกว่า 500 คนขึ้นไป	21	5.5
รวม	394	100.0

จากตาราง 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งระดับผู้จัดการ คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมาได้แก่ ระดับตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการ ตำแหน่งอื่น ๆ เป็นระดับปฏิบัติการและเป็นเจ้าของกิจการ คิดเป็นร้อยละ 23.1, 22.6 และ 17.8 ตามลำดับ ส่วนคุณสมบัติของผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาโท ร้อยละ 59.1 รองลงมาได้แก่ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ระดับปริญญาตรี และปริญญาเอก ร้อยละ 11.2 และ 0.3 ตามลำดับ สำหรับประเภทของธุรกิจโดยส่วนใหญ่ เป็นธุรกิจบริการ ร้อยละ 46.2 รองลงมาได้แก่ ธุรกิจจำหน่ายสินค้า ธุรกิจอื่น ๆ ธุรกิจอุตสาหกรรม ธุรกิจบันเทิง ฯลฯ คิดเป็นร้อยละ 25.9 , 13.2, 5.6 , 5.1 ตามลำดับ มีรูปแบบการประกอบธุรกิจเป็นแบบบริษัท จำกัด เป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 62.7 รองลงมา ได้แก่ กิจการเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วน ฯลฯ คิดเป็นร้อยละ 21.4 และ 9.1 ตามลำดับ และในแต่ละองค์กรโดยส่วนใหญ่มีพนักงานตั้งแต่ 11-50 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมาได้แก่ มีพนักงานน้อยกว่า 10 คน มีพนักงานมากกว่า 100 คน แต่ไม่เกิน 500 คน มีพนักงานตั้งแต่ 51-100 คน และมีพนักงานมากกว่า 500 คน คิดเป็นร้อยละ 35.7, 13.9, 8.4, และ 5.5 ตามลำดับ

2.2 ผลการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการให้บริการที่องค์การธุรกิจต้องการจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังตาราง 4

ตาราง 4 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลที่องค์การธุรกิจต้องการการบริการจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประเภท	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ความต้องการได้รับบริการในด้านการฝึกอบรม/สัมมนาจาก มศว	204	51.8
1.1 ต้องการ	190	48.2
1.2 ไม่ต้องการ		
รวม	394	100.0
2. สาขาที่ต้องการการฝึกอบรม/สัมมนา (ทุกสาขาคิดเป็นร้อยละ 100)	94	46.1
2.1 การตลาดและการขาย	111	54.4
2.2 การเงินและภาษีอากร	129	63.2
2.3 การบัญชี	151	74.1
2.4 ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ (MIS)	120	58.8
2.5 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	125	61.3
2.6 การบริหารธุรกิจ (การจัดการ)	120	58.8
2.7 การบริหารทรัพยากรมนุษย์	160	78.4
2.8 ธุรกิจระหว่างประเทศ	161	78.9
2.9 การจัดการธุรกิจขนาดย่อมระดับกลาง (SME)	168	82.4
2.10 การท่องเที่ยว	164	80.4
2.11 การโรงแรม	151	74.1
2.12 กฎหมายธุรกิจ	175	85.8
2.13 เศรษฐศาสตร์	103	50.5
2.14 อังกฤษธุรกิจ	168	82.4
2.15 การสอนวิชาทางด้านธุรกิจ	186	91.2
2.16 อื่น ๆ		
<u>หมายเหตุ</u> ในสาขาวิชาคิดจากสัดส่วนที่ต้องการฝึกอบรม/สัมมนา 204 คน		

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเภท	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. ความต้องการศึกษาต่อ มศว		
3.1 ต้องการ	202	51.3
3.2 ไม่ต้องการ	192	48.7
รวม	394	100.0
4. ระดับการศึกษาที่ต้องการศึกษาต่อ (คิดจากส่วนที่ต้องการต่อ 202 คน)		
4.1 ระดับปริญญาตรี	110	54.5
4.2 ระดับปริญญาโท	9	4.5
4.3 ระดับปริญญาเอก	26	12.8
4.4 ระดับ Mini-MBA	5	2.5
4.5 ระดับอื่น ๆ		
รวม	202	100.0
5. สาขาที่ต้องการศึกษาต่อในแต่ละระดับการศึกษา		
5.1 ระดับปริญญาตรี		
5.1.1 การตลาด	11	21.6
5.1.2 การเงิน	4	7.8
5.1.3 การบัญชี	8	15.7
5.1.4 ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ (MIS)	4	7.8
5.1.5 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	4	7.8
5.1.6 การบริหารธุรกิจ (การจัดการ)	5	9.8
5.1.7 การบริหารทรัพยากรมนุษย์	6	11.7
5.1.8 ธุรกิจระหว่างประเทศ	-	-
5.1.9 นิเทศศาสตร์	2	3.9
5.1.10 การท่องเที่ยว	1	1.9
5.1.11 การโรงแรม	3	6.3
5.1.12 เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ	1	1.9
5.1.13 เศรษฐศาสตร์	-	-
5.1.14 อังกฤษธุรกิจ	1	1.9

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเภท	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5.1.15 การสอนวิชาทางด้านธุรกิจ	-	-
5.1.16 อื่น ๆ	1	1.9
รวม	52	100.0
5.2 ระดับปริญญาโท		
5.2.1 การตลาด	14	12.7
5.2.2 การเงิน	4	3.6
5.2.3 การบัญชี	4	3.6
5.2.4 ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ (MIS)	8	7.3
5.2.5 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	5	4.6
5.2.6 การบริหารธุรกิจ (การจัดการ)	20	18.3
5.2.7 การบริหารทรัพยากรมนุษย์	15	13.7
5.2.8 ธุรกิจระหว่างประเทศ	9	8.2
5.2.9 นิเทศศาสตร์	4	3.6
5.2.10 การท่องเที่ยว	4	3.6
5.2.11 การโรงแรม	2	1.8
5.2.12 เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ	2	1.8
5.2.13 เศรษฐศาสตร์	-	-
5.2.14 อังกฤษธุรกิจ	3	2.7
5.2.15 การสอนวิชาทางด้านธุรกิจ	13	11.8
5.2.16 อื่น ๆ	3	2.7
รวม	110	100.0
5.3 ระดับปริญญาเอก		
5.3.1 การบัญชี	1	11.1
5.3.2 ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ (MIS)	2	22.2
5.3.3 การบริหารธุรกิจ (การจัดการ)	1	11.1
5.3.4 การบริหารทรัพยากรมนุษย์	4	44.5
5.3.5 อังกฤษธุรกิจ	1	11.1
รวม	9	100.0

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเภท	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6. ความต้องการประเภทอื่น ๆ จากมหาวิทยาลัย		
6.1 ที่ปรึกษาทางธุรกิจ		
6.1.1 ต้องการ	341	86.5
6.1.2 ไม่ต้องการ	53	13.5
รวม	394	100.0
6.2 ความต้องการด้านการวิจัย		
6.2.1 ต้องการ	351	89.1
6.2.2 ไม่ต้องการ	43	10.9
รวม	394	100.0
6.3 ให้ มศว เป็นศูนย์ข้อมูลทางธุรกิจ		
6.3.1 ต้องการ	281	71.3
6.3.2 ไม่ต้องการ	113	28.7
รวม	394	100.0
6.4 การประชาสัมพันธ์หน่วยงาน		
6.4.1 ต้องการ	255	64.7
6.4.2 ไม่ต้องการ	139	35.3
รวม	394	100.0
6.5 การใช้สถานที่เพื่อจัดกิจกรรม		
6.5.1 ต้องการ	324	82.2
6.5.2 ไม่ต้องการ	70	17.8
รวม	394	100.0
6.6 อื่น ๆ		
6.6.1 ต้องการ	385	97.7
6.6.2 ไม่ต้องการ	9	2.3
รวม	394	100.0

จากตาราง 4 พบว่าการศึกษาในส่วนลักษณะการที่องค์การธุรกิจต้องการจากมหาวิทยาลัย โดยสำรวจถึงความต้องการขององค์การธุรกิจต่อการฝึกอบรม/สัมมนา และสาขาวิชาที่มีความสนใจและเป็นประโยชน์ต่อองค์การธุรกิจ และเพื่อให้ทราบถึงความต้องการที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย และสาขาที่ต้องการศึกษาต่อ และความต้องการประเภทอื่น ๆ ที่องค์การธุรกิจต้องการจากมหาวิทยาลัย ซึ่งพบว่า ความต้องการด้านการฝึกอบรม/สัมมนาขององค์การธุรกิจจากมหาวิทยาลัยมีสัดส่วนใกล้เคียงกับส่วนที่ไม่ต้องการ คิดเป็นความต้องการร้อยละ 51.8 และไม่ต้องการร้อยละ 48.2 และเมื่อพิจารณาในสัดส่วนขององค์การธุรกิจที่มีความต้องการด้านการ ฝึกอบรม/สัมมนา และให้โอกาสแต่ละองค์การเลือกสาขาวิชาที่ต้องการฝึกอบรมสัมมนา ได้มากกว่า 1 สาขาวิชา พบว่า โดยส่วนใหญ่ต้องการฝึกอบรมในสาขาอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากสาขาที่เกี่ยวข้องกับการบริหารธุรกิจ รองลงมาได้แก่ สาขาเศรษฐศาสตร์ สาขาการท่องเที่ยว สาขาการสอนวิชาทางด้านธุรกิจ สาขาการโรงแรม สาขาการจัดการบริหารธุรกิจขนาดย่อมและขนาดกลาง สาขาธุรกิจระหว่างประเทศ ฯลฯ และในส่วนของความที่ต้องการที่จะศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยนั้น พบว่า องค์การธุรกิจมีสัดส่วนความที่ต้องการที่จะศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 51.3 และ 48.7 ตามลำดับ และในสัดส่วนของความที่ต้องการศึกษาต่อพบว่า มีความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ รองลงมาได้แก่ ระดับปริญญาตรี ระดับ Mini-MBA ระดับปริญญาเอก และระดับอื่น ๆ อาทิ ประกาศนียบัตร ทั้งนี้ ความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่ มีความต้องการศึกษาต่อในสาขาการตลาด สาขาบัญชี สาขาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ สาขาการจัดการ ฯลฯ ในระดับปริญญาโท โดยส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะศึกษาต่อสาขาการจัดการ สาขาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ สาขาการตลาด สาขาการสอนวิชาทางด้านธุรกิจ ฯลฯ และในระดับปริญญาเอกโดยส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะศึกษาต่อสาขาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ สาขาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ฯลฯ และทั้งนี้ องค์การธุรกิจมีความต้องการบริการประเภทอื่น ๆ จากมหาวิทยาลัย พบว่า อันดับหนึ่งคือ ความต้องการด้านการวิจัย คิดเป็นร้อยละ 89.10 อันดับสอง คือ การเป็นที่ปรึกษาทางธุรกิจจากคณาจารย์มหาวิทยาลัยฯ คิดเป็นร้อยละ 86.50 อันดับสาม คือการใช้สถานที่เพื่อจัดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 82.20 อันดับสี่ คือการให้มหาวิทยาลัยฯ เป็นศูนย์ข้อมูลทางธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 71.30 และอันดับห้าคือ การให้มหาวิทยาลัยฯ ประชาสัมพันธ์หน่วยงานธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 64.70 (การจัดอันดับดังกล่าวไม่รวมข้ออื่น ๆ ที่องค์การธุรกิจต้องการคิดเป็นร้อยละ 97.70)

ตอนที่ 3 ผลการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการให้บริการขององค์การธุรกิจที่เสนอ
แก่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังตาราง 5

ตาราง 5 แสดงจำนวนและร้อยละของลักษณะการให้บริการขององค์การธุรกิจที่เสนอแก่
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประเภท	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. การรับนิสิตฝึกงานจาก มศว		
1.1 ต้องการ	200	50.8
1.2 ไม่ต้องการ	194	49.2
รวม	394	100.0
2. การให้ทุนการศึกษาแก่นิสิต		
2.1 ต้องการ	359	91.1
2.2 ไม่ต้องการ	35	8.9
รวม	394	100.0
3. การให้ทุนทำวิจัยแก่นิสิตและคณาจารย์		
3.1 ต้องการ	378	95.9
3.2 ไม่ต้องการ	16	4.1
รวม	394	100.0
4. การเป็นวิทยากรรับเชิญมาบรรยายที่ มศว		
4.1 ต้องการ	325	82.5
4.2 ไม่ต้องการ	69	17.5
รวม	394	100.0
5. การรับนิสิตเยี่ยมชมศึกษาตุงาน		
5.1 ต้องการ	250	63.5
5.2 ไม่ต้องการ	144	36.5
รวม	394	100.0
6. อื่น ๆ		
6.1 ต้องการ	374	94.9
6.2 ไม่ต้องการ	20	5.1
รวม	394	100.0

จากตาราง 5 พบว่าการศึกษาความต้องการให้บริการและลักษณะของการให้บริการขององค์การธุรกิจต่อมหาวิทยาลัยเป็นการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงการให้การสนับสนุนในด้านต่างๆ ที่องค์การธุรกิจสามารถเสนอต่อมหาวิทยาลัย เพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถวางนโยบาย/แผนงานขององค์การธุรกิจโดยรอบมหาวิทยาลัย และสามารถประสานความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยและองค์การธุรกิจ ให้เป็นโครงข่ายที่เชื่อมโยงเพื่อเอื้อประโยชน์ต่อชุมชนและสังคมต่อไป พบว่า การให้การสนับสนุนต่อองค์การธุรกิจต่อมหาวิทยาลัย อันดับ 1 คือ การให้ทุนทำวิจัยต่อคณาจารย์และนิสิต คิดเป็นร้อยละ 95.90 อันดับสอง คือ การให้ทุนการศึกษาแก่นิสิต คิดเป็นร้อยละ 91.10 อันดับสาม คือ การเป็นวิทยากรรับเชิญมาบรรยายที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คิดเป็นร้อยละ 82.50 อันดับสี่คือ การรับนิสิตเยี่ยมชมศึกษาดูงานคิดเป็นร้อยละ 63.50 และอันดับห้า คือการรับนิสิตฝึกงานจากมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 50.80 (การจัดอันดับดังกล่าวไม่รวมข้ออื่น ๆ ที่องค์การธุรกิจเสนอให้ คิดเป็นร้อยละ 94.90)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยต้องการศึกษาสภาพเชิงธุรกิจในปริมณฑลรอบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยสำรวจรายละเอียดทุกลักษณะธุรกิจในรัศมี 1 กิโลเมตร ศึกษาข้อมูลและองค์กรสำคัญเชิงธุรกิจในรัศมี 2 กิโลเมตร และศึกษาสถานที่สำคัญเชิงธุรกิจในรัศมี 3 กิโลเมตร ซึ่งเป็นลักษณะทางกายภาพด้วยวิธีการแปลภาพถ่ายทางอากาศและตรวจสอบความถูกต้องด้วยการสำรวจภาคสนามและจัดทำฐานข้อมูลด้วยระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) นอกจากนี้คณะผู้วิจัยยังได้สำรวจความต้องการบริการจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขององค์กรธุรกิจในปริมณฑลรอบมหาวิทยาลัยฯ รวมทั้งบริการต่าง ๆ ที่องค์กรดังกล่าวประสงค์จะเสนอบริการให้กับมหาวิทยาลัยฯ ผลของการศึกษาทำให้มหาวิทยาลัยฯ มีข้อมูลและแผนที่เชิงตัวเลข (Digital Map) ของการใช้ประโยชน์ที่ดินและที่ตั้งขององค์กรธุรกิจในปริมณฑลรอบมหาวิทยาลัยฯ ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในงานอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยในอนาคตได้ สำหรับการสำรวจความต้องการบริการต่าง ๆ มหาวิทยาลัยฯ สามารถใช้ประกอบการวางแผนและให้บริการต่าง ๆ รวมทั้งสามารถกำหนดกิจกรรมความร่วมมือทางวิชาการที่เหมาะสมอื่น ๆ ระหว่างมหาวิทยาลัยกับหน่วยงานธุรกิจในปริมณฑลรอบมหาวิทยาลัยฯ ต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพองค์กรต่าง ๆ ในปริมณฑลรอบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. เพื่อสำรวจความต้องการจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขององค์กรธุรกิจต่าง ๆ ในปริมณฑลรอบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการให้บริการ ที่องค์กรธุรกิจเสนอแก่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในการสร้างความร่วมมือทางวิชาการและด้านอื่น ๆ ที่เหมาะสมกับหน่วยงานธุรกิจ ในปริมณฑลรอบมหาวิทยาลัยฯ โดยมีฐานข้อมูล (Data Base) จากงานวิจัยนี้ ประกอบการพิจารณา

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ในกรณีสำรวจความต้องการจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประชากร คือ ผู้แทนของหน่วยงานธุรกิจที่อยู่โดยรอบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตั้งแต่ระยะ 1 – 3 กิโลเมตร ซึ่งยังไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่าง คือผู้แทนของหน่วยงานธุรกิจ ซึ่งมีตำแหน่งเป็นเจ้าของกิจการ ผู้จัดการ ผู้ช่วยผู้จัดการหรือบุคคลอื่นที่สามารถตอบแบบสอบถามได้ จำนวน 400 คน ได้จากตารางขนาดตัวอย่างสำหรับศึกษาค่าเฉลี่ยของประชากรที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (ศิริชัย กาญจนวาสี. และคณะ. 2537 : 106) และเลือกตัวอย่างตามสะดวก

หมายเหตุ : ในการดำเนินการวิจัย เนื่องจากเกิดความผิดพลาด กลุ่มตัวอย่างเหลือ 394 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ในการศึกษาสภาพองค์กรธุรกิจต่าง ๆ ในปริมณฑลรอบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะผู้วิจัยใช้เครื่องมือสำรวจภาคสนาม ได้แก่
  - 1.1 กล้องถ่ายรูปแบบสำรวจเชิงพื้นที่
  - 1.2 แผนภาพถ่ายทางอากาศ
  - 1.3 เครื่องคอมพิวเตอร์
  - 1.4 โปรแกรมทางด้านระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS)
2. ในการสำรวจความต้องการบริการจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒขององค์กรธุรกิจต่าง ๆ คณะผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามดังนี้
  - 2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง
  - 2.2 สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมความมุ่งหมาย และนิยามศัพท์เฉพาะ
  - 2.3 นำแบบสอบถามเสนอที่ประชุมคณะผู้วิจัย พิจารณาร่วมกัน ตรวจสอบความถูกต้อง แก้ไข ตามข้อเสนอ จนได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบโดยลักษณะของข้อความ เป็นแบบเลือกคำตอบเดียว (Check list) 3 ข้อ และแบบเติมคำหรือข้อความ 2 ข้อ รวมทั้งหมด 5 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะการบริการที่องค์การธุรกิจต้องการได้รับ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะการให้บริการที่องค์การธุรกิจ เสนอให้ แก่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 6 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ในการศึกษาสภาพองค์การธุรกิจต่าง ๆ ในปริมณฑลรอบมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งเป็นการสำรวจทางกายภาพ คณะผู้วิจัยรวบรวมข้อมูล โดยใช้เครื่องมือ สสำรวจภาคสนาม โดยวิธีแปลภาพถ่ายทางอากาศ และตรวจสอบความถูกต้อง

2. ในการสำรวจ ความต้องการบริการจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒขององค์การ ธุรกิจต่าง ๆ คณะผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลดังนี้

2.1 คณะผู้วิจัยจัดเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับกลุ่มตัวอย่าง

2.2 คณะผู้วิจัยได้แบ่งหน้าที่กันนำแบบสอบถาม ไปให้ผู้แทนของหน่วยงานธุรกิจ ซึ่งอยู่โดยรอบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในรัศมี 1 – 3 กิโลเมตร ได้กรอกแบบสอบถาม โดยคณะผู้วิจัยได้ชี้แจงให้ผู้แทนของหน่วยงานธุรกิจดังกล่าวได้ทราบ และเก็บรวบรวมแบบ สอบถามด้วยตนเอง

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ในการศึกษาสภาพองค์การธุรกิจต่าง ๆ ในปริมณฑลรอบมหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ ซึ่งเป็นการสำรวจทางกายภาพนั้น คณะผู้วิจัยได้นำผลการรวบรวมจากภาคสนามมา จัดทำเป็นฐานข้อมูล เบื้องต้นด้วยระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) แสดงลักษณะการใช้ที่ ดินและการกระจายตัวของหน่วยงานธุรกิจต่าง ๆ ในระยะ 1, 2, 3 กิโลเมตร โดยรอบ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และนำเสนอในรูปแบบแผนที่

2. จากการรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถาม คณะผู้วิจัย ได้จัดกระทำและวิเคราะห์ ข้อมูลดังนี้

2.1 นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้ทั้งหมด 400 ชุด มาตรวจสอบพบว่า มีแบบ สอบถามที่มีความถูกต้องสมบูรณ์จำนวน 394 ชุด และนำไปประมวลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ทางสังศาสตร์ SPSS/PC+

2.2 วิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 3 ตอน ในรูปของความถี่และร้อยละ

ผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาสภาพเชิงธุรกิจในปริมาตรรอบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สรุปได้ดังนี้

1. ผลการสำรวจสภาพองค์กรต่าง ๆ ในปริมาตรรอบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งเป็นการสำรวจทางกายภาพ จากระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) โดยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นศูนย์กลางพบว่า :

1.1 ในระยะห่างที่ 1 กิโลเมตร จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ลักษณะองค์การธุรกิจโดยรอบส่วนใหญ่เป็นการใช้ที่ดินเข้มข้น (Intensive Landuse) ที่เป็นอาคารสูงโดยเป็นตึกอาคารสำนักงาน ธุรกิจร้านอาหาร และหน่วยงานสำคัญประเภท สถานทูต และศาสนสถาน

1.2 ในระยะห่างที่ 2 กิโลเมตร จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ลักษณะองค์การธุรกิจโดยรอบส่วนใหญ่เป็นการใช้ที่ดินประเภทธุรกิจให้บริการได้แก่ โรงแรม ธนาคาร สถานบันเทิง

1.3 ในระยะห่างที่ 3 กิโลเมตรจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีลักษณะการใช้ที่ดินที่เป็นทางการ ได้แก่ สถานที่ราชการ โรงเรียน โรงพยาบาล หรือ คลินิก

1.4 ประเภทธุรกิจ ที่มีจำนวนมากอยู่ในอันดับต้น ๆ เป็นส่วนใหญ่ ในปริมาตรรอบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระยะ 1 – 3 กิโลเมตร มีดังนี้

1.4.1 ประเภทธุรกิจจำหน่ายสินค้าและให้บริการ

อันดับ 1	ธุรกิจร้านอาหาร
อันดับ 2	Apartment
อันดับ 3	ธุรกิจร้านเสริมสวย
อันดับ 4	ธุรกิจโรงแรม
อันดับ 5	โชว์รูมรถยนต์

1.4.2 ประเภทสถาบันการเงิน

อันดับ 1	กิจการธนาคาร
อันดับ 2	บริษัทประกันภัย
อันดับ 3	บริษัทเงินทุน

1.4.3 ประเภทร้านค้าปลีก

อันดับ 1	ร้านของชำ AM PM / 7 – 11
อันดับ 2	ร้านค้าปลีก
อันดับ 3	ร้านค้าส่ง
อันดับ 4	ตัวแทนจำหน่าย

1.4.4 ประเภทธุรกิจบันเทิง

- อันดับ 1 Bar
- อันดับ 2 Pub
- อันดับ 3 อาบ อบ นวด

1.4.5 ประเภทอุตสาหกรรม

- อันดับ 1 อุตสาหกรรมขายเฟอร์นิเจอร์
- อันดับ 2 อุตสาหกรรมการผลิตเฟอร์นิเจอร์

1.4.6 ประเภทสถานที่สำคัญ

- อันดับ 1 สมาคมต่าง ๆ
- อันดับ 2 วัด

2. ผลการสำรวจความต้องการบริการขององค์การธุรกิจพบว่า :

2.1 ลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ดำรงตำแหน่งระดับผู้จัดการ การศึกษาระดับปริญญาโท ดำเนินธุรกิจบริการ มีรูปแบบการประกอบธุรกิจเป็นบริษัทจำกัด และส่วนใหญ่เป็นองค์การธุรกิจที่มีจำนวนพนักงาน ตั้งแต่ 11-50 คน

2.2 ความต้องการการบริการจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒฯ ขององค์การธุรกิจ มีดังนี้ องค์การธุรกิจส่วนใหญ่ ต้องการได้รับการในด้านการฝึกอบรม / สัมมนาจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในสาขา เศรษฐศาสตร์และการท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาที่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คือ การตลาด รองลงมาคือ การบัญชี ในระดับปริญญาโท คือ สาขาบริหารธุรกิจ (การจัดการ) รองลงมาคือ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ ในระดับปริญญาเอก ส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อในสาขา การบริหารทรัพยากรมนุษย์ รองลงมาคือ ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ

สำหรับความต้องการประเภทอื่น ๆ พบว่า ส่วนใหญ่ขององค์การธุรกิจต้องการจากมหาวิทยาลัยฯ คือเป็นที่ปรึกษาทางธุรกิจ ต้องการด้านการวิจัยการให้ มศว เป็นศูนย์ข้อมูลทางธุรกิจ ช่วยในการประชาสัมพันธ์หน่วยงาน การขอใช้สถานที่เพื่อจัดกิจกรรม เรียงลำดับดังนี้

- อันดับ 1 ความต้องการด้านการวิจัย
- อันดับ 2 การเป็นที่ปรึกษาทางธุรกิจ
- อันดับ 3 การใช้สถานที่เพื่อจัดกิจกรรม
- อันดับ 4 การให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นศูนย์ข้อมูลทางธุรกิจ
- อันดับ 5 การให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประชาสัมพันธ์หน่วยงานธุรกิจ

2.3 ผลการสำรวจลักษณะการให้บริการขององค์การธุรกิจที่เสนอแก่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า

- อันดับ 1 การให้ทุนทำวิจัยแก่คณาจารย์และนิสิต
- อันดับ 2 การให้ทุนการศึกษาแก่นิสิต
- อันดับ 3 การเป็นวิทยากรรับเชิญมาบรรยายที่มหาวิทยาลัยฯ
- อันดับ 4 การรับนิสิตเยี่ยมชมศึกษาดูงาน
- อันดับ 5 การรับนิสิตฝึกงาน

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาสภาพเชิงธุรกิจในปริมณฑลรอบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการสำรวจสภาพองค์กรต่าง ๆ

1.1 ในระยะห่างที่ 1 กิโลเมตร จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ลักษณะองค์กรธุรกิจโดยรอบส่วนใหญ่เป็นการใช้ที่ดินเข้มข้น ซึ่งเป็นอาคารสูง โดยเป็นตึกอาคารสำนักงาน ธุรกิจร้านอาหาร และหน่วยงานสำคัญประเภทสถานทูต และศาสนสถาน ที่เป็นเช่นนี้เพราะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒอยู่ในซอยลึก เป็นการใช้น้ำที่ดินมากสำหรับอาคารผู้บริหาร และคณะต่างๆ เพื่อการศึกษาซึ่งอยู่ในสุดโดยติดริมคลองแสนแสบ จึงยังทำให้มีเนื้อที่ดินอีกจำนวนมากในรัศมี 1 กิโลเมตร สำหรับอาคารสำนักงาน ธุรกิจร้านอาหาร สถานทูต ฯลฯ ซึ่งสะดวกต่อการเดินทาง และการติดต่อ

1.2 ในระยะห่างที่ 2 กิโลเมตร จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ลักษณะองค์กรธุรกิจโดยรอบส่วนใหญ่เป็น โรงแรม ธนาคาร สถาบันเทিং ที่เป็นเช่นนี้เพราะในช่วงประมาณ 40 ปีที่ผ่านมา สภาพการใช้ที่ดินบริเวณถนนสุขุมวิทยังมีหนาแน่นน้อย ต่อมาประมาณ 20 ปีที่ผ่านมา เริ่มมีการขยายตัวของอาคารพาณิชย์บริเวณนี้มากขึ้น โดยที่ยังมีเนื้อที่ดินว่างมากพอในการสร้างโรงแรม ธนาคาร สถาบันเทিং ฯลฯ

1.3 ในระยะที่ 3 กิโลเมตร จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นการใช้น้ำที่ดินสำหรับสถานที่ราชการ โรงเรียน โรงพยาบาล หรือคลินิก ฯลฯ ที่เป็นเช่นนี้ เพราะตามเหตุผลในข้อ 1.2 ประกอบกับมีความต้องการขยายตัวทางเศรษฐกิจ โดยมุ่งเน้น ขยายมายัง บริเวณถนนสุขุมวิท และเขตกรุงเทพมหานครด้านตะวันออก จึงมีโรงเรียน โรงพยาบาล หรือคลินิก เกิดขึ้น และยังเป็นที่ยอมรับกันว่า ย่านสุขุมวิท เป็นย่านที่ค่อนข้างทันสมัย เป็นศูนย์กลางของธุรกิจที่หลากหลาย

2. ผลการสำรวจความต้องการบริการ

2.1 ผลการสำรวจความต้องการบริการ ขององค์กรธุรกิจส่วนใหญ่ ต้องการได้รับการบริการในด้านการฝึกอบรม/สัมมนา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเพิ่มศักยภาพของบุคลากร ซึ่งสอดคล้องกับความหมายของการฝึกอบรม (ชูชัย สมิทธิไกร. 2548) ที่กล่าวว่า การฝึกอบรมเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบเพื่อสร้างหรือเพิ่มพูน ความรู้

ทักษะ ความสามารถของบุคลากรจะช่วยปรับปรุงการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น โดยส่วนใหญ่ต้องการฝึกอบรมในสาขาเศรษฐศาสตร์และการท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับการที่มหาวิทยาลัยฯ ได้เปิดสอนหลักสูตรดังกล่าวอยู่แล้ว

ผลการศึกษายังพบว่า ในด้านการศึกษาต่อ ส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกคือ สาขาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ และระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ในระดับปริญญาโท สาขาที่มากที่สุดคือ การจัดการ รองลงมาคือการบริหารทรัพยากรมนุษย์ และระดับปริญญาตรี คือ สาขาการตลาด ที่เป็นเช่นนี้เพราะในการดำเนินธุรกิจ สาขาดังกล่าว ทั้งในระดับ ปริญญาเอก ปริญญาโทและระดับปริญญาตรี มีความจำเป็นต้องประยุกต์ใช้ตลอดเวลา โดยที่ศาสตร์ดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้งเปลี่ยนแปลง (Dynamics) ตลอดเวลา การได้มีโอกาสศึกษาต่อจึงเป็นประโยชน์ต่อองค์การธุรกิจที่สามารถจะนำไปประยุกต์ใช้เพื่อการปฏิบัติงานและสร้างกลยุทธ์เพื่อเอาชนะคู่แข่งขั้นได้ ดังคำกล่าวที่ว่า การต่อสู้ระหว่างคู่แข่งถือเป็นอุปสรรคที่สำคัญมากที่สุดที่ผู้จัดการแต่ละคนต้องเผชิญ (อำนาจ ชีระวนิช. 2541)

สำหรับความต้องการประเภทอื่น ๆ จากมหาวิทยาลัยฯ คือ การเป็นที่ปรึกษาทางธุรกิจ ความต้องการด้านการวิจัย การให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นศูนย์ข้อมูลทางธุรกิจ การช่วยในการประชาสัมพันธ์หน่วยงาน และการขอใช้สถานที่เพื่อจัดกิจกรรม ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะผู้แทนขององค์การธุรกิจต่าง ๆ เห็นว่ามหาวิทยาลัย เป็นแหล่งความรู้และเป็นการหาพันธมิตรร่วม (Outsourcing) (ชัยวัฒน์ ชยางกูร. มล. 2548) เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการและกิจกรรมอื่น ๆ ที่มีประโยชน์ต่อไป

2.2 ผลการสำรวจลักษณะการให้บริการขององค์การธุรกิจที่เสนอแก่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คือ การรับนิสิตฝึกงาน การให้ทุนการศึกษาแก่นิสิต การให้ทุนการทำวิจัยแก่นิสิตและคณาจารย์ การรับเชิญเป็นวิทยากรบรรยาย ตลอดจนการรับนิสิตเยี่ยมชมศึกษาดูงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจที่มีต่อสังคม (อำนาจ ชีระวนิช. 2547) ที่ระบุว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์การธุรกิจ เป็นพันธะขององค์การในความพยายามที่จะปกป้องและยกระดับสวัสดิภาพของสังคม ควบคู่กับผลประโยชน์ของตนเอง ซึ่งปัจจุบัน ภาพลักษณ์ขององค์การธุรกิจที่ดี และสะท้อนถึงความรับผิดชอบต่อสังคม คือการเอื้อประโยชน์ให้แก่สังคม (มหาวิทยาลัยฯ) การให้การสนับสนุน ตลอดจนความร่วมมือทางวิชาการ เพราะธุรกิจเป็นสถาบันทางสังคมด้วย

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. จากการสำรวจทางกายภาพ จากระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ พบว่า มีการใช้เนื้อที่ดินในระยะ รัศมี 3 กิโลเมตร ที่เป็น ธุรกิจโรงแรม อาคารสำนักงาน ห้างสรรพสินค้า ร้านอาหาร ธนาคาร สถานที่ราชการ อาคารสูงสำหรับพักอาศัย โรงเรียน โรงพยาบาลและคลินิก สถานที่ราชการ ฯลฯ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ควรหาโอกาสเพิ่มความสัมพันธ์

เพื่อประโยชน์ในการแลกเปลี่ยนวิสัยทัศน์ ตลอดจนสร้างความร่วมมือที่เหมาะสม โดยยึดประโยชน์ที่จะเกิดแก่บุคลากร และชุมชน เป็นสำคัญ และอาศัยผลการสำรวจนี้เป็น ข้อมูลในการวางแผนความร่วมมือ สำหรับแผนที่เชิงตัวเลข (Digital Map) ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์ที่ดิน และที่ตั้งขององค์การธุรกิจ มหาวิทยาลัยสามารถนำไปประยุกต์ในงานด้านอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์แก่มหาวิทยาลัยต่อไป

2. จากผลการสำรวจความต้องการบริการขององค์การธุรกิจ พบว่า ต้องการได้รับการฝึกอบรม ในสาขาเศรษฐศาสตร์และการท่องเที่ยว และการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คือ สาขาการตลาด รองลงมาคือ การบัญชี ในระดับปริญญาโทคือ สาขาการจัดการ รองลงมาคือ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ และระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ จะเห็นว่าศาสตร์ดังกล่าว ยกเว้นการบริหารทรัพยากรมนุษย์และระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ มหาวิทยาลัยมีศักยภาพมากอยู่แล้วที่จะให้บริการได้

สำหรับผลสำรวจ ความต้องการบริการอื่น ๆ ที่องค์การธุรกิจ ต้องการได้รับจาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมากที่สุดคือความต้องการด้านการวิจัย ซึ่งเป็นนโยบายของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒอยู่แล้ว ที่สนับสนุนให้คณาจารย์และบุคลากร ทำวิจัยโดยนอกเหนือจากจะถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการวิจัยแล้ว ควรจะได้ร่วมมือกับภาคธุรกิจ ทำวิจัยร่วมกันด้วย ซึ่งคณาจารย์ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ รวมทั้งคณะอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัยมีความพร้อมอยู่แล้ว สำหรับความต้องการรอง ๆ ลงมาตามลำดับคือ การเป็นที่ปรึกษาทางธุรกิจจากคณาจารย์ การใช้สถานที่เพื่อจัดกิจกรรม การให้มหาวิทยาลัยเป็น ศูนย์ข้อมูลทางธุรกิจ และการช่วยประชาสัมพันธ์หน่วยงานธุรกิจนั้น มหาวิทยาลัยมีโอกาสที่จะอำนวยความสะดวกได้โดยวางแผนจัดเป็นการให้บริการแก่ชุมชนที่เป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น

3. ผลการสำรวจลักษณะการให้บริการขององค์การธุรกิจที่เสนอแก่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มากที่สุดคือ การให้ทุนทำวิจัยแก่นิสิตและคณาจารย์ การให้ทุนการศึกษาแก่นิสิต การรับเชิญเป็นวิทยากรบรรยาย การรับนิสิตเยี่ยมชมศึกษาดูงานและการรับนิสิต ฝึกงาน ถือเป็นเรื่องนำยินดีที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับการเสนอดังกล่าว ที่จะเสริมสร้างการมีเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการที่ดีในอนาคตต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรทำวิจัยในเรื่องต่อไปนี้

การสำรวจความเป็นไปได้ของความร่วมมือทางวิชาการระหว่าง มศว และหน่วยงานภายนอก (โดยเป็นวิชาการที่นอกเหนือจากบริหารธุรกิจ อาจเป็นวิชาการด้านการแพทย์ชั้น เภสัชศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ ฯลฯ)

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ชูชัย สมितिไกร. (2548). *การฝึกอบรมบุคลากรในองค์การ*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยวัฒน์ ชยางกูร. มล., (2548). *Innovative Vision : Business Management Series*. กรุงเทพฯ : เอ. อาร์. บีซิเนสเพรส.
- दनัย เทียนพุ่ม. (2537). *กลยุทธ์การพัฒนาคคน : สิ่งท้าทายความสำเร็จของธุรกิจ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บริษัทลอคซ์เลย์ อินเตอร์กราฟ (ประเทศไทย) จำกัด. (2538). *มาตรฐานระบบข้อมูล ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์*. กรุงเทพฯ : ศูนย์ข้อมูลสารสนเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม.
- ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2545). *รายงานการประเมินตนเอง*. เอกสารอัดสำเนา.
- มหาวิทยาลัยมหิดล. (2536). *รายงานศึกษาการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศ*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ.
- ศิริชัย กาญจนวาสิ และคณะ. (2537). *การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2541). *ธุรกิจทั่วไป*. กรุงเทพฯ : บริษัทธีระฟิล์มและไซเทกซ์ จำกัด.
- สุระ พัฒนเกียรติ. (2534). *หลักเบื้องต้นระบบสารสนเทศในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ.
- สภาวิจัยแห่งชาติ. (2539). *คำบรรยายเรื่อง การสำรวจจากระยะไกล (Remote Sensing Note)*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- เสนาะ ดิยาวี. (2519). *การบริหารบุคคล*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อำนาจ ชีระวนิช. (2547). *การจัดการ*. กรุงเทพฯ : บริษัท ซี. วี. แอล. การพิมพ์.
- อดุลย์ จาตุรงค์กุล. (2543). *การบริหารเชิงกลยุทธ์*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Cumming, T.G., and Huse, E.F. (1989). *Organization Development and Change*. 4th ed. St. Paul, M.N. : West.
- Environmental System Research Institute, Inc. (1992). *Understanding GIS The ARE/INFO Method*.

- Gist, N.E. (1989). "The Influence of training Method on Self-efficiency and Idea Generalization Among Managers," *Personnel Psychology*. 42. 787-805.
- Locke, E.A., & Latham, G.P. (1990). *A Theory of Goal Setting and Task Performance*. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall.
- Nickels, William G. & McHugh, James M. and Mc.Hugh, Susan M. (1997). *Understanding Business*. 4th ed. Illinois : McGraw-Hill Companies.

www.swu.ac.th

ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

กันยายน . 2542

เรียน ท่านผู้ตอบแบบสอบถาม

ดิฉันและคณาจารย์ภาควิชาบริหารธุรกิจ ได้ร่วมกันจัดทำโครงการวิจัย เรื่อง "การศึกษาสภาพเชิงธุรกิจ ในปริมนทลรอบ มศว" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพองค์การต่าง ๆ ที่ดำเนินกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจ และธุรกิจการศึกษาในปริมนทลรอบ มศว และเพื่อสำรวจความต้องการการบริการจาก มศว ขององค์การธุรกิจ ดังกล่าว ดังนั้น ดิฉันจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ต่อการจัดการบริการทางการศึกษาในอนาคตของภาควิชาให้สอดคล้องกับความต้องการขององค์การธุรกิจ อย่างแท้จริง รวมทั้งเป็นแนวทางในการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนต่อไปด้วย ซึ่งข้อมูลที่ได้รับนี้ จะนำมาใช้เพื่อประโยชน์ในการประมวลผลโครงการวิจัยเท่านั้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ้มไทย)

แบบสอบถาม

โครงการวิจัยการศึกษาสภาพเชิงธุรกิจในปริมณฑลรอบ มศว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ( ) หน้าข้อความที่เป็นจริง และเติมข้อความในช่องว่าง

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ตำแหน่ง

- ( ) เจ้าของกิจการ ( ) ผู้ช่วยผู้จัดการ
 ( ) ผู้จัดการ ( ) อื่นๆ โปรดระบุ ..... | | 1

2. ระดับการศึกษา

- ( ) ต่ำกว่าปริญญาตรี ( ) ปริญญาตรี
 ( ) ปริญญาโท ( ) ปริญญาเอก | | 2

3. ประเภทลักษณะของธุรกิจ

ลักษณะธุรกิจ	โปรดระบุประเภท	ชื่อหน่วยงาน
( ) ธุรกิจจำหน่ายสินค้า	.....	.....
( ) ธุรกิจอุตสาหกรรม	.....	.....
( ) สถาบันการเงิน	.....	.....
( ) ธุรกิจบันเทิง	.....	.....
( ) ธุรกิจบริการ	.....	.....
( ) อื่นๆ.....	.....	.....

4. รูปแบบการประกอบธุรกิจ

- ( ) กิจการเจ้าของคนเดียว ( ) ห้างหุ้นส่วน
 ( ) บริษัทจำกัด ( ) หน่วยงานราชการ
 ( ) รัฐวิสาหกิจ ( ) อื่นๆ โปรดระบุ ..... | | 4

5. จำนวนพนักงานในองค์กรของท่านในปัจจุบันโดยประมาณ ..... คน | | 5

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการให้บริการที่องค์กรของท่านต้องการจาก มศว

1. ท่านมีความต้องการได้รับการบริการในด้านการฝึกอบรม/สัมมนาจาก มศว หรือไม่

( ) ต้องการเพราะ..... (โปรดข้ามไปตอบข้อ 2)

( ) ไม่ต้องการเพราะ..... (โปรดข้ามไปตอบข้อ 3) [ ] 6

2. ท่านมีความต้องการการฝึกอบรม/สัมมนาในสาขาต่อไปนี้หรือไม่ ในกรณีที่ต้องการโปรดระบุหัวข้อเรื่อง

สาขาการฝึกอบรม/สัมมนา	ต้องการ	โปรดระบุหัวข้อเรื่องที่ต้องการ	ไม่ต้องการ
การตลาดและการขาย			[ ] 7
การเงินและการภาษีอากร			[ ] 8
การบัญชี			[ ] 9
ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ (MIS)			[ ] 10
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ			[ ] 11
การบริหารธุรกิจ (การจัดการ)			[ ] 12
การบริหารทรัพยากรมนุษย์			[ ] 13
ธุรกิจระหว่างประเทศ			[ ] 14
การจัดการธุรกิจขนาดย่อมและขนาดกลาง (SME)			[ ] 15
การท่องเที่ยว			[ ] 16
การโรงแรม			[ ] 17
กฎหมายธุรกิจ			[ ] 18
เศรษฐศาสตร์			[ ] 19
อังกฤษธุรกิจ			[ ] 20
การสอนวิชาทางด้านธุรกิจ			[ ] 21
อื่นๆ โปรดระบุ			[ ] 22

3. ท่านมีความต้องการศึกษาต่อที่ มศว หรือไม่

( ) ต้องการ เพราะ .....(โปรดข้ามไปตอบข้อ 4)

( ) ไม่ต้องการ เพราะ .....(โปรดข้ามไปตอบข้อ 6) [ ] 23

4. ท่านมีความต้องการศึกษาต่อในระดับใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

( ) ปริญญาตรี (โปรดข้ามไปตอบข้อ 5.1) [ ] 24

( ) ปริญญาโท (โปรดข้ามไปตอบข้อ 5.2) [ ] 25

( ) ปริญญาเอก (โปรดข้ามไปตอบข้อ 5.3) [ ] 26

( ) Mini-MBA [ ] 27

( ) อื่นๆ โปรดระบุ ..... [ ] 28

5. โปรดระบุสาขาวิชาที่ท่านต้องการเลือกมากที่สุดเพียง 1 สาขา ในแต่ละระดับการศึกษาที่ท่านต้องการ

สาขาวิชา ระดับ การศึกษา	โปรดระบุสาขาวิชาที่ท่านต้องการเลือกมากที่สุดเพียง 1 สาขา															
	การตลาด	การเงิน	การบัญชี	ระบบสารสนเทศเพื่อ การจัดการ (MIS)	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	การจัดการ	การบริหาร ทรัพยากร มนุษย์	ธุรกิจ ระหว่าง ประเทศ	นิเทศศาสตร์	การท่องเที่ยว	การโรงแรม	เศรษฐ- ศาสตร์ ธุรกิจ	เศรษฐศาสตร์ ระหว่าง ประเทศ	อังกฤษ ธุรกิจ	การสอน วิชาทาง ด้านธุรกิจ	อื่นๆ โปรดระบุ
6.1 ปริญญาตรี																[ ] 29
6.2 ปริญญาโท																[ ] 30
6.3 ปริญญาเอก																[ ] 31

6. ท่านต้องการประเภทบริการในเรื่องต่อไปนี้จาก มศว หรือไม่ ในกรณีที่ต้องการโปรดระบุหัวข้อเรื่อง

ลักษณะบริการจาก มศว	ต้องการ	โปรดระบุหัวข้อเรื่อง	ไม่ต้องการ
6.1 ที่ปรึกษาทางธุรกิจจากคณาจารย์ มศว			[ ] 32
6.2 ความร่วมมือทางด้านการวิจัย			[ ] 33
6.3 ให้ มศว เป็นศูนย์ข้อมูลทางธุรกิจ			[ ] 34
6.4 การประชาสัมพันธ์หน่วยงานของท่าน			[ ] 35
6.5 การใช้สถานที่ มศว เพื่อจัดกิจกรรมของท่าน			[ ] 36
6.6 อื่นๆ โปรดระบุ			[ ] 37

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการให้บริการที่องค์การของท่านจะให้แก่ มศว

7. หน่วยงานของท่านยินดีที่จะให้บริการ มศว ในประเด็นต่าง ๆ ต่อไปนี้หรือไม่

ประเภทบริการจากหน่วยงานของท่าน	ยินดี	ไม่ยินดี	
7.1 การรับนิสิตฝึกงานจาก มศว			[ ] 38
7.2 การให้ทุนการศึกษาแก่นิสิต			[ ] 39
7.3 การให้ทุนทำวิจัยแก่คณาจารย์หรือนิสิต			[ ] 40
7.4 การเป็นวิทยากรรับเชิญมาบรรยายที่ มศว			[ ] 41
7.5 การรับนิสิตเข้ามศึกษาทำงาน			[ ] 42
7.6 อื่นๆ โปรดระบุ			[ ] 43

ชื่อหน่วยงาน .....

วันที่ .....

ผู้สัมภาษณ์ .....

☆☆☆☆☆

ภาควิชาการศึกษาศาสตร์

สัญญาการรับทุนอุดหนุนการวิจัย

เลขที่ 29/2542

สัญญาการรับทุนอุดหนุนการวิจัย โครงการวิจัยเงินรายได้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เขียนที่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

วันที่ 18 เดือน มกราคม พ.ศ. 2542

ข้าพเจ้า นางสุธีร์ อิมไทย รั้วราชการในตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สังกัด ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทรศัพท์ 664-3820 ต่อ 5530 ปัจจุบันอยู่บ้านเลขที่ 200/398 อ.พัฒนาการ เขตประเวศ กรุงเทพฯ โทรศัพท์ 321-3698 ได้รับทุนอุดหนุนตามโครงการวิจัยเงินรายได้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งต่อไปในสัญญาเรียกว่า "ผู้ให้สัญญา" ขอให้สัญญาไว้ต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยนางสาวสุณี รักษาเกียรติศักดิ์ ตำแหน่งรองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและวิเทศสัมพันธ์ ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า "ผู้รับสัญญา" มีข้อความดังต่อไปนี้

1. ผู้ให้สัญญาตกลงปฏิบัติงานโครงการวิจัยเงินรายได้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสำหรับทำโครงการวิจัยศึกษาสภาพเชิงธุรกิจในประเทศไทยรอบ มศว. ในวงเงิน 200,000 บาท (สองแสนบาทถ้วน) ให้แล้วเสร็จภายใน 12 เดือน นับแต่เดือน ตุลาคม 2541 ถึงเดือน กันยายน 2542

2. ผู้ให้สัญญาจะดำเนินการวิจัยและพัฒนาตามวิธีการที่เสนอไว้ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ และยินยอมปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ได้ระบุไว้ในสัญญารวมทั้งเอกสารแนบท้ายสัญญานี้อย่างเคร่งครัด

3. ผู้ให้สัญญาได้รับทราบเงื่อนไขการรับทุนอุดหนุนโครงการวิจัยเงินรายได้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งกำหนดให้รับเงินทุน 3 งวด ดังนี้

งวดที่ 1 รับทุนจำนวน 80,000 บาท (แปดหมื่นบาทถ้วน) ภายใน 30 วัน หลังจากวันลงนามในสัญญา

งวดที่ 2 รับทุนจำนวน 80,000 บาท (แปดหมื่นบาทถ้วน) หลังจากผู้รับสัญญาให้ความเห็นชอบรายงานความก้าวหน้า ครั้งที่ 1 และรายงานการเงินในระยะ 4 เดือน

งวดที่ 3 รับทุนจำนวน 40,000 บาท (สี่หมื่นบาทถ้วน) หลังจากผู้รับสัญญาให้ความเห็นชอบรายงานความก้าวหน้า ครั้งที่ 2 และรายงานการเงินในระยะ 8 เดือน

4. ผู้ให้สัญญาจะเสนอรายงานความก้าวหน้าการปฏิบัติงานให้กับผู้รับสัญญา 2 ครั้ง คือ

ครั้งที่ 1 ภายในเดือนที่ 5 นับแต่สัญญาได้รับทุนมีผลบังคับใช้และ

ครั้งที่ 2 ภายในเดือนที่ 9 นับแต่สัญญาได้รับทุนมีผลบังคับใช้

5. ผู้ให้สัญญาตกลงส่งผลงานฉบับสมบูรณ์ พิมพ์เขียวแสดงรายละเอียดของอุปกรณ์ที่พัฒนา (กรณีเป็นโครงการวิจัยและพัฒนาถึงประดิษฐ์) และรายงานวิจัยฉบับย่อ จำนวน 3 ชุด พร้อมไฟล์ข้อมูลคอมพิวเตอร์ (ใช้ค้นแบบรายงานวิจัยของผู้รับสัญญา) ให้กับผู้รับสัญญา ภายในเดือน กันยายน 2542

6. ในกรณีที่ผู้ให้สัญญาไม่สามารถทำการวิจัย เนื่องจากเหตุสุดวิสัย หรือความจำเป็นจะต้องเปลี่ยนแปลงแผนงานและวิธีการใดๆ หรือเปลี่ยนแปลงหัวหน้าโครงการหรือผู้ร่วมวิจัยในโครงการ ผู้ให้สัญญาต้องแจ้งให้ผู้รับสัญญาทราบเป็นลายลักษณ์อักษรและพิจารณาอนุมัติก่อน

7. กรณีที่ผู้ให้สัญญาไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา ผู้ให้สัญญาจะต้องแจ้งเหตุผลให้ผู้รับสัญญาทราบเพื่อขออนุมัติการขยายเวลาดังกล่าวไม่น้อยกว่า 15 วันก่อนวันครบกำหนดในสัญญา

โครงการที่ได้รับอนุมัติให้ขยายเวลาได้ จะถือเอาวันสุดท้ายของการขยายเวลาเป็นวันกำหนดส่งผลงาน หากพ้นกำหนดเวลาที่ขอขยายดังกล่าวให้ถือว่าผู้ให้สัญญาผิดสัญญา

8. ในกรณีที่ผู้ให้สัญญาไม่สามารถทำการวิจัยและพัฒนาต่อไป เนื่องจากเหตุสุดวิสัยหรือความจำเป็นอันทำให้ต้องยุติการวิจัยและพัฒนาตามสัญญา ให้ผู้ให้สัญญาทำหนังสือเป็นลายลักษณ์อักษรแจ้งผู้รับสัญญาทราบ โดยชี้แจงรายละเอียดและเหตุผลพร้อมหลักฐาน และผู้ให้สัญญาจะยุติการวิจัยและพัฒนาได้ต่อเมื่อได้รับแจ้งการเห็นชอบให้ยุติสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้รับสัญญาแล้วเท่านั้น

เมื่อผู้ให้สัญญาได้รับหนังสือการยุติการวิจัยและพัฒนา ให้ผู้ให้สัญญารับผิดชอบในการนำหลักฐานการใช้จ่ายเงินอุดหนุนที่จ่ายไปแล้ว พร้อมเงินทุนส่วนที่เหลือ ตลอดจนวัสดุและครุภัณฑ์คืนให้แก่ผู้รับสัญญา

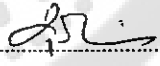
9. ในการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารอันเกี่ยวกับผลงานของโครงการในสิ่งพิมพ์หรือสื่อใด ในแต่ละคราว ผู้ให้สัญญาต้องระบุข้อความว่า “ ได้รับทุนอุดหนุนตามโครงการวิจัยเงินรายได้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปี 2541 ” และให้ผู้ให้สัญญาและผู้รับสัญญานเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ร่วมกัน

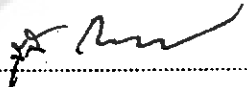
10. ผู้ให้สัญญาจะควบคุมการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปอย่างประหยัด ตามระเบียบของทางราชการ ตลอดจนจัดเตรียมหลักฐานบัญชีการจ่ายเงิน ให้ถูกต้องเพื่อผู้รับสัญญาตรวจสอบได้ตามที่ผู้รับสัญญาเห็นสมควร

11. ในกรณีที่ผู้ให้สัญญาไม่ปฏิบัติตามสัญญาข้อใดข้อหนึ่งหรือหลายข้อ ให้ถือว่าผู้ให้สัญญาผิดสัญญา และ ผู้ให้สัญญายินยอมรับผิดชอบใช้ความเสียหายใดๆ ที่ผู้รับสัญญาต้องรับผิดชอบ

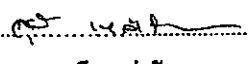
12. ในกรณีที่ ผู้ให้สัญญาต้องชำระเงินให้แก่ผู้รับสัญญานี้ ผู้ให้สัญญายินยอมให้หักเงินเดือนบ่าหนึ่ง บำนาญ หรือเงินอื่นใดที่ผู้ให้สัญญาจะพึงได้รับจากทางราชการ เพื่อชดใช้หนี้จนครบถ้วน ได้ทันที

หนังสือสัญญานี้ทำขึ้นไว้ 2 ฉบับ มีข้อความตรงกัน ผู้รับสัญญาถือไว้ 1 ฉบับ และ ผู้ให้สัญญาถือไว้ 1 ฉบับ ผู้ให้สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญานี้โดยตลอดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานต่อหน้าพยาน

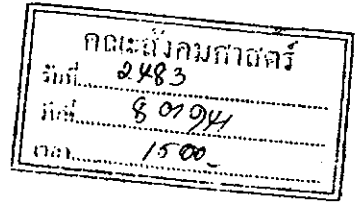
ลงนาม..........ผู้ให้สัญญา
(นางสุทীর อิมไทย)

ลงนาม..........ผู้รับสัญญา
(นางสาวสุณี รักษาเกียรติศักดิ์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและวิเทศสัมพันธ์
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ลงนาม..........พยาน
(นางสาวสุณี เหล่ารัตนเวช)

ลงนาม..........พยาน
(นางสาวทิพวรรณ สระทองโต)

ที่ ทม 1001 (9) / 1994

ถึง คณะสังคมศาสตร์

พร้อมหนังสือนี้ ฝ่ายวิจัยและวิเทศสัมพันธ์ ขอส่ง หนังสืออนุมัติ

1. โครงการวิจัยการประเมินพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในประเทศไทย
2. โครงการวิจัยการศึกษาสภาพเชิงธุรกิจในบริเวณชลรอบ มศว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ฝ่ายวิจัยและวิเทศสัมพันธ์

โทร. 2584196

เห็น ด.พ.ด.

1. เพื่อไม่เกิดทราบ

2. เห็นสมควร หรือ ๐. สิทธิ / เลขที่ ๖๖ ๗๖๔ ๗๖๕

๒๕๓๒
1๙๙๑

บันทึกข้อความ

ฝ่ายวิจัย	
รับ 490	วันที่ 2 ต.ค. 41
ส่ง	เวลา 14.00

ส่วนราชการ คณะสังคมศาสตร์

ที่ ทม 1006/ ๑4๐6

วันที่ ๒ ตุลาคม 2541

เรื่อง ขออนุมัติโครงการวิจัยการศึกษาสภาพเชิงธุรกิจในปริมณฑลรอบ มศว

เรียน รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและวิเทศสัมพันธ์

ตามหนังสือที่ ทม 1001(9)/2997 ลงวันที่ 8 กันยายน 2541 ฝ่ายวิจัยและวิเทศสัมพันธ์ขอให้คณะฯ ระบุรายละเอียดของงบประมาณ และระยะเวลาการใช้งานประมาณแต่ละงวด ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น ทั้งนี้ คณะสังคมศาสตร์ได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ธีรพงศ์ อุดมไพจิตรกุล)

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เรียน รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและวิเทศสัมพันธ์

เพื่อโปรดพิจารณา เรื่อง ขออนุมัติโครงการวิจัยการศึกษา

สภาพเชิงธุรกิจในปริมณฑลรอบ มศว

๑๕ ม.ค.
5 ๓๓ 41

ที่
2 ต.ค. 2541
๒๕๔๑

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ โทร. 5530

ที่

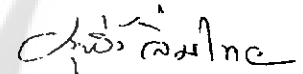
วันที่ 29 กันยายน 2541

เรื่อง ขออนุมัติโครงการวิจัยการศึกษาสภาพเชิงธุรกิจในปริมนทลรอบ มศว

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

ตามที่โครงการบริหารธุรกิจ ภาคสมทบ ได้รับงบประมาณปี 2541 เงินรายได้
หมวดรายจ่ายอื่น เงินอุดหนุน จำนวน 200,000 บาท เพื่อจัดทำโครงการวิจัยการศึกษาเชิงธุรกิจใน
ปริมนทลรอบ มศว. และได้เสนอขออนุมัติมหาวิทยาลัยไปเมื่อ 5 สิงหาคม 2541 ตามเอกสารของ
ฝ่ายวิจัย และวิเทศสัมพันธ์ ลงวันที่ 8 กันยายน 2541 (ดังแนบ) ขอให้ภาควิชาทราบรายละเอียดของงบ
ประมาณดำเนินการ และระบุรายละเอียดของการใช้งบประมาณในแต่ละงวด และระยะเวลาของงวดด้วย บัดนี้
ภาควิชาได้จัดทำเรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

(นางสุพัตร์ ลิ้มไทย)

หัวหน้าภาควิชาบริหารธุรกิจ

คณะสภามหาวิทยาลัย
วันที่ 20/9/98
วันที่ 10/10/98
เวลา 9.00

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายวิจัยและวิเทศสัมพันธ์ โทร. 5614, 5615

ที่ ทม 1001(9)/ 2977 วันที่ 8 กันยายน 2541

เรื่อง ขออนุมัติโครงการ

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

ตามที่โครงการบริหารธุรกิจ ภาคสมทบ คณะสังคมศาสตร์ ขออนุมัติโครงการวิจัยศึกษาสภาพเชิง
ธุรกิจในปริมาณตลาด รอบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นเงิน 200,000 บาท ความละเอียดทราบแล้วนั้น
ฝ่ายวิจัยและวิเทศสัมพันธ์ ขอให้คณะดำเนินการตั้งหัวข้อข้างท้ายนี้ ก่อนที่จะนำเสนออธิการบดี

อนุมัติ

1. งบประมาณดำเนินการในทุกหมวดให้ระบุรายละเอียดของงบประมาณตามระเบียบกระทรวง
การคลัง
2. ให้ระบุรายละเอียดของการใช้งบประมาณในแต่ละงวด และระยะเวลาของงวด (แบ่งเป็น 3 งวด)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการ

ใน
1. ต่อไป
2. ได้ส่งมอบ มอช ทอชไปรษณีย์ ก.จ.อ
ต่อ

(ดร.สุณี รักษาเกียรติศักดิ์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและวิเทศสัมพันธ์

10/10/98
10 ก.ย. 98

ขอแสดงความขอบคุณ

10/10/98

โครงการวิจัยการศึกษาเชิงธุรกิจในปริมณฑลรอบ มศว
ปีงบประมาณ 2541

ภาควิชา	บริหารธุรกิจ	คณะ	สังคมศาสตร์
กรม	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	กระทรวง	ทบวงมหาวิทยาลัย

1. ชื่อโครงการ/โครงการงาน	การศึกษาสภาพเชิงธุรกิจในปริมณฑลรอบ มศว		
2. ประเภทโครงการ	โครงการบริหารธุรกิจ ภาคสมทบ		
3. คณะผู้ดำเนินการวิจัย			
1. นายอัครงค์	อุดมไพจิตรกุล	ที่ปรึกษา	
2. นางสุพีร์	ลิ้มไทย	ประธาน	
3. นายสำอางค์	งามวิชา	รองประธานฝ่ายสารสนเทศทางธุรกิจ	
4. นายทวี	วรกวิน	รองประธานฝ่ายสำรวจลักษณะ ทางกายภาพเชิงธุรกิจ	
5. นางสาวดาราร	ภาคสุชน	กรรมการ	
6. นางสุภาพรรณ	สิริแพทย์พิสุทธิ์	กรรมการ	
7. นางศิริวรรณ	เสรีรัตน์	กรรมการ	
8. นางทัศนีย์	เจตสันต์	กรรมการ	
9. นายปัญญา	มีถาวรกุล	กรรมการ	
10. นางสาวพาดา	สิริกฤตดา	กรรมการ	
11. นางสาวสุจินดา	โกวิทยานนท์	กรรมการ	
12. นายรัฐ	สาเรือง	กรรมการ	
13. นางสาวนวลฉวี	เรืองศรี	กรรมการ	
14. นางสาวอัปสร	อนันต์อัครกุล	กรรมการ	
15. นายผจญศักดิ์	หมวดสง	กรรมการ	
16. นางสาวสุวรรณี	ตรีพัฒนางวงศ์	กรรมการ	
17. นางสาวภาวดี	เชาวริทธิ์	กรรมการ	
18. นางปิยดา	สมบัติวัฒนา	กรรมการ	
19. นางสาวณัฐยา	ประดิษฐสุวรรณ	กรรมการ	
20. นางสาวพรประภา	ธำรงค์ศักดิ์	กรรมการ	
21. นายพิพัฒน์	นวลอนันต์	กรรมการ	
22. นางสาวสุธาทิพย์	ชวนะเวสสกุล	กรรมการ	
23. นางกัญญาพัชร	อรรถวิริยะ	กรรมการและเหรัญญิก	
24. นางนุชมา	แก้วเอี่ยม	กรรมการและเลขานุการ	
25. นายสุรพงษ์	ทรงเดช	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ	

4. หลักการและเหตุผล

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีทำเลอยู่ในย่านกลางเขตธุรกิจที่สำคัญ ของถนนสุขุมวิท และเขตกรุงเทพมหานครตะวันออก ซึ่งจัดเป็นย่านธุรกิจที่ดีที่สุดและเป็นที่ยอมรับว่า บทบาทของมหาวิทยาลัยนอกจากจะให้การศึกษา ทำงานวิจัย และสืบสานวัฒนธรรมแล้ว ยังต้องให้บริการต่อสังคมด้วย

การสำรวจเพื่อทราบถึงสภาพเชิงธุรกิจที่แท้จริงขององค์กรธุรกิจต่าง ๆ ในปริมณฑลรอบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จะสามารถทำให้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้นำมาเป็นข้อมูลในการวางแผนงานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยเพื่อตอบสนองการบริการในลักษณะให้การศึกษา จัดฝึกอบรมทางธุรกิจให้กับนักธุรกิจในองค์กรต่าง ๆ รวมทั้งแผนความร่วมมือกับองค์กรธุรกิจดังกล่าวในอนาคตที่มหาวิทยาลัยจะออกนอกระบบด้วย

5. วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพองค์กรต่าง ๆ ในปริมณฑลรอบ มศว ที่ดำเนินกิจกรรมธุรกิจเชิงเศรษฐกิจ และธุรกิจการศึกษา
2. เพื่อสำรวจความต้องการการบริการจากมศว ขององค์กรธุรกิจต่าง ๆ ใน ปริมณฑลรอบ มศว

6. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. คณะจารย์ภาคีการบริหารธุรกิจมีประสบการณ์ในการทำวิจัยมากขึ้น
2. สามารถนำผลการวิจัยเสนอให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้วางแผนการให้บริการจัดฝึกอบรมทางธุรกิจ รวมทั้งกิจกรรมความร่วมมือที่เหมาะสมอื่น ๆ ระหว่างมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับหน่วยงานธุรกิจในปริมณฑลรอบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒต่อไป

7. ระเบียบวิธีวิจัย

ก. ขั้นตอนและวิธีการในการเก็บข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ประเภทคือ
  - 1.1 เครื่องมือสำรวจภาคสนาม ได้แก่ แผนที่ภาพถ่ายทางอากาศ เครื่องประมวลผล G.I.S. กล้องถ่ายรูป แบบสังเกตพื้นที่
  - 1.2 แบบสอบถาม ความต้องการบริการทางวิชาการขององค์กรธุรกิจในปริมณฑลรอบ มศว
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยออกสำรวจภาคสนามเกี่ยวกับพื้นที่ปริมณฑลรอบ มศว หลังจากนั้นก็เก็บข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการทางวิชาการของประชากร ที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

ข. ขั้นตอนและวิธีการในการวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสังเกตพื้นที่มาแจกแจงและสรุปเป็นข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับคุณลักษณะ ส่วนแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการทางวิชาการของประชากรกลุ่มเป้าหมายนั้น ก็จะนำมาประมวลผลการวิจัยด้วยโปรแกรม SPSS/PC

8. ขอบเขตของการวิจัย

ก. พื้นที่ศึกษาได้แก่ ปริมณฑลโดยรอบ มศว โดยศึกษารายละเอียดทุกลักษณะธุรกิจ ในรัศมี 1 ก.ม. ศึกษาข้อมูลศูนย์และองค์กรสำคัญเชิงธุรกิจ ในรัศมี 2 ก.ม. และศึกษาสถานที่สำคัญเชิงธุรกิจ ในรัศมี 3 ก.ม.

ข. ทางด้านข้อมูลความต้องการการบริการทางวิชาการขององค์การธุรกิจ ในปริมณฑลรอบ มศว

จะศึกษารายละเอียดของความต้องการทางวิชาการขององค์การธุรกิจในปริมณฑลรอบ มศว ในรัศมี 3 ก.ม. โดยจะศึกษาความต้องการทางด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. การฝึกอบรม
2. การศึกษาต่อ
3. ความร่วมมือทางวิชาการ
4. ข้อมูลอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อธุรกิจ

9. ระยะเวลาที่ทำการวิจัย

ตุลาคม 2541 - กันยายน 2542

๑๐. แผนการดำเนินงาน

งาน	เดือน	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
		ตค. 41	พย. 41	ธค. 41	มค. 42	กพ. 42	มีค. 42	เมษ. 42	พค. 42	มิย. 42	กค. 42	สค. 42	กย. 42
1. เตรียมโครงร่างแผนที่โดยอาศัยภาพถ่ายทางอากาศ		←→											
2. สำรวจสภาพเชิงธุรกิจในปริมณฑลรอบ มศว.		←→											
3. แจกแจงและสร้างระบบแผนที่ชนิดต่าง ๆ แยกตามกิจกรรมธุรกิจ (function) ด้วยระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ของภาควิชาภูมิศาสตร์					←→								
4. กำหนด กลุ่มตัวอย่าง และแบบสอบถาม และรวบรวมข้อมูล							←→						
5. ประมวลข้อมูล									←→				
6. วิเคราะห์ สรุปผล และเขียนรายงานการวิจัย											←→	←→	←→

11. สถานที่ทำการเก็บข้อมูล

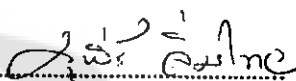
ในเขตปริมณฑลรอบ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระยะ 1,2 และ 3 กิโลเมตร

12	งบประมาณการดำเนินการ		16,720 บาท
	ก. หมวดค่าวัสดุ		
	1. ค่าภาพถ่ายทางอากาศ	8,000 บาท	
	2. ค่าฟิล์มสี+ฟิล์มสไลด์	2,500 บาท	
	3. ค่าแผนที่ภูมิประเทศ 12 แผ่น แผ่นละ 60 บาท	720 บาท	
	4. ค่ากระดาษพิมพ์แผนที่ 1 ม้วน ขนาด A0	2,500 บาท	
	5. ค่ากระดาษอัดสำเนา A4	3,000 บาท	
	ข. หมวดค่าใช้สอย		15,000 บาท
	1. ค่าดำเนินการจัดประชุมใหญ่และย่อยของวิจัย 5 ครั้ง	4,000 บาท	
	2. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางตรวจเช็คพื้นที่จริงของคณะวิจัย	8,000 บาท	
	3. ค่าอาหารว่าง	3,000 บาท	
	ค. หมวดค่าจ้าง		164,000 บาท
	1. ค่าจัดทำแผนที่ด้วยระบบคอมพิวเตอร์		
	ขนาด A1 จำนวน 4 แผ่น	10,000 บาท	
	ขนาด A3 จำนวน 20 แผ่น	4,000 บาท	
	ขนาด A4 จำนวน 50 แผ่น	10,000 บาท	
	2. ค่าจ้างอัดสำเนาแผนที่		
	และค่าล้างอัดขยายภาพสีและสไลด์	8,000 บาท	
	3. ค่าจ้างย่อ-ขยายแผนที่	5,000 บาท	
	4. ค่าจ้างเจ้าหน้าที่สำรวจเดินสนามเช็คผังชั้นของพื้นที่		
	จำนวน 10 คน คนละ 200 บาท/วัน จำนวน 31 วัน	62,000 บาท	
	5. ค่าจ้างเจ้าหน้าที่ใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์		
	จำนวน 10 คน คนละ 200 บาท/วัน จำนวน 20 วัน	40,000 บาท	
	6. ค่าจ้างจัดการข้อมูล	7,000 บาท	
	7. ค่าวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์	10,000 บาท	
	8. ค่าจ้างพิมพ์	3,000 บาท	
	9. ค่าจ้างอัดสำเนาเข้ารูปเล่ม 50 เล่ม เล่มละ 100	5,000 บาท	
ง.	ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ		4,280 บาท
		รวมเป็นเงิน	<u>200,000 บาท</u>
	งบประมาณแต่ละหมวดขอถัวเฉลี่ยค่าใช้จ่ายแทนกันได้ตามความจำเป็น		

13. การใช้งบประมาณ

กำหนดเป็น 3 งวดดังนี้

งวดที่ 1	ตุลาคม 2541-มีนาคม 2542	40%	เป็นเงิน	80,000 บาท
งวดที่ 2	เมษายน 2542-สิงหาคม 2542	40%	เป็นเงิน	80,000 บาท
งวดที่ 3	กันยายน 2542-ตุลาคม 2542	20%	เป็นเงิน	40,000 บาท

(ลายเซ็น)..... (นางสุพীর ลิมไทย)
ประธานโครงการวิจัย(ลายเซ็น).....

(นายสาอางค์ งามวิชา)

รองประธานฝ่ายสารสนเทศทางธุรกิจ

(ลายเซ็น).....

(นายกวี วรกวิน)

รองประธานฝ่ายสำรวจลักษณะทางกายภาพเชิงธุรกิจ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์

ที่ วันที่ 21 พฤษภาคม 2542

เรื่อง ขออนุญาตแต่งตั้งกรรมการโครงการวิจัยเพิ่ม

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

ด้วยภาควิชาบริหารธุรกิจ ได้จัดทำโครงการวิจัยศึกษาเชิงธุรกิจในปริมนทลรอบ มศว. และโครงการประเมินพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย เพื่อเป็นการพัฒนาบุคลากรของภาควิชา และในบางส่วนของงานวิจัยมีความจำเป็นต้องอาศัย อาจารย์ภาควิชาภูมิศาสตร์ช่วยในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ดิฉันจึงใคร่ขออนุญาตเชิญ อาจารย์กัลยาณี กุลชัย เป็นกรรมการในโครงการวิจัยดังกล่าว เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการทำงานยิ่งขึ้น ทั้งนี้ได้ขออนุญาตจากหัวหน้าภาควิชาภูมิศาสตร์เป็นที่เรียบร้อยแล้ว (รายละเอียดดังแนบ)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ้มไทย)

รักษาราชการแทนหัวหน้าภาควิชาบริหารธุรกิจ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์

ที่

วันที่ 21 พฤษภาคม 2542

เรื่อง ขอเชิญอาจารย์ภาควิชาภูมิศาสตร์เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการ

เรียน หัวหน้าภาควิชาภูมิศาสตร์

ด้วยภาควิชาบริหารธุรกิจ ได้จัดทำโครงการวิจัยศึกษาเชิงธุรกิจในปริมณฑลรอบ มศว. และโครงการประเมินพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในประเทศไทย เพื่อเป็นการพัฒนาบุคลากรของภาควิชา และในบางส่วนของงานวิจัยมีความจำเป็นต้องอาศัย อาจารย์ภาควิชาภูมิศาสตร์ช่วยในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ดิจนจึงใคร่ขออนุญาตเชิญ อาจารย์กัลยาณี กุลชัย เป็นกรรมการในโครงการวิจัยดังกล่าวเพิ่มเติมจากที่ได้เชิญอาจารย์ ภาควิชาภูมิศาสตร์แล้ว จำนวน 3 ท่าน เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการทำงานยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรีร์ ลิ้มไทย)

รักษาราชการแทนหัวหน้าภาควิชาบริหารธุรกิจ

เรียน นอเนตภกรวิฑูรย์นรอรณโค

ภกรวิฑูรย์นรอรณโค ไม่รับข้อ

(นายทอม อภนวิฑูรย์)

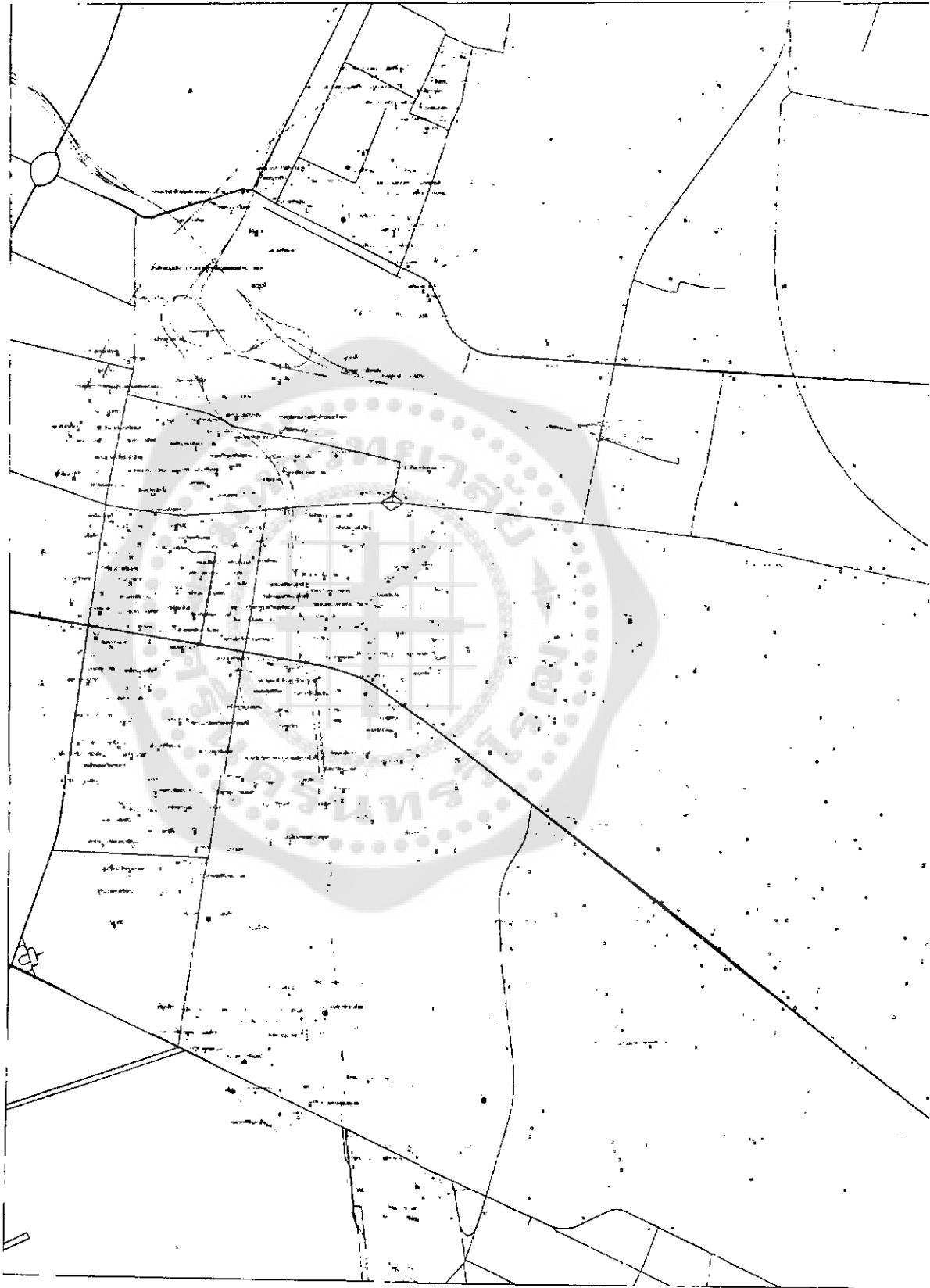
นอเนตภกรวิฑูรย์นรอรณโค

๒๕ พ.ค. ๕๒,

ภาคผนวก ค

แผนที่ปริมาตรของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

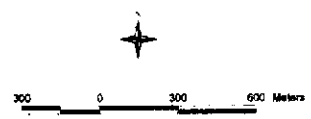
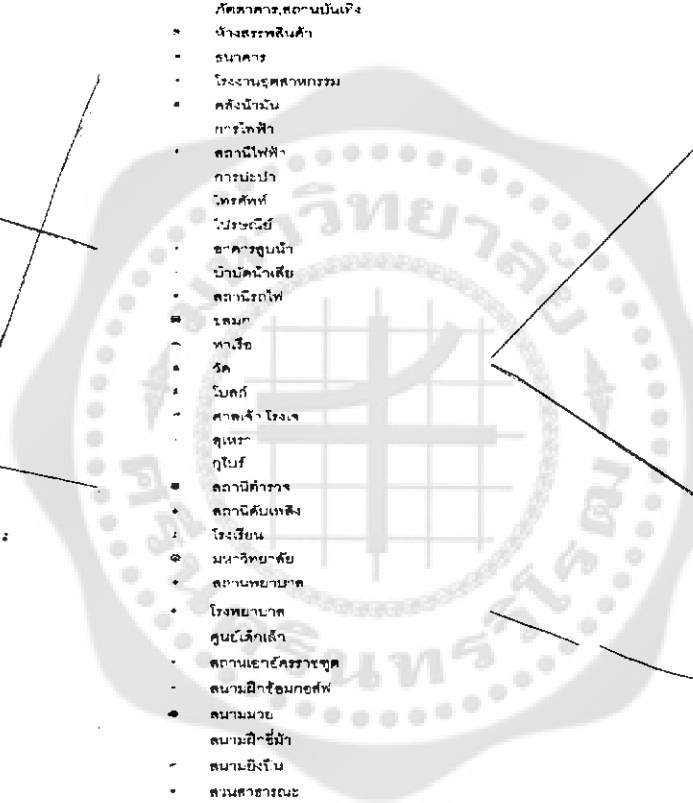

สัญลักษณ์

- Buffer 1 of School.shp
- Buffer 2 of School.shp
- Buffer 3 of School.shp

Landmark.shp

- ลานที่ราชภัฏ
- รัฐวิสาหกิจ
- ศาลา
- โรงรถ
- โรงรถพยนต์
- พิพิธภัณฑ์สถานบันเริง
- จ้างสรรพสินค้า
- ธนาคาร
- โรงงานอุตสาหกรรม
- คลังน้ำมัน
- การไฟฟ้า
- สถานีไฟฟ้า
- การบำบัดน้ำ
- โทรศัพท์
- ไร่ระเดี๋ย
- อาคารศูนย์น้ำ
- บ้านคณาเลีย
- สถานีรถไฟ
- เหมอ
- ท่าเรือ
- วัด
- โบสถ์
- ศาลเจ้าโรงง
- สุเหร่า
- กูโบรี
- สถานีตำรวจ
- สถานีดับเพลิง
- โรงเรียน
- มหาวิทยาลัย
- สถานพยาบาล
- โรงพยาบาล
- ศูนย์เด็กเล็ก
- สถานเจ้าศรีราชทูต
- สถานีรถไฟอุโมงค์
- สนามมวย
- สนามกีฬาซีมี
- สนามยิงปืน
- สวนสาธารณะ
- สวนหย่อม
- ศูนย์านเบญจสิริ
- ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์
- ศาลกรมหลวง
- วัดกรมพระยานริศ
- หอนาฬิกา
- สถานีวิทยุ
- อาคารสูง
- หมู่บ้าน
- ชุมชน
- Soil.shp
- Mainroad.shp
- Eerrail.shp
- Railway.shp
- Excrees_way.shp
- Hydrology.shp

ชื่อ - นามสกุล

ตำแหน่งทางวิชาการ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

ประวัติการศึกษา

นางสุพรีร์ ลี้มไทย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 0-2260-6604

กศ.บ. (เคมี)

พบ.ม.(บริหารธุรกิจ)

Certificate : International Business Program from Illinois State University.

Certificate in General Management from Oregon State University, U.S.A.

Certificate in Total Quality Management form Oregon State University,

U.S.A. and Srinakharinwirot University.

Certificate in Case Teaching and Writing from Oregon State University,

U.S.A. and Srinakharinwirot University.

ชื่อ - นามสกุล
ตำแหน่งทางวิชาการ
ประวัติการศึกษา

นายสำอองค์ งามวิชา (ปัจจุบันเสียชีวิตแล้ว)
รองศาสตราจารย์
กศ.บ. (ภาษาอังกฤษ)
พบ.ม.(บริหารธุรกิจ)

ชื่อ - นามสกุล

ตำแหน่งทางวิชาการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน

ประวัติการศึกษา

นายกี วรรณ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ภาควิชาภูมิศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110
โทร. 0-2260-6604

การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภูมิศาสตร์

ชื่อ - นามสกุล

ตำแหน่งทางวิชาการ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

ประวัติการศึกษา

นางศิริวรรณ เสรีรัตน์

รองศาสตราจารย์

ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 0-2260-6604

พศ.บ. (สาขาพาณิชยศาสตร์)

คป., (คุรุศาสตรบัณฑิต)

พบ.ม. (สาขาพัฒนาการเศรษฐกิจ)

Certificate : International Business Program from Illinois State University.

Certificate in General Management from Oregon State University, U.S.A.

Certificate in Total Quality Management form Oregon State University, U.S.A. and Srinakharinwirot University.

Certificate in Case Teaching and Writing from Oregon State University,

U.S.A. and Srinakharinwirot University.

ชื่อ - นามสกุล

ตำแหน่งทางวิชาการ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

ประวัติการศึกษา

นางสุพาดา สิริกุดตา

รองศาสตราจารย์

ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 0-2260-6604

บธ.บ.

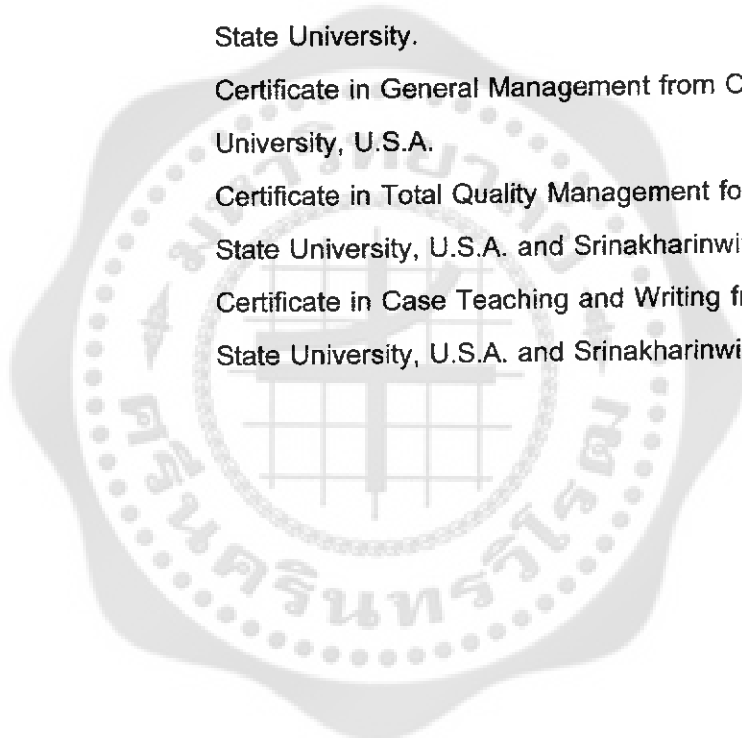
พศ.ม.(บุคลากร)

Certificate : International Business Program from Illinois State University.

Certificate in General Management from Oregon State University, U.S.A.

Certificate in Total Quality Management form Oregon State University, U.S.A. and Srinakharinwirot University.

Certificate in Case Teaching and Writing from Oregon State University, U.S.A. and Srinakharinwirot University.

ชื่อ - นามสกุล

ตำแหน่งทางวิชาการ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

ประวัติการศึกษา

นางสุภาพรรณ สิริแพทย์พิสุทธิ์

รองศาสตราจารย์

ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 0-2260-6604

ภ.บ. , M.B.A. (Marketing)

Ph.D. (Business Education and Management)

ชื่อ - นามสกุล

ตำแหน่งทางวิชาการ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

ประวัติการศึกษา

นางสาวดาร่า ภาคสุชน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 0-2260-6604

บช.บ.

พณ.บ.

ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต

ชื่อ - นามสกุล

ตำแหน่งทางวิชาการ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

ประวัติการศึกษา

นางทัศนีย์ เจตสันต์

อาจารย์

ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 0-2260-6604

บช.บ.

M.B.A.

ชื่อ - นามสกุล

ตำแหน่งทางวิชาการ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

ประวัติการศึกษา

นายปัญญา มีถาวรกุล

อาจารย์

ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 0-2664-0099

บช.บ. (การบัญชี)

พศ.ม.(บุคลากร)

Certificate in General Management from Oregon State University, U.S.A.

Certificate in Total Quality Management form Oregon State University, U.S.A. and Srinakharinwirot University.

Certificate in Case Teaching and Writing from Oregon State University, U.S.A. and Srinakharinwirot University.

ชื่อ - นามสกุล

ตำแหน่งทางวิชาการ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

ประวัติการศึกษา

นายรัฐ สาเรือง

อาจารย์

ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 0-2664-0099

บช.บ. (บริหารธุรกิจ)

บช.ม.

Certificate : International Business Program from Illinois State University.

Certificate in General Management from Oregon State University, U.S.A.

Certificate in Total Quality Management form Oregon State University, U.S.A. and Srinakharinwirot University.

Certificate in Case Teaching and Writing from Oregon State University, U.S.A. and Srinakharinwirot University.

Certificate in Case Teaching and Writing from Oregon State University, U.S.A. and Srinakharinwirot University.

ชื่อ - นามสกุล

ตำแหน่งทางวิชาการ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

ประวัติการศึกษา

นางสาวเจนจินดา โกวิทยานนท์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 0-2664-0099

บช.บ.

บช.ม.

Certificate in General Management from Oregon State University, U.S.A.

Certificate in Total Quality Management form Oregon State University, U.S.A. and Srinakharinwirot University.

Certificate in Case Teaching and Writing from Oregon State University, U.S.A. and Srinakharinwirot University.

ชื่อ - นามสกุล

ตำแหน่งทางวิชาการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน

ประวัติการศึกษา

นางปิยดา สมบัติวัฒนา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 0-2664-0099

พช.บ. (เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง)

พบ.ม.(บริหารธุรกิจ)

M.S. (Finance)

ชื่อ - นามสกุล

ตำแหน่งทางวิชาการ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

ประวัติการศึกษา

นางสาวกาญจณีย์วี อหันต์อักษรกุล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 0-2664-0099

บธ.บ. (การบัญชี)

บธ.ม.

ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต

Certificate in General Management from Oregon State University, U.S.A.

Certificate in Total Quality Management form Oregon State University, U.S.A. and Srinakharinwirot University.

Certificate in Case Teaching and Writing from Oregon State University, U.S.A. and Srinakharinwirot University.

ชื่อ - นามสกุล

ตำแหน่งทางวิชาการ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

ประวัติการศึกษา

นายผจงศักดิ์ หมวดสง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 0-2664-0099

บธ.บ.

บธ.ม. (การบัญชี)

Certificate in Total Quality Management form Oregon

State University, U.S.A. and Srinakharinwirot University.

Certificate in Case Teaching and Writing from Oregon

State University, U.S.A. and Srinakharinwirot University.

ชื่อ - นามสกุล

ตำแหน่งทางวิชาการ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

ประวัติการศึกษา

นางสาวสุวรรณี ตรีวัฒนวงศ์

อาจารย์

ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 0-2664-0099

บธ.บ.

บธ.ม.

Certificate in General Management from Oregon State University, U.S.A.

Certificate in Total Quality Management form Oregon State University, U.S.A. and Srinakharinwirot University.

Certificate in Case Teaching and Writing from Oregon State University, U.S.A. and Srinakharinwirot University.

ชื่อ - นามสกุล

ตำแหน่งทางวิชาการ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

ประวัติการศึกษา

นางสาวณัฐยา ประดิษฐ์สุวรรณ

อาจารย์

ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 0-2664-0099

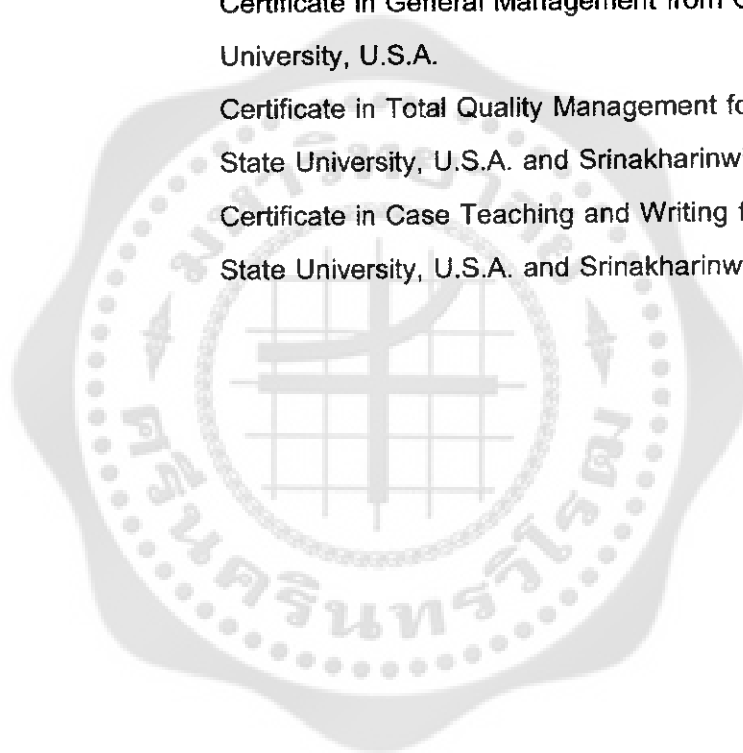
B.B.A. (Marketing)

M.B.A. (Marketing)

Certificate in General Management from Oregon State University, U.S.A.

Certificate in Total Quality Management form Oregon State University, U.S.A. and Srinakharinwirot University.

Certificate in Case Teaching and Writing from Oregon State University, U.S.A. and Srinakharinwirot University.

ชื่อ - นามสกุล
ตำแหน่งทางวิชาการ
ประวัติการศึกษา

นางสาวภาวดี เขาวรินทร์
อาจารย์
ค.บ. (คณิตศาสตร์)
M.A. (Industrial Location and Development; Tourism
Industry)

ชื่อ - นามสกุล
ตำแหน่งทางวิชาการ
ประวัติการศึกษา

นางสาวพรประภา ธาราศักดิ์
อาจารย์
วท.บ. (ภูมิศาสตร์)
M.Sc. (Technology Management)

ชื่อ - นามสกุล

ตำแหน่งทางวิชาการ

ประวัติการศึกษา

นางสาวนวลฉวี เรืองศรี

อาจารย์

ศศ.บ. (การคลัง)

M.B.A. (Hotel & Restaurant Management)

ชื่อ - นามสกุล

ตำแหน่งทางวิชาการ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

ประวัติการศึกษา

นายพิพัฒน์ นวลอนันต์

อาจารย์

ภาควิชาภูมิศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 0-2664-1000

อักษรศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาภูมิศาสตร์

ชื่อ - นามสกุล

ตำแหน่งทางวิชาการ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

ประวัติการศึกษา

นางสาวสุธาทิพย์ ชวนะเวสสกุล

อาจารย์

ภาควิชาภูมิศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 0-2664-1000

การวางแผนภาคเหนือและเมืองมหาดิน

สาขาการวางแผนชุมชนเมืองและสภาพแวดล้อม

ชื่อ - นามสกุล

ตำแหน่งทางวิชาการ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

ประวัติการศึกษา

นางกัลยาณี กุลชัย

อาจารย์

ภาควิชาภูมิศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 0-2664-1000

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม

ชื่อ - นามสกุล	นางนุชมา เก้าเอี้ยน
ตำแหน่งทางวิชาการ	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ระดับ 7 (หัวหน้างานบริหารและธุรการ)
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สำนักงานคณบดีคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประวัติการศึกษา	กศ.บ. (การประถมศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน กศ.ม. (การบริหารการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ชื่อ - นามสกุล

ตำแหน่งทางวิชาการ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

ประวัติการศึกษา

นางกัญญาพัชร อรรถวิริยะ

นักวิชาการเงินและบัญชี ระดับ 7

สำนักงานคณบดี คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทรศัพท์ 0-2664-1000 ต่อ 5503

กศ.บ. (ธุรกิจศึกษา วิชาเอกการบัญชี)

จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ชื่อ - นามสกุล

ตำแหน่งทางวิชาการ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

ประวัติการศึกษา

นายสุรพงษ์ ทรงเดช

เจ้าหน้าที่ธุรการ 4

สำนักงานคณบดีคณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทรศัพท์ 0-2664-1000 ต่อ 5503

ปวช. วิชาเอกการตลาด

